

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 17.11.2021
COM(2021) 709 final

2021/0367 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

**om transport av avfall och om ändring av förordningarna (EU) nr 1257/2013 och (EU)
2020/1056**

(Text av betydelse för EES)

{SEC(2021) 402 final} - {SWD(2021) 330 final} - {SWD(2021) 331 final} -
{SWD(2021) 332 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

- **Motiv och syfte med förslaget**

År 2018 uppgick handeln med avfall globalt till 182 miljoner ton till ett värde av cirka 80,5 miljarder euro¹. Under de senaste årtiondena har denna handel ökat väsentligt och 2011 nådde den en toppnotering på 250 miljoner ton. **EU är en viktig aktör i den globala avfallshandeln och avsevärda mängder avfall transporteras mellan medlemsstaterna.** Under 2020 exporterade EU runt 32,7 miljoner ton avfall till länder utanför EU, en ökning på 75 % sedan 2004², till ett värde av 13 miljarder euro. Järnbaserat och icke-järnbaserat metallskrot, pappersavfall, plastavfall, textilavfall och glasavfall utgör största delen av det avfall som exporteras från EU. EU importerade också ungefär 16 miljoner ton till ett värde av 13,5 miljarder euro. Dessutom transporteras ungefär 67 miljoner ton avfall per år mellan medlemsstaterna³ (transport av avfall inom EU).

Avfall som transporteras över gränserna kan medföra risker för människors hälsa och för miljön, speciellt om det inte kontrolleras ordentligt. Samtidigt har detta avfall ofta ett positivt ekonomiskt värde, i första hand som returråvaror som kan ersätta och minska beroendet av nya råvaror och därmed bidra till en mer cirkulär ekonomi.

Bestämmelser om övervakning och kontroll av avfallstransporter har funnits inom EU sedan 1984. År 1989 antogs Baselkonventionen om kontroll av gränsöverskridande transporter och om slutligt omhändertagande av farligt avfall (*Baselkonventionen*) för att hantera de allvarliga problem som uppstod med lagring av giftigt avfall som olika utvecklingsländer importerade från utlandet. År 1992 antog OECD ett bindande beslut⁴ om kontroll av gränsöverskridande transporter av avfall avsett för återvinning (*OECD-beslutet*).

Genom förordning (EG) nr 1013/2006⁵ (*förordningen om avfallstransporter*) införlivas både Baselkonventionen och OECD-beslutet i EU:s lagstiftning. På vissa områden innehåller förordningen om avfallstransporter strängare kontrollåtgärder än Baselkonventionen. Enligt förordningen ska medlemsstaterna se till att avfallet transporteras och hanteras på ett sätt som skyddar miljön och människors hälsa mot de

¹ Yamaguchi, S (2021, ännu ej publicerad), *International trade and circular economy – Policy alignment*, OECD Trade and Environment Working Papers, OECD Publishing, Paris, [http://www.oecd.org/officialdocuments/publicdisplaydocumentpdf/?cote=COM/TAD/ENV/JWPT E\(2020\)2/FINAL&docLanguage=En](http://www.oecd.org/officialdocuments/publicdisplaydocumentpdf/?cote=COM/TAD/ENV/JWPT E(2020)2/FINAL&docLanguage=En). – <https://doi.org/10.1787/18166881>.

² Mer information finns på <https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-eurostat-news/-/ddn-20210420-1#:~:text=In%202020%2C%20EU%20exports%20of,16.0%20million%20tonnes%20in%202020>.

³ Källa: Comext.

⁴ OECD-rådets beslut C(92)39/slutlig om kontroll av gränsöverskridande transporter av avfall avsett för återvinning. Detta beslut har ändrats och den gällande versionen är OECD-rådets beslut om kontroll av gränsöverskridande transporter av avfall avsett för återvinning, OECD/LEGAL/0266.

⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 av den 14 juni 2006 om transport av avfall, EUT L 190, 12.7.2006, s. 1.

skadliga effekter som sådant avfall kan medföra. I förordningen fastställs kontrollmekanismer för export och import av avfall mellan EU och tredjeländer, samt för transporter mellan medlemsstaterna. Vilka slags kontroller som ska utföras beror enligt förordningen på avfallets egenskaper (t.ex. om det är farligt eller inte), dess destination och huruvida det behandlas som en del av återvinning (exempelvis materialåtervinning) eller bortskaffande (exempelvis deponi). I förordningen fastställs också exportförbud för vissa avfallskategorier och mottagarländer: det viktigaste exemplet är förbudet mot export av farligt avfall från EU till länder utanför OECD.

Det övergripande syftet med förordningen om avfallstransporter är att bättre skydda miljön och folkhälsan mot effekterna av miljöskadliga gränsöverskridande avfallstransporter. Förordningen åtgärdar de problem som fastställdes i den utvärdering av förordningen om avfallstransporter som kommissionen publicerade i januari 2020⁶ (se mer information om den i punkt 3 nedan).

Revideringen av förordningen om avfallstransporter sker även till följd av den europeiska gröna given⁷ och handlingsplanen för den cirkulära ekonomin⁸, i vilka kommissionen uppmanas att se över förordningen i syfte att

- underlätta transporter av avfall för återanvändning och materialåtervinning i EU,
- säkerställa att EU inte exporterar sina avfallsutmaningar till tredjeländer,
- motverka olagliga avfallstransporter.

Dessutom konstaterades i den europeiska gröna given och i industristrategin⁹, inbegripet dess uppdatering¹⁰, att tillgång till råvaror är av strategisk betydelse och en förutsättning för att Europa ska klara den gröna och digitala omställningen. I handlingsplanen för råvaror av avgörande betydelse¹¹ framhölls att betydande mängder resurser lämnar Europa i form av avfall i stället för att materialåtervinnas till sekundära råvaror och därigenom bidra till att diversifiera försörjningskällorna för de industriella ekosystemen i EU.

Även Europaparlamentet och rådet har uppmanat kommissionen att presentera en genomgripande översyn av förordningen om avfallstransporter¹².

• **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Det finns synergier mellan förordningen om avfallstransporter och annan EU-lagstiftning om avfall, särskilt ramdirektivet om avfall¹³ och olika direktiv om särskilda

⁶ SWD(2020) 26 final.

⁷ COM(2019) 640 final.

⁸ COM(2020) 98 final.

⁹ COM/2020/102 final.

¹⁰ COM(2021) 350 final.

¹¹ COM(2020) 474 final.

¹² Se https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2021-0040_SV.html och <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-13852-2020-INIT/sv/pdf>.

¹³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 312, 22.11.2008, s. 3).

avfallsströmmar. Direktivet om uttjänta fordon¹⁴, batteridirektivet¹⁵, direktivet om förpackningar och förpackningsavfall¹⁶ och direktivet om elektriskt och elektroniskt avfall¹⁷ innehåller särskilda bestämmelser om gränsöverskridande transport av de specifika avfallsströmmarna och hänvisar till förordningen om avfallstransporter.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Det finns även synergier mellan förordningen om avfallstransporter och annan EU-lagstiftning som är relevant för avfallstransporter, i synnerhet miljöbrottsdirektivet¹⁸. Detta direktiv omfattar sanktioner för straffbara avfallstransporter och kompletterar efterlevnadsbestämmelserna i förordningen om avfallstransporter.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Den nuvarande rättsliga grunden för förordningen om avfallstransporter är artikel 192 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, som fastställer hur artikel 191 i fördraget bör tillämpas. Artikel 191 handlar om EU:s miljöpolitik, som måste bidra till att följande mål uppnås:

- Att bevara, skydda och förbättra miljön.
- Att skydda människors hälsa.
- Att utnyttja naturresurserna varsamt och rationellt.
- Att främja åtgärder på internationell nivå för att lösa regionala eller globala miljöproblem, särskilt för att bekämpa klimatförändringen.

- **Subsidiaritetsprincipen**

Förordningen om avfallstransporter säkerställer att EU:s omfattande avfallslagstiftning inte kan kringgåas genom att avfall transporteras till tredjeländer, vars normer för avfallshantering och efterlevnad skiljer sig betydligt från dem i EU. Det är viktigt att gemensamma regler om kontroll av gränsöverskridande avfallstransporter fastställs på EU-nivå för att undvika en situation där olagliga aktörer skulle kunna välja att transportera sitt avfall via medlemsstater med mindre strikta nationella regler och på så sätt exportera avfallet från EU (s.k. port-hopping). EU-regler är även motiverade för avfallstransporter inom EU, eftersom EU:s avfallsindustri är mycket integrerad och likabehandling och klarhet angående rättsläget behöver säkerställas för alla ekonomiska aktörer i denna sektor.

¹⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/53/EG av den 18 september 2000 om uttjänta fordon (EGT L 269, 21.10.2000, s. 34).

¹⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/66/EG av den 6 september 2006 om batterier och ackumulatorer och förbrukade batterier och ackumulatorer och om upphävande av direktiv 91/157/EEG (EUT L 266, 26.9.2006, s. 1).

¹⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG av den 20 december 1994 om förpackningar och förpackningsavfall (EGT L 365, 31.12.1994, s. 10).

¹⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/19/EU av den 4 juli 2012 om avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning (WEEE) (EUT L 197, 24.7.2012, s. 38).

¹⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/99/EG av den 19 november 2008 om skydd för miljön genom straffrättsliga bestämmelser (EUT L 328, 6.12.2008, s. 28).

- **Proportionalitetsprincipen**

Förordningen om avfallstransporter säkerställer att medlemsstaterna genomför Baselkonventionen och OECD-beslutet på ett konsekvent sätt så att hinder för avfallstransporter inom EU eller för den inre marknadens goda funktion undviks. Dessutom är EU:s regler striktare än Baselkonventionen när det gäller export av avfall, eftersom de förbjuder export av avfall avsett för bortskaffande utanför Eftaländerna och export av visst icke-farligt avfall¹⁹ utanför OECD. EU:s tillvägagångssätt har ett tydligt miljömässigt mervärde jämfört med om varje enskild medlemsstat skulle förlita sig på Baselkonventionen. EU är dessutom en av de få parter i Baselkonventionen som tillämpar sådana strikta regler.

- **Val av instrument**

År 1984 antogs rådets direktiv 84/631/EEG av den 6 december 1984²⁰, som införde åtgärder för övervakning och kontroll av avfallstransporter i hela EU. Direktivet omfattade transporter av farligt avfall. För sådana transporter krävdes att de berörda länderna gav sitt förhandsgodkännande sedan information lämnats, vilket gav dem möjlighet att resa invändningar mot enskilda transporter.

Direktiv 84/631/EEG ändrades genom rådets direktiv 86/279/EEG av den 12 juni 1986, i vilket ytterligare bestämmelser infördes för att förbättra övervakningen av avfallsexport från gemenskapen. Till följd av den internationella utvecklingen kring Baselkonventionen och OECD antogs 1993 den första förordningen om avfallstransporter (rådets förordning (EEG) nr 259/93, som upphävde direktiv 84/631/EEG).

Det är viktigt att notera att man då ansåg att det krävdes en förordning snarare än ett direktiv för att se till att alla medlemsstater tillämpade bestämmelserna samtidigt och på ett enhetligt sätt. Det är fortfarande motiverat att välja en förordning, eftersom kraven i en sådan är direkt tillämpliga på samtliga aktörer. Därmed uppnås den nödvändiga rättssäkerhet och möjlighet att kontrollera efterlevnaden som krävs på en fullt integrerad inre marknad i EU. Genom en förordning säkerställs även att kraven genomförs samtidigt och på samma sätt i samtliga 27 medlemsstater.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Förordningen om avfallstransporter har utvärderats enligt de fem kriterierna ändamålsenlighet, effektivitet, relevans, samstämmighet och mervärde på EU-nivå. Även rådets förordning (EG) nr 1418/2007, som antogs enligt artikel 37.1 i förordningen om avfallstransporter, beaktades.

Utvärderingens viktigaste slutsatser är följande:

¹⁹ ”Annat avfall” enligt bilaga II till Baselkonventionen.

²⁰ Rådets direktiv 84/631/EEG av den 6 december 1984 om övervakning och kontroll inom Europeiska gemenskapen av gränsöverskridande transporter av farligt avfall, EGT L 326, 13.12.1984, s. 31.

- Förordningen om avfallstransporter har inrättat en robust rättslig ram som medlemsstaterna har genomfört. Förordningen om avfallstransporter har i stort sett uppfyllt sina två huvudsakliga mål, nämligen att skydda miljön och människors hälsa mot de skadliga effekterna av avfallstransporter och att genomföra EU:s internationella åtaganden på detta område. Förordningen har medfört en bättre kontroll av avfallstransporter och bidragit till en mer miljöriktig hantering av transporterat avfall, på både nationell nivå och EU-nivå.
- Samtidigt har de faktum att förordningen inte tillämpas och efterlevs i lika hög grad och på samma sätt i alla medlemsstater, att dess bestämmelser ofta tolkas på olika sätt och att inspektionssystemen skiljer sig åt inneburit att förordningen inte har kunnat genomföras på ett optimalt sätt i hela EU. Dessa faktorer begränsar eller avskräcker från sådana lagliga transporter av avfall av god kvalitet till materialåtervinningsanläggningar som är viktiga för omställningen till en cirkulär ekonomi i EU.
- När det gäller export av avfall, särskilt icke-farligt avfall, från EU är den bristande övervakningen av hur avfallshanteringen går till i mottagarländerna, särskilt i utvecklingsländerna, ett stort problem. Exporten av visst avfall från EU har därför inneburit utmaningar vad gäller miljö och folkhälsa i mottagarländerna. Den innebär även att EU:s materialåtervinningsindustri går miste om råvaror.
- Olagliga avfallstransporter inom samt från och till EU förblir också ett väsentligt problem på grund av bestämmelsernas generella karaktär i förordningen om avfallstransporter. Här avses framför allt sådant de behöriga myndigheterna måste kontrollera, exempelvis om avfallshanteringen är miljöriktig och om efterlevnaden är tillfredsställande. Problemet orsakas emellertid också av brister i genomförandet och efterlevnaden av förordningen om avfallstransporter.

Dessa slutsatser har varit utgångspunkten för fastställandet av målen med översynen av förordningen om avfallstransporter.

• **SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER**

Samråd med berörda parter hölls under hela de utvärderings- och konsekvensbedömningsförfaranden som låg till grund för översynen av förordningen om avfallstransporter. Till förberedelse av utvärderingen hölls ett offentligt samråd och ett arbetsseminarium 2018. Den 11 mars 2020 offentliggjordes en inledande konsekvensbedömning som var föremål för synpunkter från allmänheten och följdes upp av ett offentligt samråd fram till den 30 juli 2020 och ett arbetsseminarium som ägde rum den 23–24 september 2020. Som en del av konsekvensbedömningen hölls dessutom flera riktade samråd med ett stort antal berörda parter. Mer information om detta samrådsförfarande finns i bilagorna 2 och 3 till konsekvensbedömningsrapporten.

De berörda parterna och medlemsstaterna instämde över lag med de viktigaste slutsatserna av utvärderingen och med att förordningen om avfallstransporter följaktligen behövde ses över.

När det gäller avfallstransporter inom EU, ansåg ekonomiska aktörer att det fanns ett stort behov av att modernisera de förfaranden som gäller avfallstransporter och av att vidta åtgärder på EU-nivå för att undvika att den inre marknaden fragmenteras. I synnerhet efterlyste de ett digitalt anmälningsförfarande, bättre fungerande påskyndade förfaranden, gemensamma regler för klassificeringen av avfall och en mer standardiserad metod för beräkning av ekonomisk säkerhet. Berörda parter inom det civila samhället betonade att förordningen om avfallstransporter måste stämma bättre överens med närhetsprincipen och avfallshierarkin. Å andra sidan menade några ekonomiska aktörer att förordningen om avfallstransporter inte bör innehålla några materiella bestämmelser (som ingår i annan lagstiftning), utan begränsas till förfaranderegler för transport av avfall.

I fråga om export av avfall från EU, höll berörda parter i allmänhet med om att förordningen om avfallstransporter borde ändras för att undvika situationer där avfall som exporteras från EU inte hanteras korrekt i mottagarländerna. Det råder olika åsikter om hur detta problem bäst kan lösas. Vissa berörda parter uttryckte farhågor i fråga om åtgärder som eventuellt skulle kunna orsaka rubbningar i världshandeln med högkvalitativt avfall och om de effekter sådana åtgärder skulle kunna ha på den sektor som för närvarande samlar in, sorterar och materialåtervinner avfall i EU. De betonade särskilt att det kanske inte skulle finnas tillräcklig kapacitet i EU för att hantera det avfall som för närvarande exporterats från EU. Andra berörda parter höll inte med om detta utan ansåg att det skulle finnas tillräcklig kapacitet. Det civila samhällets representanter framhävde att EU måste anta mycket restriktiva bestämmelser om export av plastavfall från EU.

Generellt sett gav berörda parter sitt stöd till att **förstärka bestämmelserna om förbud mot olagliga avfallstransporter**.

Kommissionens förslag beaktar de synpunkter som lämnats och hanterar de problem som konstaterats i utvärderingen på ett proportionerligt sätt. Detta gäller särskilt bestämmelserna om export av avfall, vilka inte innebär ett totalt exportförbud och endast kommer att gälla under tre år från det att den föreslagna förordningen träder i kraft. Samtliga berörda parter och tredjeländer kommer därför att ha tillräckligt med tid att förbereda sig på att tillämpa de nya reglerna.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Den konsekvensbedömning som låg till grund för översynen av förordningen om avfallstransporter var delvis baserad på en studie som utförts av externa experter. Dessa experter samarbetade nära med kommissionen under studiens olika skeden. Kommissionen använde även ett stort antal andra informationskällor i arbetet med att ta fram detta förslag.

- **Konsekvensbedömning**

Förslaget grundar sig på en konsekvensbedömning. Nämnden för lagstiftningskontroll yttrade sig först negativt om konsekvensbedömningen den 9 april 2021, men efter att synpunkterna beaktats yttrade sig nämnden positivt den 4 juni 2021. I sitt slutliga yttrande begärde nämnden ytterligare upplysningar, främst om jämförelsen av de alternativ som behandlas i konsekvensbedömningen.

I konsekvensbedömningen övervägdes fyra policyalternativ.

Alternativ 1 är referensscenariot. I detta scenario antas att Baselkonventionen och OECD-beslutet kommer att förbli i stort sett oförändrade åtminstone fram till 2030. Dessutom antas den nuvarande förordningen om avfallstransporter och dess delegerade förordning fortsätta att gälla. De kommer att fortsätta genomföras och harmoniseringen mellan medlemsstaterna kommer att fortsätta med befintliga medel, i första hand vägledning och utbyten mellan medlemsstaterna vid behov, främst via kontaktorganen för avfallstransport²¹. EU kommer även att fortsätta främja övergripande åtgärder för att förbättra kontrollen av gränsöverskridande avfallstransporter och avfallshanteringen i internationella organisationer, främst Baselkonventionen och OECD.

I tabellen nedan ges en översikt över alternativen 2, 3 och 4 till alternativ 1 (referensscenariot) och vilka åtgärder som kombineras i de olika alternativen.

Åtgärder	Alternativ 2 (riktade förändringar)	Alternativ 3 (strukturella förändringar)	Alternativ 4 (långtgående förändringar)
Mål 1: Underlätta transporter inom EU, främst för att anpassa förordningen om avfallstransporter till målen för den cirkulära ekonomin			
1a) Förbättra ordningen för förhandsgodkända anläggningar	x		x
1b) Förenkla Förenkla anmälningsförfarandet	x		x
1c) Förtydliga tillämpningsområdet för förordningen om avfallstransporter	x		x
1d) Inrätta obligatoriskt elektroniskt datautbyte (EDI) i hela EU		x	x
1e) Förenkla systemet med ekonomisk säkerhet genom en enhetlig metod för beräkning av det belopp som krävs som säkerhet		x	x
1f) Säkerställa ömsesidigt erkännande på EU-nivå av transportörer av farligt avfall som är registrerade i en medlemsstat		x	
1g) Anpassa bestämmelserna i förordningen om avfallstransporter till avfallshierarkin	x		x

²¹ Företrädare som medlemsstaterna och kommissionen har utsett enligt artikel 54 i förordningen om avfallstransporter.

1h) Ta fram vägledning om befintliga svåra frågor	X		
1i) Säkerställa överensstämmelse med bestämmelserna om när avfall upphör att vara avfall och om biprodukter i ramdirektivet om avfall	X		X
1j) Ge kommissionen i uppdrag, genom delegerade akter eller genomförandeakter, att fastställa tröskelvärden för kontaminering av avfall i syfte att avgöra om det bör vara föremål för anmälningsförfarandet eller inte		X	X
1k) Fastställa ömsesidigt erkännande av nationella kriterier för när avfall upphör att vara avfall i samband med avfallstransporter		X	
1l) Fastställa ömsesidigt erkännande av nationella beslut om huruvida avfall ska anses vara farligt i samband med avfallstransporter		X	
Mål 2: Säkerställa att avfall som exporteras från EU hanteras på ett miljöriktigt sätt			
2a) Fastställa exportörernas och myndigheternas skyldigheter att säkerställa och kontrollera att avfall som exporteras till tredjeländer hanteras på ett miljöriktigt sätt.	X		X
2b) Ge kommissionen i uppdrag att fastställa kriterier för att särskilja begagnade varor och avfall i fråga om specifika avfallsströmmar som ger upphov till särskilda utmaningar vid export till tredjeländer	X		X
2c) Fastställa en ny ram enligt vilken icke-OECD länder måste anmäla till EU att de är villiga att importera grönlistat avfall och påvisa att de kan hantera avfallet på ett hållbart sätt enligt fasta kriterier.		X	X
2d) Kräva att export av grönlistat avfall från OECD är föremål för ett anmälningsförfarande		X	

2e) Inrätta ett särskilt förfarande för att övervaka export av avfall till OECD-länder och begränsa de miljöproblem som sådan export kan medföra		X	X
Mål 3: Bättre hantering av olagliga avfallstransporter inom samt från och till EU			
3a) Förbättra bestämmelserna om inspektioner och efterlevnad samt deras uppföljning	X		X
3b) Ta fram vägledning om effektiva metoder för inspektion och kontroll av efterlevnad	X		
3c) Ge kommissionen befogenhet att (via Olaf) vidta gränsöverskridande undersöknings- och samordningsåtgärder mot olaglig handel med avfall i EU	X		X
3d) Förstärka befintliga bestämmelser om överträdelser och sanktioner	X		X
3e) Förbättra möjligheterna att spåra transporter av grönlistat avfall		X	X
3f) Underlätta samarbetet mellan nationella brottsbekämpande myndigheter	X		X
3g) Inrätta en särskild grupp på EU-nivå med uppgift att underlätta och förbättra samarbetet om efterlevnaden av förordningen om avfallstransporter		X	X

Alternativ 2 (riktade förändringar) innebär ett åtgärds paket som på ett ändamålsenligt och i viss mån effektivt sätt kan undanröja de problem som hindrar förordningen om avfallstransporter från att fungera väl.

Jämfört med referensscenariot utgör de riktade förändringarna ändamålsenliga och konsekventa sätt att nå specifika mål, i synnerhet en minskning av den administrativa bördan och en bättre ställning i avfallshierarkin för transport av avfall i behandlingssyfte. Emellertid skulle de föreslagna åtgärderna inte ensamma kunna leda till bästa möjliga resultat, främst beroende på att bestämmelserna skulle vara mindre effektiva och konsekventa sinsemellan. Jämfört med de strukturella förändringarna (alternativ 3), skulle detta alternativ endast hantera en del av de utmaningar som export av avfall medför (mål 2). Åtgärderna avser endast vissa problemområden, genom att exempelvis fastställa kriterier för att särskilja begagnade varor och avfall (2b) eller exportörers skyldigheter (2a). De största fördelarna med det här alternativet gäller åtgärderna 3a–3d

och 3f, som syftar till att förbättra hanteringen av olagliga avfallstransporter inom samt från och till EU (mål 3).

Under **alternativ 3 (strukturella förändringar)**, avser åtgärderna 1d, 1e och 1f att direkt undanröja berörda parter farhågor vad gäller kostnaderna i samband med förseningar av transporter inom EU och de skulle i hög grad minska den administrativa bördan för både myndigheter och ekonomiska aktörer (mål 1). Åtgärderna 2c, 2d och 2e skulle innebära procedurbestämmelser på EU-nivå som säkerställer att avfall som exporteras från EU hanteras på ett miljöriktigt sätt. Detta anses vara ett proportionerligt och systematiskt sätt att nå mål 2. Vissa förändringar skulle inte vara tillräckliga eller tillräckligt sammanhängande för att uppnå det eftersträvade resultatet på medlemsstatsnivå. Detta gäller i synnerhet de föreslagna åtgärderna 3e och 3g som syftar till att bättre hantera olagliga avfallstransporter (mål 3).

Konsekvensbedömningen har visat att åtgärderna enligt alternativen 2 eller 3 inte skulle vara det mest ändamålsenliga, effektiva och proportionerliga sättet att nå översynens samtliga mål. Jämfört med dessa alternativ skulle **alternativ 4**, som är en kombination av åtgärder som medför **långtgående förändringar**, leda till att målen uppnås på ett effektivare och mer proportionerligt sätt.

Det rekommenderade alternativet är därför alternativ 4. Den blandning av riktade och strukturella förändringar som föredras skulle innebära ett väl avvägt tillvägagångssätt som balanserar ändamålsenlighet (att målen uppnås) och effektivitet (kostnadseffektivitet). Dess syfte är att säkerställa att denna förordning underlättar sådana transporter inom EU som är i linje med målen för den cirkulära ekonomin, stöder EU:s mål att sluta exportera sina avfallsproblem till tredjeländer och bidrar till en bättre hantering av olagliga avfallstransporter, utan risk för överdrivna kostnader eller rubbningar. Alternativet uppfyller både i) behovet av nya, ändamålsenliga åtgärder för att nå de tre målen och ii) kravet på genomförbara åtgärder som inte skapar onödiga bördor eller har oönskade effekter.

Alternativ 4 står även i proportion till de mål som denna översyn är avsedd att uppnå.

- När det gäller mål 1 om avfallstransporter inom EU är samtliga åtgärder enligt alternativ 4 nödvändiga för att förbättra integrationen på EU:s inre marknad för avfall och styra dessa transporter till materialåtervinning. Åtgärderna kommer att innebära betydande förändringar av de förfaranden som för närvarande gäller transporter, vilket kommer att påverka både ekonomiska aktörer och myndigheter. De kommer att vinna mycket i form av mindre administration, mindre förseningar och effektivare informationsbehandling. Vidare kommer åtgärderna att bidra till omställningen till en cirkulär ekonomi i EU och därmed gynna miljön. Dessa vinster kommer att vida överstiga kostnaderna för införandet av de nya åtgärderna, i synnerhet det elektroniska datautbytet (åtgärd 1d)²². Skyldigheten att digitalisera anmälningsförfarandet för avfallstransporter inom EU via det elektroniska datautbytet kommer inte att gälla förrän 24 månader efter det att den reviderade förordningen om avfallstransporter har trätt i kraft. Medlemsstaterna och berörda parter har redan inlett förberedelserna inför denna nya ordning.

²²

I enlighet med de principer som anges i den europeiska interoperabilitetsramen (COM(2017) 134). Beslut om it-utveckling och upphandling måste godkännas på förhand av Europeiska kommissionens styrelse för informationsteknik och cybersäkerhet.

- I fråga om mål 2 kommer alternativ 4 att innebära betydande förändringar av EU:s tillvägagångssätt och av den rättsliga ram som gäller export av avfall från EU. Detta är nödvändigt med tanke på att det med den nuvarande förordningen om avfallstransporter inte varit möjligt att garantera en miljöriktig hantering av avfall som exporterats till länder utanför EU, i synnerhet utvecklingsländer. En viktig aspekt av alternativ 4 är att både ekonomiska aktörer och myndigheter måste vidta konkreta åtgärder för att kontrollera att avfall som exporteras från EU behandlas på ett miljöriktigt sätt i mottagarländerna. Härigenom säkerställs att det finns garantier både på landsnivå (åtgärderna 2c och 2e) och anläggningsnivå (åtgärd 2a) för att avfallet behandlas på ett miljöriktigt sätt i mottagarländerna. Dessa åtgärder kan väntas ge betydande miljövinster. De kommer även att ha ekonomiska konsekvenser. För vissa aktörer, särskilt dem som tillverkar sekundära material av avfall i EU, skulle detta kunna innebära att mer råmaterial blir tillgängligt till ett lägre pris och därmed på det hela taget vara positivt. För de aktörer som transporterar avfall från EU kommer påverkan att bero på huruvida bevis kan läggas fram på att det exporterade avfallet behandlas på ett miljöriktigt sätt i mottagarländerna. Sannolikt kommer exporten till vissa länder att försvåras, vilket vore negativt för de företag som exporterar avfall till de länderna. De kostnader som detta medför är emellertid begränsade och de miljövinster åtgärderna medför väger tyngre. Slutligen är det också viktigt att notera att åtgärderna enligt alternativ 4 är proportionerliga eftersom
 - olika ordningar skulle tillämpas på olika mottagarländer, och länder vars avfallshantering anses vara mindre hållbar än den i EU (icke-OECD länder) skulle kontrolleras noggrannare,
 - mekanismen inte skulle utgöra ett totalförbud, utan låta länder importera avfall från EU om de kan påvisa att de kan hantera avfallet på ett miljöriktigt sätt,
 - åtgärderna inte skulle träda i kraft förrän tre år efter att ändringarna i förordningen trätt i kraft, vilket skulle ge alla berörda parter tillräckligt med tid att förbereda sig på de nya reglerna.
- När det gäller det tredje målet omfattar alternativ 4 en rad åtgärder för att förbättra efterlevnaden av förordningen om avfallstransporter. Dessa åtgärder behövs för att öka medlemsstaternas och kommissionens möjligheter att minska antalet olagliga avfallstransporter. De innebär inga helt nya uppgifter eller ytterligare kostnader, varken för aktörer eller för medlemsstaterna. En mer ändamålsenlig kontroll av efterlevnaden skulle bidra till att förebygga eller minska antalet olagliga transporter och innebära väsentliga kostnadsbesparingar, eftersom ingen sanering och returtransport krävs samt indirekta kostnadsbesparingar för de medlemsstater som avfallet transiteras genom. Med bättre kontroll av efterlevnaden skulle även mindre skatteintäkter gå förlorade. Dessutom kommer kommissionen, utöver med de föreslagna åtgärderna, att fortsätta att med en rad andra verktyg stödja medlemsstaternas insatser för att genomföra och kontrollera efterlevnaden av förordningen om avfallstransporter på ett bättre sätt. Det har redan tagits många initiativ på EU-nivå för att förhindra olaglig handel med avfall, vilket är ett av de prioriterade områdena i

EU:s övergripande politik mot organiserad brottslighet²³. EU tillhandahåller också ekonomiskt stöd till operativa projekt riktade mot olaglig handel med avfall²⁴. Dessutom hjälper kommissionen medlemsstaterna på detta område genom forumet för efterlevnad och styrning på miljöområdet²⁵, programmet TAIEX-EIR PEER 2 PEER²⁶ och EU Environmental Law Training Package²⁷.

I figur 1 nedan ges en schematisk översikt över det rekommenderade alternativet och de åtgärder som det innehåller. En utförligare beskrivning av hur det rekommenderade alternativet uppfyller målen med förordningen om avfallstransporter ges i bilaga 14 till konsekvensbedömningsrapporten.

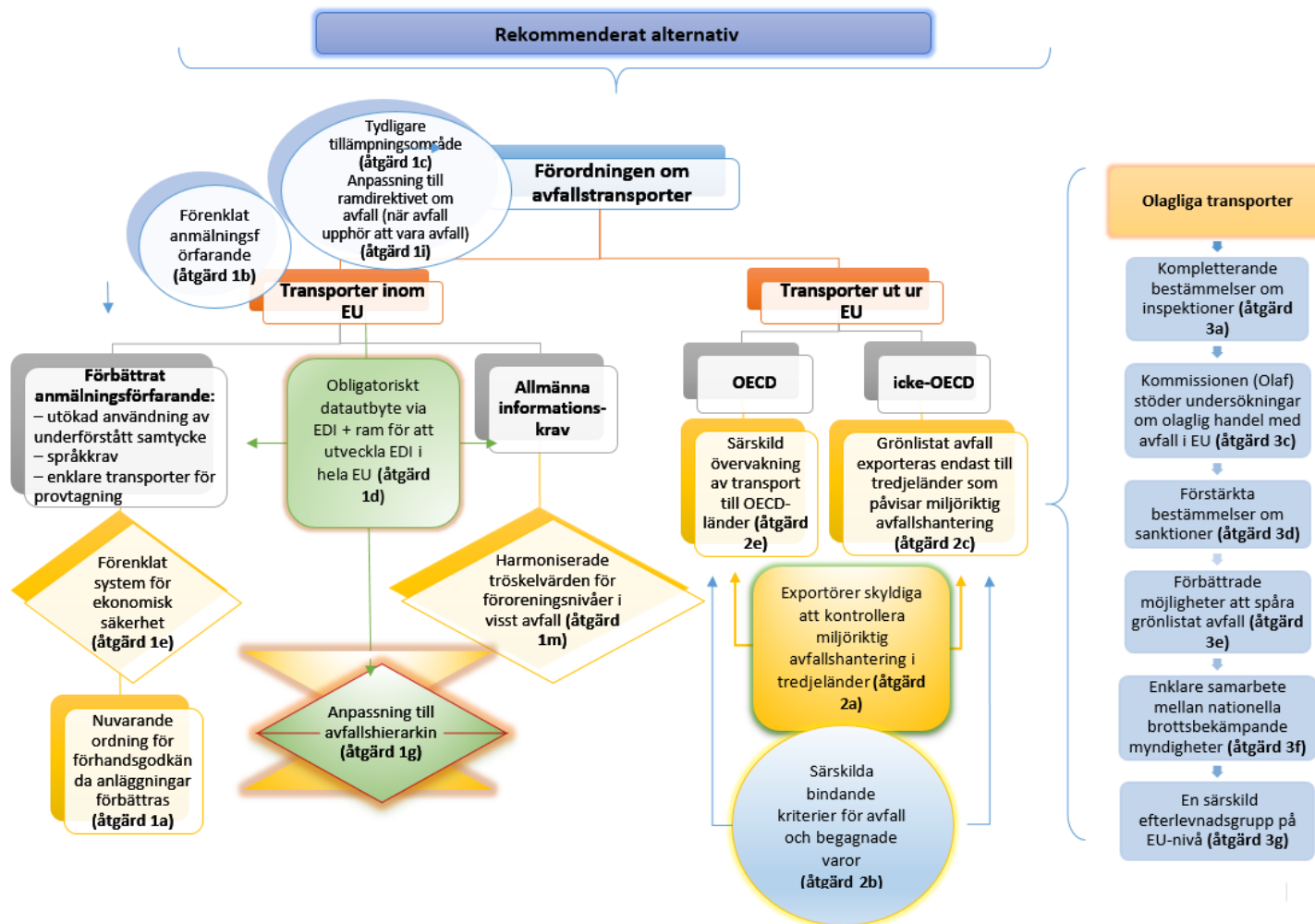
²³ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-9450-2017-INIT/sv/pdf>.

²⁴ Exempelvis <https://www.wasteforceproject.eu/>, <http://www.lifsmartwaste.com/>, <https://opfawaste-project.eu/> eller <https://www.sweap.eu/>.

²⁵ https://ec.europa.eu/environment/legal/compliance_en.htm.

²⁶ https://ec.europa.eu/environment/eir/p2p/index_en.htm.

²⁷ https://ec.europa.eu/environment/legal/law/training_package.htm.

Figur 1 – Översikt över åtgärderna i det rekommenderade alternativet

När det gäller de **övergripande ekonomiska konsekvenserna** bör det rekommenderade alternativet leda till väsentliga besparingar, både för de aktörer som transporterar avfall och för de myndigheter som hanterar förfarandena för godkännande och övervakning av dessa transporter, huvudsakligen till följd av införandet av systemet för elektroniskt datautbyte. Detta förväntas leda till besparingar på runt 1,4 miljoner euro per år. Ytterligare besparingar kommer att uppnås med andra åtgärder för modernisering och förenkling av förordningen om avfallstransporter. Andra viktiga ekonomiska effekter kan hänföras till åtgärderna rörande export av avfall. Enligt uppgifter från 2019 kan de förväntas medföra en generell vinst för EU:s ekonomi i storleksordningen 200–500 miljoner euro per år, beroende på hur mycket avfall som stannar kvar i EU. För ekonomiska aktörer som är etablerade i EU kommer effekterna av dessa åtgärder att variera väsentligt beroende på deras position i värdekedjan och vilka typer av avfall det rör sig om. Vissa av dem som exporterar sådant avfall kommer förmodligen att märka att det blir dyrare att exportera, eller så vänder de sig till andra inköpare i EU som kanske betalar mindre. Företag som exporterar avfall skulle även behöva inrätta (eller köpa) övervakningssystem för att kontrollera att deras anläggningar i tredjeländer hanterar avfallet på ett miljöriktigt sätt. Detta skulle innebära nya, men inte alltför höga, kostnader. Å andra sidan kan ekonomiska aktörer som materialåtervinner eller bearbetar avfall i EU få möjlighet att använda mer avfall som råmaterial, vilket de bör kunna köpa till ett lägre pris än i referensscenariot. Åtgärderna mot olagliga transporter bör gynna lagliga aktörer som hjälper till att bekämpa de olagliga verksamheterna, vilka konkurrerar direkt med de lagliga aktörernas verksamhet. Företag i tredjeländer som transporterar och hanterar avfall från EU på ett miljöriktigt sätt kommer att påverkas positivt, eftersom revisionen kommer att innebära att deras verksamhet och konkurrenskraft stärks, även om de också kan ha vissa kostnader på kort sikt för att uppgradera sin infrastruktur och sina normer. Företag som inte kan uppfylla de krav som avfallshanteringen måste uppfylla för att anses miljöriktig och som fastställs i revisionsprotokollen kommer att påverkas negativt, eftersom de kommer att förlora kunder i EU.

Små och medelstora företag kommer i hög grad att gynnas av de åtgärder som är avsedda att underlätta avfallstransporter inom EU. Relativt sett drabbas de nämligen hårdare än större företag av de hinder och bördor som de nuvarande förfarandenas brister medför. Åtgärderna rörande export av avfall kommer att påverka små och medelstora företag som bedriver exportrelaterad verksamhet. De kommer att ha nya kostnader för att utföra revisioner av de anläggningar som de transporterar avfallet till. Dessa kostnader kommer emellertid att vara begränsade och företagen kan agera gemensamt, i synnerhet via producentansvarsorganisationer²⁸. Slutligen kommer utsikten till att mer avfall kommer att stanna i EU i kombination med nya mål och krav på att materialåtervinna avfallet enligt EU-lagstiftningen även att innebära möjligheter för små och medelstora företag att utveckla innovativa projekt och tekniker för materialåtervinning av särskilt svårbehandlat avfall, som plast- och textilavfall.

Det rekommenderade alternativet förväntas sammantaget ha en **väsentlig positiv miljökonsekvens**. De åtgärder som är avsedda att underlätta transport av avfall för återanvändning och materialåtervinning i EU kommer att ha till följd att mer avfall behandlas under bättre miljömässiga omständigheter. De kommer också att leda till att mer sekundärt material blir tillgängligt i EU och kan ersätta nya råvaror i ett antal branscher i EU. De

²⁸ Med producentansvarsorganisation avses en kollektiv enhet som upprättats av producenter eller genom lagstiftning och som ansvarar för att de enskilda producenternas återvinnings- och materialåtervinningsskyldigheter uppfylls.

åtgärder som föreslås för export av avfall skulle ha positiva miljökonsekvenser, eftersom de skulle innebära bättre garantier för att avfall som transporteras till tredjeländer hanteras på ett miljöriktigt sätt. De skulle även kunna leda till att 2,4–6 miljoner ton avfall stannar kvar i EU varje år, behandlas enligt EU-normer och bearbetas till sekundära material. Även om det inte går att bedöma och uttrycka alla dessa miljövinster i pengar, så skulle fördelarna med att behandla restavfall på ett bättre sätt i EU och undvika att transportera detta avfall till tredjeländer uppgå till 266–666 miljoner euro per år. De totala besparingarna är förmodligen ännu högre. Åtgärderna mot olagliga transporter skulle bidra till att kontrollen av efterlevnaden blir mer ändamålsenlig och effektiv samt hjälpa till att förebygga och minska de allvarliga miljökonsekvenser som olagliga avfallstransporter har, vilket skulle medföra övergripande miljövinster.

När det gäller de **övergripande sociala konsekvenserna**, så bör åtgärderna om export av avfall och om olagliga transporter av avfall minska de negativa konsekvenser för människors hälsa (t.ex. andningsproblem, skador) och arbetsvillkor (t.ex. avsaknad av social trygghet, låga löner) som följer av en icke-hållbar avfallshantering. Detta är gynnsamt för hela samhället, både utomlands och i EU. När avfall som tidigare exporterades behandlas i EU i stället förväntas 9 000–23 000 arbetstillfällen skapas i EU inom sektorerna för materialåtervinning och återanvändning. Ytterligare arbetstillfällen inom dessa områden kan förväntas till följd av de åtgärder som är avsedda att säkerställa att förordningen om avfallstransporter fungerar bättre vid transporter inom EU av avfall avsett för materialåtervinning och återanvändning. I tredjeländer dit mindre avfall exporteras kan arbetstillfällen gå förlorade i de formella eller informella avfallshanteringssektorerna.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

I detta förslag utnyttjas **digitaliseringens** potential maximalt för att minska de administrativa kostnaderna. Detta gäller särskilt förslaget att inrätta ett system i hela EU för att elektroniskt publicera och utbyta data och information om transporter av avfall. Utvecklingen av ett sådant system som kombinerar befintliga nationella plattformar och/eller andra befintliga plattformar, som den miljö som införs enligt förordning (EU) 2020/1056 om elektronisk godstransportinformation, med ett system på EU-nivå väntas inte medföra särskilt höga kostnader för kommissionen, medlemsstaterna eller företag. Systemet kommer dock att ge medlemsstaterna och kommissionen **ett kraftfullt verktyg att övervaka och kontrollera efterlevnaden** med, samt företagen ett effektivt verktyg som kan hjälpa dem att uppfylla **kraven** i den föreslagna förordningen.

- **Grundläggande rättigheter**

Förslaget har inga konsekvenser för skyddet av de grundläggande rättigheterna.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Det kommer att krävas mänskliga och ekonomiska resurser för att säkerställa att vissa av förslagets bestämmelser genomförs korrekt. Delvis väntas anspråk kunna göras på kommissionens befintliga personalresurser. Kommissionens personalresurser kommer att bestå av den personal på generaldirektorat (GD) Miljö som redan arbetar med insatsen. Omplacering av personal, inom GD Miljö eller från andra generaldirektorat, som kan lägga sitt nuvarande arbete med att genomföra den gällande förordningen åt sidan, kan också bidra

till att förvalta insatsen. Det förvaltande generaldirektoratet och Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) kommer att behöva beviljas ytterligare resurser under det årliga förfarandet för tilldelning av anslag, med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

Förslaget innehåller flera artiklar som föreskriver ytterligare arbetsflöden som måste utföras för att genomföra förordningen och som skulle behöva antas genom genomförandeakter eller delegerade akter under åren efter ikraftträdandet. Det gäller utarbetandet av harmoniserade regler om klassificering av avfall och om beräkning av ekonomisk säkerhet, bedömning av tredjeländers anmälningar om att ta emot avfall som exporteras från EU samt samordning av efterlevnaden av förordningen. Nedan följer en detaljerad förteckning över de åtgärder som planeras.

- Fastställa en harmoniserad metod för beräkning av ekonomisk säkerhet eller motsvarande försäkring.
- Undersöka och fastställa harmoniserade tröskelvärden för föroreningsnivåer i syfte att bestämma om visst avfall är grönlistat eller inte.
- Undersöka och fastställa kriterier för att kunna bestämma om vissa föremål eller substanser utgör begagnade varor eller avfall.
- Fastställa och underhålla en ny ram för export av grönlistat avfall från EU till ett land utanför OECD, i synnerhet upprätta och uppdatera en förteckning över länder till vilka export av sådant avfall är tillåten.
- Övervaka exporten av avfall till OECD-länder och begränsa de miljöproblem som sådan export kan medföra.
- Organisera och underlätta arbetet i en särskild grupp på EU-nivå med uppgift att underlätta och förbättra samarbetet om efterlevnaden av förordningen om avfallstransporter (*efterlevnadsgruppen för avfallstransporter*).

Via Olaf kommer kommissionen att spela en viktig roll genom att komplettera medlemsstaternas arbete med att kontrollera efterlevnaden av bestämmelserna i denna förordning i komplexa gränsöverskridande ärenden. Kommissionen kommer att

- utföra inspektioner av ekonomiska aktörers anläggningar/båtar/transporter,
- samla in information/underrättelser från många olika källor,
- utföra analyser (med användning av tulldatabaser, specialiserade databaser och särskilda verktyg),
- införskaffa kriminalteknisk utrustning,
- samordna med brottsbekämpande myndigheter, marknadskontrollmyndigheter och rättsliga myndigheter,
- samarbeta med tredjeländer (via avtal om ömsesidigt bistånd eller avtal om administrativt samarbete),
- samarbeta med andra EU-byråer (Eppo, Europol, Eurojust, Frontex m.fl.).

GD Miljö har hittills arbetat internt med att utveckla det centrala systemet för elektroniskt datautbyte om avfallstransporter, men det arbetet kommer nu att behöva utvidgas till att omfatta utveckling och underhåll av ett centralt system för datautbyte om avfallstransporter.

Det nya systemet kommer att baseras på det befintliga informationshanteringssystemet för offentlig kontroll (Imsoc)²⁹.

Europeiska kommissionen kommer att ansvara för det allmänna genomförandet av denna förordning och för att anta alla de genomförandeakter och delegerade akter som föreskrivs i förordningen. Detta kan göras med de normala beslutsprocesserna, inbegripet samråd med berörda parter och kommittéförfaranden. De nuvarande ekonomiska uppskattningarna är baserade på följande:

- För GD Miljö: 1 extra heltidsekvivalent AD med stöd av 1,5 heltidsekvivalenter för kontraktsanställda, samt operativa kostnader (t.ex. studier, externa konsulttjänster, möten osv.) för det allmänna genomförandet av förordningen och nödvändiga förberedelser för och utarbetande av sekundärlagstiftning enligt de tidsfrister som anges i förordningen om avfallstransporter. Detta uppgår till en total kostnad på 4 137 000 euro för perioden 2024–2027 på grundval av den senaste uppdateringen av kostnaden för kommissionens personal på GD Budgets webbsida: https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/en/pre/legalbasis/Pages/pre-040-020_preparation.aspx.
- För Olaf: 1 extra heltidsekvivalent AD för genomförande av de relevanta efterlevnadsbestämmelserna i förordningen. Detta uppgår till en total kostnad på 456 000 euro för perioden 2024–2026 på grundval av den senaste uppdateringen av kostnaden för kommissionens personal på GD Budgets webbsida: https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/en/pre/legalbasis/Pages/pre-040-020_preparation.aspx.

Förslagets budget anges i löpande priser.

Den finansieringsöversikt som bifogas detta förslag innehåller uppgifter om budgetkonsekvenser samt konsekvenser för mänskliga och administrativa resurser.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Den nya förordningen bör leda till en ökning av andelen avfallsmaterial som återanvänds och materialåtervinns i EU, till förbättrade avfallshanteringsnormer och förbättrad praxis i de

²⁹ Informationshanteringssystem för offentlig kontroll (Imsoc): i detta system integreras befintliga (och framtida) datasystem, t.ex. Traces, RASFF och Europhyt, för att säkerställa optimal dataanvändning, minska bördan för företag och nationella tillsynsmyndigheter samt påskynda informationsutbytet mellan medlemsstaterna. Systemet infördes ursprungligen genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/625 av den 15 mars 2017 om offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet för att säkerställa tillämpningen av livsmedels- och foderlagstiftningen och av bestämmelser om djurs hälsa och djurskydd, växtskydd och växtskyddsmedel samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 999/2001, (EG) nr 396/2005, (EG) nr 1069/2009, (EG) nr 1107/2009, (EU) nr 1151/2012, (EU) nr 652/2014, (EU) 2016/429 och (EU) 2016/2031, rådets förordningar (EG) nr 1/2005 och (EG) nr 1099/2009 och rådets direktiv 98/58/EG, 1999/74/EG, 2007/43/EG, 2008/119/EG och 2008/120/EG och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 854/2004 och (EG) nr 882/2004, rådets direktiv 89/608/EEG, 89/662/EEG, 90/425/EEG, 91/496/EEG, 96/23/EG, 96/93/EG och 97/78/EG samt rådets beslut 92/438/EEG (förordningen om offentlig kontroll). EUT L 95, 7.4.2017, s. 1.

länder som importerar avfall från EU samt till en minskning av antalet olagliga avfallstransporter både inom EU och mellan tredjeländer och EU. Den bör även bidra till att bygga robusta och dynamiska marknader för sekundära material och skynda på omställningen till en cirkulär ekonomi, såväl i EU som i tredjeländer.

Eventuella problem med överensstämmelse och efterlevnad skulle övervakas via medlemsstaternas regelbundna rapporter om genomförandet och de lägesrapporter som kommissionen tar fram på grundval av medlemsstaternas rapporter.

Kommissionen noterar att införandet av ett system för elektroniskt utbyte av handlingar och information (*elektroniskt datautbyte* eller EDI) i hela EU är en viktig åtgärd som gör att denna förordning kan genomföras på ett mer effektivt sätt. Detta system bör ge samtliga berörda aktörer enklare tillgång till många uppgifter som rör förordningens genomförande. Framför allt kommer behöriga myndigheter att få en mycket mer omfattande och konsekvent datauppsättning för övervakning av avfallsströmmar både inom och utanför EU. Dessutom kommer övervakningen av avfallsflöden inom samt till och från EU att förbättras. EDI-systemet bör säkerställa att de data som utbyts är strukturerade, så att medlemsstaternas behöriga myndigheter och kommissionen kan göra enhetliga utdrag. Detta bör förbättra rapporteringskvaliteten väsentligt och därför även övervakningen av hur framgångsrikt förordningen genomförs.

Vidare kommer den nya bestämmelse som innebär att kommissionen granskar medlemsstaternas inspektionsplaner också att vara en viktig källa till information, som kan användas till att övervaka hur förordningen genomförs och efterlevs.

Frågor rörande överensstämmelse och efterlevnad kommer att övervakas och diskuteras i den nya efterlevnadsgruppen för avfallstransporter, som även skulle kunna identifiera ytterligare insatser och åtgärder som kan vidtas på EU-nivå för att öka förordningens ändamålsenlighet i framtiden.

Slutligen kommer förordningen att ses över inom 10 år från det att den har trätt i kraft för att säkerställa att den uppfyller sina syften och att bestämmelserna fortfarande är motiverade.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Avdelning I innehåller allmänna bestämmelser om denna förordnings syfte, tillämpningsområde och definitioner.

Artikel 1 anger förordningens syfte, som är att fastställa åtgärder som syftar till att skydda miljön och människors hälsa genom att förebygga eller minska de skadliga effekter som avfallstransporter kan medföra.

Artikel 2 anger förordningens tillämpningsområde.

Artikel 3 innehåller definitioner.

Avdelning II innehåller bestämmelser om transporter inom unionen, med eller utan transitering genom tredjeland.

Artikel 4 beskriver de allmänna förfaranden som är tillämpliga på avfallstransporter inom unionen.

Kapitel 1 i denna avdelning innehåller bestämmelser om förfarandet med skriftlig förhandsanmälan och skriftligt förhandsgodkännande.

Artikel 5 inför en skyldighet för en person som avser att transportera avfall enligt artikel 4.1 och 4.2 att göra en anmälan.

Artikel 6 fastställer kraven på det kontrakt som måste bifogas anmälan.

Artikel 7 fastställer kravet på den ekonomiska säkerhet som måste ställas för anmälda avfallstransporter.

Artikel 8 beskriver det förfarande och de tidsfrister som gäller för att begära och lämna in ytterligare information i syfte att komplettera en anmälan.

Artikel 9 beskriver det förfarande och de tidsfrister som behöriga myndigheter måste följa när de fattar beslut om att godkänna eller invända mot anmälda transporter.

Artikel 10 ger berörda behöriga myndigheter möjlighet att godkänna en transport på vissa villkor.

Artikel 11 föreskriver att transporter av avfall avsett för bortskaffande är förbjudna. Endast om vissa villkor är uppfyllda kan sådana avfallstransporter godkännas.

Artikel 12 anger de grunder på vilka en behörig myndighet kan invända mot en transport av avfall avsett för återvinning.

Artikel 13 gör det möjligt att lämna in generella anmälningar som omfattar flera transporter av samma sorts avfall till samma avfallshanteringsanläggning.

Artikel 14 innehåller bestämmelser om villkoren för förhandsgodkännande av återvinningsanläggningar i medlemsstaterna, om medlemsstaternas ömsesidiga godkännande av sådana anläggningar och om det särskilda snabbförfarandet för transport av visst avfall till sådana anläggningar.

Artikel 15 innehåller ytterligare bestämmelser om behandling i avvaktan på återvinning och bortskaffande.

Artikel 16 innehåller de krav som gäller efter att en transport har godkänts

Artikel 17 innehåller bestämmelser om ändringar av transporten efter det att godkännandet utfärdats.

Kapitel 2 i denna avdelning består av **Artikel 18** om de allmänna informationskraven för transporter av grönlistat avfall.

Kapitel 3 i denna avdelning innehåller allmänna krav.

Artikel 19 innehåller ett förbud mot blandning av avfall under transport.

Artikel 20 innehåller bestämmelser om bevarande av dokumentation och information.

Artikel 21 innehåller bestämmelser om allmänhetens tillgång till anmälningar.

Kapitel 4 i denna avdelning avser återtagningsskyldigheter och består av **artiklarna 22–25** om möjligheten att återta avfallstransporter och om vem som bär kostnaderna vid återtagande.

Kapitel 5 i denna avdelning innehåller allmänna förvaltningsbestämmelser.

Artikel 26 föreskriver att utfärdande och utbyte av information och dokumentation enligt denna förordning måste ske elektroniskt och fastställer de operativa villkoren för systemen för sådant utbyte.

Artikel 27 anger på vilka språk dokumentation och annan kommunikation måste vara skrivna enligt denna förordning.

Artikel 28 anger de förfaranderegler som måste följas vid tvister om klassificeringen av sådant avfall eller material som transporteras. Dessutom ges kommissionen befogenhet att anta genomförandeåtgärder för att förtydliga klassificeringen av visst avfall och skillnaden mellan begagnade varor och avfall i fråga om vissa varor.

Artikel 29 fastställer vilka kostnader som får debiteras anmälaren.

Artikel 30 möjliggör överenskommelser för gränsområden i vissa undantagsfall.

Kapitel 6 i denna avdelning innehåller bestämmelser om transporter inom unionen med transitering genom tredjeland.

Artikel 31 anger de tidsfrister som behöriga myndigheter i tredjeländer måste följa vid skriftligt godkännande av transporter inom unionen av avfall avsett för bortskaffande som transiteras genom dessa tredjeländer.

Artikel 32 anger de tidsfrister som behöriga myndigheter i tredjeländer måste följa vid skriftligt godkännande av transporter av avfall avsett för återvinning som äger rum i unionen med transitering genom dessa tredjeländer.

Avdelning III består av en enda artikel (**artikel 33**) och föreskriver att varje medlemsstat måste ha ett nationellt system för transporter av avfall inom medlemsstaten och säkerställa samordning med unionens system.

Avdelning IV innehåller bestämmelser om export från unionen till tredjeländer.

Kapitel 1 i denna avdelning innehåller bestämmelser om export från unionen av avfall avsett för bortskaffande.

Artikel 34 avser ett exportförbud utom till Eftaländer.

Artikel 35 beskriver de förfaranderegler som gäller vid export till Eftaländer. Denna artikel hänvisar i tillämpliga delar till avdelning II och innehåller relevanta anpassningar och tillägg till bestämmelserna i den avdelningen. Förfarandereglerna i avdelning IV kapitel 2 hänvisar till denna artikel.

Kapitel 2 i denna avdelning innehåller bestämmelser om export av avfall för återvinning från unionen.

Avsnitt 1 innehåller bestämmelser om export av farligt avfall och visst annat avfall till länder utanför OECD. **Artikel 36** förbjuder export av farligt och annat avfall till länder utanför OECD från EU.

Avsnitt 2 innehåller bestämmelser om export av icke-farligt avfall till länder utanför OECD. **Artiklarna 37–40** föreskriver ett förbud mot export av icke-farligt avfall till länder utanför OECD, utom i de fall ett sådant land har anmält sin vilja att importera och visat att det kan hantera visst avfall på ett miljöriktigt sätt. De beskriver även det förfarande som gäller tredjeländer som vill anmäla att de är beredda och har förmåga att ta emot och hantera avfall. Vidare ger artiklarna kommissionen behörighet att bedöma dessa anmälningar och offentliggöra en förteckning över länder som får ta emot export från unionen av visst grönlistat avfall.

Avsnitt 3 innehåller bestämmelser om export till OECD-länder.

Artikel 41 innehåller förfaranderegler för export för återvinning till OECD-länder utanför unionen. Denna artikel hänvisar i tillämpliga delar till avdelning

II och hänvisar till artikel 35. Den innehåller relevanta anpassningar och tillägg till de bestämmelserna.

Artikel 42 inför övervakning av export till OECD-länder och ett förfarande för skyddsåtgärder om det avfall som exporteras till sådana länder inte hanteras på ett miljöriktigt sätt. Artikeln ger kommissionen befogenhet att vidta åtgärder vid behov om avfallet inte hanteras på ett miljöriktigt sätt.

Kapitel 3 i denna avdelning innehåller ytterligare skyldigheter i samband med export av avfall.

Artikel 43 innehåller skyldigheter för exportörer att säkerställa att det avfall de exporterar hanteras på ett miljöriktigt sätt vid destinationen.

Artikel 44 innehåller skyldigheter för exporterande medlemsstater att vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att bestämmelserna i denna avdelning genomförs korrekt.

Kapitel 4 i denna avdelning innehåller allmänna bestämmelser.

Artikel 45 förbjuder export av avfall till Antarktis.

Artikel 46 föreskriver att det är förbjudet att exportera avfall för bortskaffande och farligt avfall för återvinning till de utomeuropeiska länderna och territorierna och att avdelning II ska tillämpas på motsvarande sätt på annan export för återvinning.

Avdelning V innehåller bestämmelser om import till unionen från tredjeländer.

Kapitel 1 i denna avdelning innehåller bestämmelser om import till unionen av avfall avsett för bortskaffande.

Artikel 47 förbjuder import utom från länder som är parter i Baselkonventionen eller länder med vilka ett avtal har slutits eller från andra områden i ett kris- eller krigstillstånd.

Artikel 48 innehåller förfaranderegler för import från länder som är parter i Baselkonventionen eller från andra områden i ett kris- eller krigstillstånd. Denna artikel hänvisar i tillämpliga delar till avdelning II och innehåller relevanta anpassningar och tillägg till bestämmelserna i den avdelningen. Förfarandreglerna i avdelning IV kapitel 2 hänvisar till denna artikel.

Kapitel 2 i denna avdelning innehåller bestämmelser om import till unionen av avfall för återvinning.

Artikel 49 förbjuder import utom från länder som omfattas av OECD-beslutet, länder som är parter i Baselkonventionen, länder med vilka ett avtal har slutits eller andra områden i ett kris- eller krigstillstånd.

Artikel 50 innehåller förfaranderegler för import från länder som omfattas av OECD-beslutet eller från andra områden i ett kris- eller krigstillstånd. Denna artikel hänvisar i tillämpliga delar till avdelning II och hänvisar till artikel 45. Den innehåller relevanta anpassningar och tillägg till de bestämmelserna.

Artikel 51 innehåller förfaranderegler för import från länder som inte omfattas av OECD-beslutet men som är parter i Baselkonventionen eller från andra områden i ett kris- eller krigstillstånd. Denna artikel hänvisar i tillämpliga delar till artikel 45.

Kapitel 3 i denna avdelning innehåller ytterligare skyldigheter.

Artikel 52 innehåller skyldigheter för importerande medlemsstater att säkerställa att det importerade avfallet hanteras på ett miljöriktigt sätt och förbjuder sådan import om det finns anledning att tro att avfallet inte kommer att hanteras korrekt.

Kapitel 4 i denna avdelning innehåller allmänna bestämmelser.

Artikel 53 föreskriver att avdelning II ska tillämpas på motsvarande sätt på import från de utomeuropeiska länderna och territorierna.

Avdelning VI innehåller bestämmelser om transitering genom unionen från och till tredjeländer.

Artikel 54 innehåller bestämmelser om transitering för bortskaffande.

Artikel 55 innehåller bestämmelser om transitering för återvinning.

Avdelning VII innehåller bestämmelser om efterlevnaden av denna förordning.

Kapitel 1 i denna avdelning består av en enda artikel (**Artikel 56**) och innehåller allmänna skyldigheter för alla som är delaktiga i avfallstransporter att vidta de åtgärder som krävs för att se till att det avfall de transporterar hanteras utan fara för människors hälsa och på ett miljöriktigt sätt under hela transporten och under återvinningen och bortskaffandet.

Kapitel 2 i denna avdelning innehåller bestämmelser om efterlevnaden av denna förordning.

Avsnitt 1 handlar om medlemsstaternas åtgärder för att säkerställa efterlevnaden.

Artikel 57 innehåller bestämmelser om inspektioner.

Artikel 58 innehåller bestämmelser om dokumentation och bevis.

Artikel 59 innehåller bestämmelser om medlemsstaternas inspektionsplaner.

Artikel 60 innehåller bestämmelser om sanktioner.

Artikel 61 innehåller bestämmelser om samarbete mellan nationella brottsbekämpande myndigheter.

Artikel 62 innehåller bestämmelser om samarbete mellan medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter.

Artikel 63 innehåller bestämmelser om efterlevnadsgruppen för avfallstransporter.

Avsnitt 2 handlar om kommissionens åtgärder för kontroll av efterlevnaden av denna förordning.

Avdelning VIII innehåller slutbestämmelser.

Artikel 69 innehåller bestämmelser om medlemsstaternas rapporteringsskyldigheter.

Artikel 70 innehåller bestämmelser om internationellt samarbete.

Artikel 71 innehåller bestämmelser om att medlemsstaterna ska utse behöriga myndigheter.

Artikel 72 innehåller bestämmelser om utnämnannde av kontaktorgan.

Artikel 73 innehåller bestämmelser om utnämnannde av införsel- och utförseltullkontor i unionen.

Artikel 74 innehåller bestämmelser om meddelande och information om utnämningar.

Artikel 75 innehåller bestämmelser om ändring av bilagorna I–X till denna förordning.

Artiklarna 76 och 77 fastställer de villkor som gäller för kommissionens befogenhet att anta delegerade akter och genomförandeakter.

Artikel 78 ändrar förordning (EU) nr 1257/2013 i syfte att anpassa den förordningen och den här förordningen till unionens och medlemsstaternas internationella skyldigheter vad gäller uttjänta fartyg.

Artikel 79 ändrar förordning (EU) 2020/1056 i syfte att uppdatera de hänvisningar som görs till transportdokument om avfall i den förordningen.

Artikel 80 föreskriver en översyn av denna förordning år 2034.

Artikel 81 fastställer bestämmelser om upphävande och övergångsbestämmelser.

Artikel 82 fastställer förordningens ikraftträdande och tillämpning.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om transport av avfall och om ändring av förordningarna (EU) nr 1257/2013 och (EU) 2020/1056

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 192.1,
med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande³⁰,
med beaktande av Regionkommitténs yttrande,
i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och
av följande skäl:

- (1) För att skydda miljön och människors hälsa mot de skadliga effekter som avfallstransporter kan medföra måste regler fastställas på unionsnivå. Dessa regler bör även bidra till att underlätta en miljöriktig hantering av avfall i enlighet med den avfallshierarki som fastställs i artikel 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG³¹, till att minska de övergripande effekterna av resursanvändning och till en effektivare resursanvändning, som är avgörande för omställningen till en cirkulär ekonomi.
- (2) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006³² har under de senaste 15 åren medfört betydande förbättringar vad gäller skyddet av miljön och människors hälsa mot de skadliga effekter som avfallstransporter kan medföra. Kommissionens utvärdering³³ av den förordningen påvisade emellertid ett antal utmaningar och brister som behöver åtgärdas genom nya bestämmelser.
- (3) Den europeiska gröna given³⁴ är en långtgående färdplan avsedd att ställa om unionen till en hållbar, resurseffektiv och klimatneutral ekonomi. Den uppmanar

³⁰ EUT C , , s. .

³¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 312, 22.11.2008, s. 3).

³² Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 av den 14 juni 2006 om transport av avfall (EUT L 190, 12.7.2006, s. 1).

³³ Arbetsdokument från kommissionens avdelningar om utvärderingen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 av den 14 juni 2006 om transport av avfall, SWD(2020) 27 final (inte översatt till svenska).

³⁴ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, Europeiska rådet, rådet,

kommissionen att se över de unionsbestämmelser om avfallstransporter som fastställs i förordning (EG) nr 1013/2006. I den nya handlingsplan för den cirkulära ekonomin³⁵ som antogs i mars 2020 betonas behovet av insatser i syfte att säkerställa att transporter av avfall för återanvändning och materialåtervinning i unionen underlättas, att unionen inte exporterar sina avfallsproblem till tredjeländer och att olagliga avfallstransporter bekämpas på ett bättre sätt. Utöver de ekonomiska och sociala fördelarna kan detta också leda till en förbättring i fråga om EU:s strategiska beroende av råvaror. Dessutom har både rådet³⁶ och Europaparlamentet³⁷ efterlyst en översyn av unionens nuvarande regler om avfallstransporter enligt förordning (EG) nr 1013/2006.

- (4) Förordning (EG) nr 1013/2006 har redan ändrats vid flera tillfällen och kräver ytterligare väsentliga ändringar för att säkerställa att de politiska målen med den europeiska gröna given och den nya handlingsplanen för en cirkulär ekonomi uppfylls. Förordning (EG) nr 1013/2006 bör därför ersättas av en ny förordning.
- (5) Denna förordning kompletterar unionens allmänna lagstiftning om avfallshantering, exempelvis direktiv 2008/98/EG. Den bygger på definitionerna i det direktivet, inbegripet definitionerna av begreppen avfall och allmänna förfaranden för avfallshantering. Den innehåller även ett antal ytterligare definitioner för att underlätta en enhetlig tillämpning av denna förordning.
- (6) Denna förordning genomför på unionsnivå Baselkonventionen av den 22 mars 1989 om kontroll av gränsöverskridande transporter och om slutligt omhändertagande av farligt avfall³⁸ (Baselkonventionen). Baselkonventionen syftar till att skydda människors hälsa och miljön mot de skadliga effekter som generering, gränsöverskridande transport och hantering av farligt avfall och annat avfall kan medföra. Unionen har varit part i Baselkonventionen sedan 1994³⁹.
- (7) Genom denna förordning genomförs även på unionsnivå en ändring till Baselkonventionen⁴⁰ (*ändringen om förbud*) som antogs 1995 och trädde i kraft på internationell nivå den 5 december 2019. Ändringen om förbud innebär ett generellt förbud mot all export av farligt avfall för slutligt omhändertagande, återanvändning, materialåtervinning eller annan återvinning från länder som anges i förteckningen i bilaga VII till Baselkonventionen till alla övriga länder. Unionen har ratificerat ändringen om förbud och genomför den sedan 1997⁴¹.

Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén *Den europeiska gröna given*, COM(2019) 640 final.

³⁵ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén *En ny handlingsplan för den cirkulära ekonomin – För ett renare och mer konkurrenskraftigt Europa*, COM(2020) 98 final, 11.3.2020.

³⁶ Rådets slutsatser om en cirkulär och grön återhämtning, 13852/20 OJ CONS 34.

³⁷ Europaparlamentets resolution av den 10 februari 2021 om den nya handlingsplanen för den cirkulära ekonomin, 2020/2077(INI).

³⁸ EGT L 39, 16.2.1993, s. 3.

³⁹ Rådets beslut 93/98/EEG av den 1 februari 1993 om ingående på gemenskapens vägnar av konventionen om kontroll av gränsöverskridande transporter och om slutligt omhändertagande av riskavfall (Baselkonventionen) (EGT L 39, 16.2.1993, s. 1).

⁴⁰ Ändring till Baselkonventionen (*ändringen om förbud*) antogs genom beslut III/1 av parterna i Baselkonventionen.

⁴¹ Genom rådets beslut 97/640/EG av den 22 september 1997 godkändes på gemenskapens vägnar ändringen om förbud (EGT L 272, 4.10.1997, s. 45), och rådets förordning (EG) nr 120/97 av den 20

- (8) I oktober 2020 lämnade unionen in en anmälan om transport av avfall inom unionen till Baselkonventionens sekretariat enligt artikel 11 i den konventionen. I enlighet med den artikeln skulle unionen därför kunna fastställa sådana särskilda bestämmelser om transport av avfall inom unionen som inte är mindre miljöriktiga än dem i Baselkonventionen.
- (9) Med tanke på att unionen har godkänt OECD-rådets beslut av den 30 mars 1992 om kontroll av gränsöverskridande transporter av avfall avsett för återvinning⁴² (*OECD-beslutet*) måste innehållet i det beslutet, i dess ändrade lydelse, införlivas i unionens lagstiftning.
- (10) Det är viktigt att organisera och reglera övervakningen och kontrollen av avfallstransporter på ett sätt som tar hänsyn till behovet av att bevara, skydda och förbättra miljön och människors hälsa och som säkerställer en enhetlig tillämpning av reglerna om avfallstransporter över hela unionen.
- (11) Överlappning med gällande unionslagstiftning om transport av vissa material som skulle kunna klassificeras som avfall enligt denna förordning måste undvikas.
- (12) Transporter av avfall som genereras av väpnade styrkor eller hjälporganisationer bör uteslutas från denna förordnings tillämpningsområde när avfallet importeras till unionen i vissa situationer (däribland transitering inom unionen om avfallet införs i unionen). Kraven i internationell rätt och internationella avtal bör uppfyllas vad avser sådana transporter. I denna typ av fall bör en behörig transitmyndighet och den behöriga mottagarmyndigheten i unionen underrättas i förväg om transporten och dess destination.
- (13) Överlappning måste undvikas med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1069/2009⁴³, i vilken det redan finns bestämmelser för allmän frakt, distribution och förflyttning (insamling, transport, hantering, bearbetning, användning, återvinning eller bortskaffande, registrering, följedokument och spårbarhet) av animaliska biprodukter inom, till och från unionen.
- (14) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1257/2013⁴⁴ gäller stora kommersiella fartyg som för en EU-medlemsstats flagg. Dessa fartyg faller utanför tillämpningsområdet för förordning (EG) nr 1013/2006. Eftersom ändringen om förbud nyligen trädde i kraft på internationell nivå måste det emellertid säkerställas att sådana fartyg som omfattas av förordning (EU) nr 1257/2013 och blir till avfall i unionen omfattas av de relevanta regler om avfallstransporter i unionen som genomför ändringen om förbud. På så sätt garanteras att unionens rättsliga ordning är helt i överensstämmelse med dess internationella skyldigheter. Samtidigt måste förordning (EU) nr 1257/2013 även ändras för att klargöra att fartyg som omfattas av den förordningen och som blir till avfall i unionen endast får materialåtervinnas vid anläggningar som nämns i den europeiska förteckning över

januari 1997 ändrade förordning (EG) nr 259/93 om övervakning och kontroll av avfallstransporter inom, till och från europeiska gemenskapen (EGT L 22, 24.1.1997, s. 14).

⁴² OECD/LEGAL/0266.

⁴³ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1069/2009 av den 21 oktober 2009 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter och därav framställda produkter som inte är avsedda att användas som livsmedel och om upphävande av förordning (EG) nr 1774/2002 (förordning om animaliska biprodukter) (EUT L 300 14.11.2009, s. 1).

⁴⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1257/2013 av den 20 november 2013 om återvinning av fartyg och om ändring av förordning (EG) nr 1013/2006 och direktiv 2009/16/EG (EUT L 330 10.12.2013, s. 1).

fartygsåtervinningsanläggningar som fastställs enligt den förordningen och ligger i länder som förtecknas i bilaga VII till Baselkonventionen.

- (15) Även om övervakning och kontroll av transporter av avfall inom en medlemsstat faller under den medlemsstatens behörighet, bör nationella system för avfallstransporter beakta behovet av samordning med unionssystemet för att säkerställa en hög nivå av skydd för miljön och människors hälsa.
- (16) För transporter av avfall som inte anges i bilaga III, IIIA eller IIIB i denna förordning och som är avsett för återvinning, är det lämpligt att garantera bästa möjliga övervakning och kontroll genom att kräva att sådana transporter på förhand ska godkännas skriftligen. Ett sådant förfarande bör vara förenat med förhandsanmälan, vilket medför att de behöriga myndigheterna blir vederbörligen informerade så att de kan vidta alla åtgärder som behövs för att skydda människors hälsa och miljön. Dessa myndigheter bör på så sätt även få möjlighet att resa motiverade invändningar mot sådana transporter.
- (17) För att stödja genomförandet av de bestämmelser i direktiv 2008/98/EG som är avsedda att öka separat insamling av avfall och minska generering av blandat kommunalt avfall bör transport av blandat kommunalt avfall till en annan medlemsstat omfattas av särskilda kontroller. För att stödja uppnåendet av målen för ökad materialåtervinning och minskat bortskaffande av avfall som anges i direktiv 2008/98/EG och i rådets direktiv 1999/31/EG⁴⁵, bör transport av avfall för bortskaffande i en annan medlemsstat vara allmänt förbjuden. Transport av avfall för bortskaffande bör endast vara tillåtet i undantagsfall. I sådana fall bör medlemsstaterna ta hänsyn till principerna om närhet och självförsörjning på unionsnivå och nationell nivå i enlighet med direktiv 2008/98/EG, i synnerhet artikel 16 i det direktivet, samt prioriteringen av återvinning. Medlemsstaterna bör också kunna se till att avfallsanläggningar som omfattas av bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU⁴⁶ tillämpar bästa tillgängliga teknik enligt definitionerna i det direktivet i överensstämmelse med anläggningens tillstånd och att avfallet hanteras i enlighet med krav på skydd för människors hälsa och miljön beträffande bortskaffande av avfall som fastställs i unionslagstiftningen.
- (18) För avfall avsett för återvinning som omfattas av bilaga III eller IIIA i denna förordning är det lämpligt att garantera en miniminivå av övervakning och kontroll genom att kräva att transporterna åtföljas av viss information om de personer och länder som deltar i transporterna, en beskrivning av de berörda avfallet och en angivelse av mängden, den typ av återvinning som avfallet transporteras för samt uppgifter om de anläggningar som ska återvinna avfallet.
- (19) Det är nödvändigt att fastställa grunder för att medlemsstaterna ska kunna invända mot transporter av avfall avsett för återvinning. Beträffande sådana transporter bör medlemsstaterna också kunna se till att avfallshanteringsanläggningar som omfattas av bestämmelserna i direktiv 2010/75/EG tillämpar bästa tillgängliga teknik enligt definitionerna i det direktivet i överensstämmelse med anläggningens tillstånd. Medlemsstaterna bör också kunna se till att avfall hanteras i enlighet med krav på skydd för människors hälsa och miljön beträffande återvinningsverksamhet som

⁴⁵ Rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall (EGT L 182, 16.7.1999, s. 1).

⁴⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp (samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar) (EUT L 334, 17.12.2010, s. 17).

fastställs i unionslagstiftningen, och att avfall, med beaktande av artikel 16 i direktiv 2008/98/EG, hanteras i enlighet med de avfallshanteringsplaner som utarbetats i enlighet med det direktivet, i syfte att garantera genomförandet av rättsligt bindande skyldigheter avseende återvinning eller materialåtervinning som fastställs i unionslagstiftningen.

- (20) Av rättssäkerhetsskäl och för att säkerställa en enhetlig tillämpning av denna förordning och en väl fungerande inre marknad är det lämpligt att föreskriva förfaranden och garantier när en anmälare vill transportera avfall som omfattas av förfarandet med skriftlig förhandsanmälan och skriftligt förhandsgodkännande. I enlighet med artikel 6.11 i Baselkonventionen är det även nödvändigt att säkerställa att kostnader som uppstår i situationer där transporter av avfall som omfattas av förfarandet med skriftlig förhandsanmälan och skriftligt förhandsgodkännande inte kan slutföras eller är olagliga bärs av de berörda aktörerna. I detta syfte ska anmälaren tillhandahålla en ekonomisk säkerhet eller motsvarande försäkring för varje transport av sådant avfall.
- (21) För att minska den administrativa bördan för både offentliga och privata aktörer som är delaktiga i transporter till ”förhandsgodkända” anläggningar är det nödvändigt att fastställa villkor för beviljande av status som förhandsgodkänd anläggning, i syfte att säkerställa att de erkänns ömsesidigt av alla medlemsstater och harmonisera kraven för transport av avfall till sådana anläggningar.
- (22) För att minska förseningar i handläggningen av anmälningar om transport av avfall och underlätta informationsutbytet mellan de berörda myndigheterna bör utfärdande och utbyte av information och uppgifter som rör enskilda transporter av avfall inom unionen sker på elektronisk väg. Det är också nödvändigt att ge kommissionen befogenhet att fastställa förfarandemässiga och operativa krav för det praktiska genomförandet av de system som ska säkerställa anmälan och utbyte av information (såsom sammankoppling, uppbyggnad och säkerhet). Det är likaså nödvändigt att ge de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna och de ekonomiska aktörerna tillräcklig tid för att förbereda sig för omställningen från de pappersbaserade förfaranden som fastställs i förordning (EG) nr 1013/2006 till elektroniskt utbyte av information och dokument. Denna nya skyldighet bör därför bli tillämplig 24 månader efter den dag då den här förordningen börjar tillämpas.
- (23) Ekonomiska aktörer som är delaktiga i transport av avfall bör få använda den driftsmiljö som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/1056⁴⁷ för utbyte av den information som krävs enligt denna förordning under transport av avfall. Det är nödvändigt att säkerställa att de system som föreskrivs i denna förordning och driftsmiljön för utbyte av elektronisk godstransportinformation är interoperabla.
- (24) För att underlätta tullmyndigheternas arbete i samband med genomförandet av denna förordning är det nödvändigt att det centrala system som drivs av kommissionen för elektronisk anmälan och utbyte av information och dokument görs interoperabelt med

⁴⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/1056 av den 15 juli 2020 om elektronisk godstransportinformation (EUT L 249, 31.7.2020, s. 33).

en enda kontaktpunkt för tullen i EU som för närvarande utvecklas på unionsnivå⁴⁸, när det tekniska arbete som krävs för att säkerställa interoperabilitet har slutförts.

- (25) Behöriga myndigheter i tredjeländer bör på elektronisk väg via det system som drivs på unionsnivå kunna utfärda och utbyta information och dokument med avseende på förfarandereglerna enligt denna förordning, om de så önskar och uppfyller kraven för att utbyta uppgifter via detta system.
- (26) För att säkerställa att avfallstransporterna är spårbara och inte hindra en miljöriktig hantering av avfall som transporteras över gränserna bör det vara förbjudet att blanda det avfall som ska transporteras med annat avfall från det att transporten inleds och fram till att det tas emot för återvinning eller bortskaffande.
- (27) För att underlätta efterlevnaden av de skyldigheter som fastställs i denna förordning är det viktigt att ekonomiska aktörer och behöriga myndigheter förvarar de dokument och uppgifter som krävs för avfallstransporten under minst fem år från det datum då transporten inleds.
- (28) Medlemsstaterna bör vara skyldiga att se till att de relevanta behöriga myndigheterna i enlighet med Uneces konvention om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och rättslig prövning i miljöfrågor av den 25 juni 1998 (Århuskonventionen)⁴⁹ på lämpligt sätt offentliggör information om anmälningar om transporter som de har godkänt samt transporter av avfall som omfattas av de allmänna informationskraven enligt denna förordning, förutsatt att sådan information inte är sekretessbelagd enligt nationell lagstiftning eller unionslagstiftning.
- (29) För att genomföra kraven i artikel 9.2, 9.3 och 9.4 i Baselkonventionen bör det fastställas krav på att avfall som ingår i en transport som inte kan genomföras som planerat måste återtas till avsändarlandet eller återvinnas eller bortskaffas på ett alternativt sätt. Det bör dessutom vara obligatoriskt för den person som bär ansvar för en olaglig transport att ta tillbaka det berörda avfallet eller finna alternativa lösningar för dess återvinning eller bortskaffande och bära kostnaderna för återtagandet. I annat fall bör de behöriga avsändar- eller mottagarmyndigheterna, (beroende på vad som är lämpligast) samarbeta för att säkerställa en miljöriktig hantering av det berörda avfallet.
- (30) För att säkerställa att de behöriga myndigheterna kan behandla dokument om avfallstransporter som lämnas in till dem på ett korrekt sätt, är det nödvändigt att fastställa en skyldighet för anmälaren att tillhandahålla en auktoriserad översättning till ett språk som de berörda behöriga myndigheterna kan godta om de så begär.
- (31) För att undvika störningar i transporter av avfall eller varor till följd av att medlemsstaterna inte är överens om avfallets eller varornas status är det nödvändigt att fastställa ett förfarande för att lösa sådana tvister. I detta avseende är det viktigt att de behöriga myndigheterna grundar sina beslut på bestämmelserna i direktiv 2008/98/EG om fastställande av biprodukter och när avfall upphör att vara avfall. Det är även nödvändigt att fastställa ett förfarande för att lösa tvister mellan behöriga myndigheter om huruvida avfall bör omfattas av anmälningsförfarandet eller ej. För att säkerställa en bättre harmonisering i unionen av de villkor enligt vilka avfall bör omfattas av

⁴⁸ Kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av en miljö med en enda kontaktpunkt för tullen i EU och om ändring av förordning (EU) nr 952/2013 (COM(2020) 673 final).

⁴⁹ EUT L 124, 17.5.2005, s. 4.

anmälningsförfarandet bör kommissionen även ges befogenhet att anta genomförandeakter om fastställande av kriterier för klassificering av specifikt avfall i de relevanta bilagorna till denna förordning, som avgör huruvida avfallet omfattas av anmälningsförfarandet eller ej. I syfte att undvika att avfall på oriktiga grunder deklarerats som begagnade varor och skapa rättslig klarhet bör kommissionen dessutom ges befogenhet att anta genomförandeakter om fastställande av kriterier som gör det möjligt att skilja mellan begagnade varor och avfall, med avseende på särskilda råvaror för vilka en sådan åtskillnad är viktig, särskilt om de exporteras från unionen.

- (32) För att förvaltningarna ska kunna begränsa sina offentliga utgifter i samband med handläggningen av förfaranden för transport av avfall och för efterlevnaden av denna förordning, är det nödvändigt att föreskriva en möjlighet att anmälaren debiteras för rimliga och proportionerliga förvaltningskostnader i samband med dessa förfaranden samt för övervakning, analyser och inspektioner.
- (33) I syfte att minska de administrativa bördorna och i undantagsfall vid särskilda geografiska eller demografiska situationer, får medlemsstaterna bilateralt överenskomma om ett mindre strikt anmälningsförfarande för transporter av särskilda avfallsflöden vad avser gränsöverskridande transporter till den närmast lämpliga anläggning som befinner sig i gränsområdet mellan de båda berörda medlemsstaterna. Det bör också vara möjligt för medlemsstaterna att ingå sådana överenskommelser med länder som är parter i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och i situationer där avfallet transporteras från och behandlas i avsändarlandet men transiteras genom en annan medlemsstat.
- (34) Det är nödvändigt att, i syfte att skydda miljön i de berörda länderna, förtydliga tillämpningsområdet för det förbud mot export från unionen av avfall avsett för bortskaffande i andra tredjeländer än Eftaländer, som fastställs i enlighet med Baselkonventionen.
- (35) Länder som är parter i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet får anta de kontrollförfaranden som föreskrivs för transporter inom unionen. I sådana fall bör transporter mellan unionen och dessa länder omfattas av samma regler som för transporter inom unionen.
- (36) I syfte att skydda miljön i de berörda länderna är det nödvändigt att förtydliga tillämpningsområdet för förbudet mot export av farligt avfall avsett för återvinning i tredjeländer som inte omfattas av OECD-beslutet, i enlighet med Baselkonventionen. Det är i synnerhet nödvändigt att förtydliga den förteckning över avfall som omfattas av det förbudet och att se till att förteckningen även omfattar det avfall som anges i bilaga II till Baselkonventionen, dvs. hushållsavfall, restprodukter från förbränning av hushållsavfall och plastavfall som är svårt att materialåtervinna.
- (37) Det är nödvändigt att fastställa strikta regler avseende export för återvinning av icke-farligt avfall till tredjeländer som inte omfattas av OECD-beslutet för att säkerställa att detta avfall inte skadar miljön och folkhälsan i dessa länder. Enligt dessa regler bör export från unionen endast vara tillåten till länder som ingår i en förteckning som utarbetas och uppdateras av kommissionen, om dessa länder har inkommit med en begäran till kommissionen om att de är villiga att ta emot visst icke-farligt avfall från unionen och visar att de kan behandla sådant avfall på ett miljöriktigt sätt på grundval av de kriterier som fastställs i denna förordning. Export till andra länder än de länder som ingår i denna förteckning bör vara förbjuden. För att säkerställa tillräcklig tid för omställningen till detta nya system bör en övergångsperiod på tre år från det allmänna tillämpningsdatumet för denna förordning föreskrivas.

- (38) Länder som omfattas av OECD-beslutet måste följa de regler och rekommendationer som OECD har fastställt om transport och hantering av avfall, och har i allmänhet strängare normer för avfallshantering än länder som inte omfattas av OECD-beslutet. Det är dock viktigt att export från unionen av icke-farligt avfall för återvinning inte skadar miljön och folkhälsan i länder som omfattas av OECD-beslutet. Det är därför nödvändigt att inrätta en mekanism för att övervaka transporter av icke-farligt avfall till sådana länder. I fall där exporten av icke-farligt avfall från unionen till det berörda landet har ökat betydligt på kort tid, och det saknas information som visar att det berörda landet kan återvinna avfallet på ett miljöriktigt sätt, bör kommissionen inleda en dialog med det berörda landet. Om informationen inte är tillräcklig för att visa att avfallet återvinns på ett miljöriktigt sätt bör kommissionen ges befogenhet att avbryta sådan export.
- (39) De åtgärder som erfordras bör vidtas för att i enlighet med direktiv 2008/98/EG och övrig unionslagstiftning om avfall säkerställa att avfall som transporteras inom unionen och avfall som importerar till unionen, under hela transporten och fram till och med återvinningen eller bortskaffandet i mottagarlandet, hanteras på ett sätt som inte innebär något hot mot människors hälsa och utan att förfaranden eller metoder som kan skada miljön tillämpas. Det är även nödvändigt att säkerställa att avfall som exporteras från unionen hanteras på ett miljöriktigt sätt under hela transporten och fram till och med återvinning eller bortskaffande i det berörda mottagarlandet. I detta syfte bör det införas ett krav för exportörer av avfall att se till att den anläggning som tar emot avfallet i det berörda mottagarlandet utanför unionen genomgår en granskning av en oberoende tredje part innan avfallet exporteras till anläggningen i fråga. Syftet med granskningen är att kontrollera att den berörda anläggningen uppfyller särskilda kriterier som fastställs i denna förordning, vilka är utformade för att säkerställa att avfallet kommer att hanteras på ett miljöriktigt sätt. Om det vid en sådan granskning konstateras att anläggningen i fråga inte uppfyller de kriterier som fastställs i denna förordning bör exportören inte ha rätt att exportera avfall till den anläggningen. Detta krav bör vara tillämpligt på anläggningar i alla tredjeländer, även i tredjeländer som är medlemmar i OECD. I OECD-beslutet anges att avfall som exporteras till ett annat OECD-land ”ska vara avsett för återvinning i en anläggning som kommer att återvinna avfallet på ett miljöriktigt sätt enligt de nationella lagar, författningar och praxis som anläggningen omfattas av”. OECD-beslutet innehåller inga bestämmelser eller kriterier som anger hur detta krav ska genomföras med avseende på ”miljöriktig hantering” av avfall. I avsaknad av gemensamma kriterier för fastställande av villkor för hur avfallet ska återvinnas vid de berörda anläggningarna är det nödvändigt att hantera risken för att avfall som exporteras från EU till länder som är medlemmar i OECD hanteras på ett felaktigt sätt vid vissa anläggningar. Anläggningar i dessa länder bör därför omfattas av de krav på granskning som föreskrivs i denna förordning.
- (40) Med tanke på att parterna i Baselkonventionen enligt artikel 4.1 i konventionen har rätt att förbjuda införsel av farligt avfall eller avfall som förtecknas i bilaga II till konventionen, bör import av avfall till unionen för bortskaffande vara tillåten om det exporterande landet är part i konventionen. Import till unionen av avfall avsett för återvinning bör tillåtas om exportlandet omfattas av OECD-beslutet eller är part i Baselkonventionen. I andra fall bör import endast tillåtas om exportlandet har ingått bilaterala eller multilaterala överenskommelser eller avtal som är förenliga med unionslagstiftningen och överensstämmer med artikel 11 i Baselkonventionen, utom när detta inte är möjligt i krissituationer, fredsskapande, fredsbevarande eller krig.

- (41) Denna förordning bör spegla bestämmelserna om export och import av avfall till och från de utomeuropeiska länderna och territorierna enligt rådets beslut 2013/755/EU⁵⁰.
- (42) I det särskilda fallet med transporter som sker inom unionen med transitering via tredjeländer bör särskilda bestämmelser rörande tredjeländers godkännandeförfaranden gälla. Det är även nödvändigt att anta särskilda bestämmelser avseende transitering av avfall genom unionen till och från tredjeländer.
- (43) Av miljöskäl och mot bakgrund av Antarktis särskilda ställning ska export av avfall till detta territorium vara uttryckligen förbjudet enligt denna förordning.
- (44) För att säkerställa ett harmoniserat genomförande och en harmoniserad efterlevnad av denna förordning är det nödvändigt att fastställa skyldigheter för medlemsstaterna att utföra inspektioner av avfallstransporter. En adekvat planering av inspektioner av avfallstransporter är också nödvändig för att fastställa vilken kapacitet som behövs för inspektionerna och för att effektivt förhindra olagliga transporter. Enligt förordning (EG) nr 1013/2006 var medlemsstaterna skyldiga att fastställa inspektionsplaner för avfallstransporter senast den 1 januari 2017. För att underlätta en mer konsekvent tillämpning av bestämmelserna om inspektionsplaner och säkerställa ett harmoniserat tillvägagångssätt med avseende på inspektioner i unionen bör medlemsstaterna anmäla sina inspektionsplaner till kommissionen, som bör granska planerna och vid behov utfärda rekommendationer om förbättringar.
- (45) Det finns olika regler i medlemsstaterna när det gäller befogenheten och möjligheten för de myndigheter i medlemsstaterna som deltar i inspektioner att begära in bevis för att kontrollera om transporter är lagenliga. Sådana bevis kan bland annat avse huruvida ämnet eller föremålet är avfall, om avfallet har klassificerats korrekt och om det kommer att transporteras till en anläggning som kan hantera avfallet på ett miljöriktigt sätt i enlighet med denna förordning. Denna förordning bör därför föreskriva en möjlighet för de myndigheter i medlemsstaterna som deltar i inspektioner att begära in sådana bevis. Bevisen kan krävas in på grund av allmänna bestämmelser eller från fall till fall. Om sådana bevis inte läggs fram, eller anses otillräckliga, bör transporten av det berörda ämnet eller föremålet eller avfallstransporten i fråga anses vara en olaglig transport och bör hanteras i enlighet med tillämpliga bestämmelser i denna förordning.
- (46) Medlemsstaterna bör anta bestämmelser om de administrativa sanktioner som bör gälla vid överträdelser av denna förordning och säkerställa att de verkställs. Sanktionerna bör vara effektiva, proportionella och avskräckande. Utvärderingen av förordning (EG) nr 1013/2006 visade att en av bristerna är att de nationella bestämmelserna om sanktioner varierar avsevärt inom unionen. För att underlätta en mer enhetlig tillämpning av sanktionerna bör därför gemensamma och icke uttömmande kriterier inrättas för att fastställa vilka typer av och nivåer av sanktioner som ska föreskrivas i händelse av överträdelser av denna förordning. Kriterierna bör bland annat inbegripa överträdelsens art och allvar, de ekonomiska fördelar som har uppstått i samband med överträdelsen och vilka miljöskador den har orsakat, i den mån dessa kan fastställas. Förutom de administrativa sanktioner som krävs enligt denna förordning bör medlemsstaterna dessutom se till att olagliga avfallstransporter

⁵⁰ Rådets beslut 2013/755/EU av den 25 november 2013 om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna med Europeiska unionen (*ULT-beslutet*) (EUT L 344, 19.12.2013, s. 1).

utgör ett brott i allvarliga fall, enligt bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/99/EG av den 19 november 2008⁵¹.

- (47) Erfarenheten från tillämpningen av förordning (EG) nr 1013/2006 har visat att många aktörers deltagande på nationell nivå ger upphov till problem med samordning och samarbete när det gäller genomförandet. Medlemsstaterna bör därför se till att alla berörda myndigheter som deltar i genomförandet av denna förordning har effektiva mekanismer för att göra det möjligt för dem att samarbeta och samordna på nationell nivå när det gäller utarbetande och genomförande av tillsynsstrategier och tillsynsverksamhet för att ta itu med olagliga avfallstransporter, inbegripet för att upprätta och genomföra inspektionsplanerna.
- (48) Det är nödvändigt att medlemsstaterna samarbetar med varandra, bilateralt och multilateralt, för att underlätta förebyggande och upptäckt av olagliga avfallstransporter. För att ytterligare förbättra samordningen och samarbetet inom unionen bör en särskild efterlevnadsgrupp inrättas med deltagande av utsedda företrädare för medlemsstaterna och kommissionen samt företrädare från andra berörda institutioner, organ, byråer eller nätverk. Efterlevnadsgruppen bör sammanträda regelbundet. Den bör fungera som ett forum för att bland annat utbyta information och underrättelser om trender för olagliga transporter och diskutera tillsynsverksamheter, inklusive bästa praxis.
- (49) För att stödja och komplettera medlemsstaternas tillsynsverksamhet bör kommissionen ges befogenhet att vidta utrednings- och samordningsåtgärder med avseende på olagliga transporter som kan ha allvarliga och negativa effekter på människors hälsa eller miljön. Kommissionen bör vidta dessa åtgärder med fullständig respekt för förfarandegarantierna. I sin interna organisation kan kommissionen överväga att anförtro vissa tillsynsåtgärder som föreskrivs i denna förordning till Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf), som har relevant sakkunskap i det avseendet.
- (50) Medlemsstaterna bör förse kommissionen med uppgifter om genomförandet av denna förordning, både i form av de rapporter som skickas till Baselkonventionens sekretariat och på grundval av ett separat frågeformulär. Kommissionen bör vart fjärde år utarbeta en rapport om genomförandet av denna förordning, på grundval av den information som har lämnats av medlemsstaterna samt annan information, särskilt uppgifter som har samlats in i samband med kommissionens och Europeiska miljöbyråns särskilda rapporter om transport av plastavfall och andra specifika avfallsflöden som ger anledning till betänkligheter.
- (51) Effektivt internationellt samarbete i fråga om kontroll av avfallstransporter är av största vikt för att se till att transporter av farligt avfall kontrolleras och övervakas på en lämplig nivå. Informationsutbyte, ansvarsdelning och samarbete mellan unionen och dess medlemsstater och tredjeländer bör främjas i syfte att garantera en korrekt hantering av avfall.
- (52) För att underlätta informationsutbytet och samarbetet för genomförandet av denna förordning bör medlemsstaterna utse behöriga myndigheter och kontaktpersoner och anmäla dem till kommissionen, som bör offentliggöra dessa uppgifter.

⁵¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/99/EG av den 19 november 2008 om skydd för miljön genom straffrättsliga bestämmelser (EUT L 328, 6.12.2008, s. 28).

- (53) För att säkerställa kontroll av avfallstransporter bör medlemsstaterna ha rätt att utse särskilda införsel- och utförseltullkontor för avfallstransporter som förs in i och ut ur unionen och anmäla dem till kommissionen, som bör offentliggöra dessa uppgifter.
- (54) I syfte att göra tillägg till eller ändra denna förordning bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på artiklarna 37.13, 40.8 och 72 i denna förordning. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016⁵². För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (55) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter att anta åtgärder för en harmoniserad metod för att beräkna ekonomiska säkerheter eller motsvarande försäkringar, klargöra klassificeringen av avfall enligt denna förordning (bland annat för att fastställa ett tröskelvärde för föroreningar i fråga om visst avfall) och med avseende på vissa typer av råvaror, klargöra skillnaden mellan begagnade varor och avfall i fråga om gränsöverskridande transporter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁵³.
- (56) Genom förordning (EU) 2020/1056 inrättas en rättslig ram för elektronisk överföring mellan de berörda ekonomiska aktörerna och behöriga myndigheter av föreskriven information som rör transport av gods på unionens territorium, och dess bestämmelser omfattar delar av denna förordning. Det är nödvändigt att ändra förordning (EU) 2020/1056 för att säkerställa överensstämmelse mellan instrumenten.
- (57) Det är nödvändigt att ge ekonomiska aktörer tillräckligt med tid för att fullgöra sina nya skyldigheter enligt denna förordning, och medlemsstaterna och kommissionen måste få tillräckligt med tid för att upprätta den administrativa infrastruktur som behövs för att tillämpa förordningen. Tillämpningen av flera bestämmelser i denna förordning bör därför skjutas fram till ett datum när dessa förberedelser rimligen kan vara avslutade. De flesta bestämmelser i denna förordning kommer att börja gälla två månader efter denna förordnings ikraftträdande, medan bestämmelserna om de skyldigheter som fastställs i artikel 26 om att utfärda och utbyta dokument kommer att börja gälla två år efter detta datum, och vissa bestämmelser om export av avfall kommer att börja gälla tre år efter detta datum. För att undvika eventuella regleringsluckor är det nödvändigt att säkerställa att vissa bestämmelser i förordning (EG) nr 1013/2006 fortsätter att gälla fram till den dag då de bestämmelser i denna förordning som har en senarelagd tillämpning börjar gälla.
- (58) Eftersom målen för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av behovet av harmonisering, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med

⁵² EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁵³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå det målet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Avdelning I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Innehåll

I denna förordning fastställs bestämmelser för att skydda miljön och människors hälsa genom att förebygga och minska de skadliga effekter som avfallstransporter kan medföra. I denna förordning fastställs de förfaranden och kontrollsysteem som ska användas för avfallstransporter, beroende på avfallens ursprung och destination och transportväg, det slags avfall som transporteras samt den typ av behandling som avfallet ska genomgå på destinationsorten.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning ska tillämpas på
 - (a) avfallstransporter mellan medlemsstaterna, med eller utan transitering genom tredjeländer,
 - (b) transporter av avfall som importeras till unionen från tredjeländer,
 - (c) transporter av avfall som exporteras från unionen till tredjeländer,
 - (d) transporter av avfall som transiteras genom unionen på väg från eller till tredjeländer.
2. Denna förordning ska inte tillämpas på
 - (a) ilandförande av avfall, inklusive avloppsvatten och restprodukter, som uppkommit i samband med normal drift av fartyg och havsplattformar, förutsatt att sådant avfall omfattas av kraven i den internationella konventionen till förhindrande av föroreningar från fartyg eller andra bindande internationella instrument,
 - (b) avfall som uppkommit ombord på fordon, tåg, flygplan och fartyg, fram till det första stoppet eller den första stationen, flygplatsen eller hamnen i unionen där fordonet, tåget, flygplanet eller fartyget stannar tillräckligt länge för att avfallet ska kunna lastas av för att återvinnas eller bortskaffas,
 - (c) transporter av radioaktivt avfall enligt definitionen i artikel 5 i rådets direktiv 2006/117/Euratom⁵⁴,
 - (d) transporter av animaliska biprodukter och därav framställda produkter enligt definitionen i artikel 3.1 respektive artikel 3.2 i förordning (EG) nr 1069/2009, förutom animaliska biprodukter eller därav framställda produkter som blandats med eller kontaminerats av något avfall som betecknas som farligt i bilagan till kommissionens beslut 2000/532/EG⁵⁵,

⁵⁴ Rådets direktiv 2006/117/Euratom av den 20 november 2006 om övervakning och kontroll av transporter av radioaktivt avfall och använt kärnbränsle (EUT L 337, 5.12.2006, s. 21).

⁵⁵ Kommissionens beslut 2000/532/EG av den 3 maj 2000 om ersättning av beslut 94/3/EG om en förteckning över avfall i enlighet med artikel 1 a i rådets direktiv 75/442/EEG om avfall, och rådets

- (e) de transporter av avfall som avses i artikel 2.1 e och 2.2 a, d och e i direktiv 2008/98/EG, där sådana transporter redan omfattas av annan unionslagstiftning,
 - (f) transporter av avfall från Antarktis till unionen som överensstämmer med kraven i miljöskyddsprotokollet till Antarktisfördraget⁵⁶,
 - (g) transport av koldioxid för geologisk lagring enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/31/EG⁵⁷,
 - (h) fartyg som för en medlemsstats flagg som omfattas av förordning (EU) nr 1257/2013, med undantag för fartyg som blir avfall i ett område som omfattas av en medlemsstats nationella jurisdiktion, för vilka artikel 36 samt avdelning VII och VIII är tillämpliga.
3. För import till unionen av avfall som genererats av väpnade styrkor eller hjälporganisationer i krissituationer, fredsskapande eller fredsbevarande insatser, när sådant avfall transporteras av de väpnade styrkorna eller hjälporganisationerna, eller på deras vägnar, direkt eller indirekt till mottagarlandet ska endast artikel 48.6 gälla.
 4. Avfallstransporter från Antarktis till tredjeländer med transitering genom unionen ska omfattas av artiklarna 36 och 56.
 5. För avfallstransporter som endast äger rum inom en medlemsstat ska endast artikel 33 gälla.

Artikel 3 *Definitioner*

I denna förordning gäller följande definitioner:

- (1) *blandat avfall*: avfall som härrör från avsiktlig eller oavsiktlig blandning av två eller flera avfallsslag, vilka är förtecknade i olika koder i bilagorna III, IIIB, IV och IVA, eller i tillämpliga fall, i olika strecksatser eller understrecksatser i sådana koder. Avfall som transporteras i en enskild avfallstransport bestående av två eller flera avfallsslag, men där dessa är åtskilda, anses inte vara blandat avfall.
- (2) *behandling i avvaktan på bortskaffande*: bortskaffningsförfarandena D 13–D 15 enligt bilaga I till direktiv 2008/98/EG.
- (3) *behandling i avvaktan på återvinning*: återvinningsförfarandena R 12 och R 13 enligt bilaga II till direktiv 2008/98/EG.
- (4) *miljöriktig hantering*: hantering som innebär att alla rimliga åtgärder vidtas för att se till att avfall hanteras på ett sätt som innebär skydd för människors hälsa och miljön mot skadliga effekter som sådant avfall kan medföra.
- (5) *mottagare*: den person eller det företag under mottagarlandets jurisdiktion till vilken eller vilket avfallet transporteras för återvinning eller bortskaffande.

beslut 94/904/EG om upprättande av en förteckning över farligt avfall i enlighet med artikel 1.4 i rådets direktiv 91/689/EEG om farligt avfall (EGT L 226, 6.9.2000, s. 3).

⁵⁶ Miljöskyddsprotokollet till Antarktisfördraget från 1991.

⁵⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/31/EG av den 23 april 2009 om geologisk lagring av koldioxid och ändring av rådets direktiv 85/337/EEG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG, 2001/80/EG, 2004/35/EG, 2006/12/EG och 2008/1/EG samt förordning (EG) nr 1013/2006 (EUT L 140, 5.6.2009, s. 114).

- (6) anmälare:
- (a) när det gäller en transport som har sitt ursprung i en medlemsstat, en fysisk eller juridisk person som omfattas av den berörda medlemsstatens nationella jurisdiktion och som planerar att genomföra eller genomför en avfallstransport, som är anmälningspliktig och anges nedan:
 - i) Den ursprungliga avfallsproducenten.
 - ii) Den nya avfallsproducenten med tillstånd som genomför förfaranden före transporten.
 - iii) En insamlare som sammanställer transporten av olika små avfallsmängder av samma slag från olika källor, varvid transporten ska påbörjas från en enda anmäld plats.
 - iv) En handlare eller mäklare som agerar för någon av de kategorier som anges i leden i, ii eller iii.
 - v) Om samtliga personer som anges ovan är okända eller insolventa, avfallsinnehavaren.
 - (b) vid import till eller transitering genom unionen av avfall som inte har sitt ursprung i en medlemsstat, någon av följande fysiska eller juridiska personer under det avsändarlands jurisdiktion som planerar att genomföra eller genomför en avfallstransport eller har för avsikt att låta genomföra eller som har låtit genomföra en avfallstransport:
 - i) Den person som utsetts i enlighet med avsändarlandets lagstiftning.
 - ii) Om ingen sådan person utsetts i enlighet med avsändarlandets lagstiftning, avfallsinnehavaren vid tidpunkten för exporten.
- (7) *insamlare*: den som samlar in avfall i enlighet med definitionen i artikel 3.10 i direktiv 2008/98/EG.
- (8) *behörig myndighet*:
- (a) i en medlemsstat, det organ som utsetts av den berörda medlemsstaten i enlighet med artikel 71,
 - (b) i ett tredjeland som är part i Baselkonventionen av den 22 mars 1989 om kontroll av gränsöverskridande transporter och om slutligt omhändertagande av farligt avfall (*Baselkonventionen*), det organ som utsetts av det landet till behörig myndighet för Baselkonventionens syften i enlighet med artikel 5 i denna,
 - (c) i andra länder som inte anges i led a eller b, det organ som har utsetts till behörig myndighet av det berörda landet eller den berörda regionen, eller, om ingen sådan myndighet utsetts, den tillståndsmyndighet i det berörda landet eller den berörda regionen som har ansvar för avfallstransporter för återvinning eller bortskaffande eller transitering.
- (9) *behörig avsändarmyndighet*: den behöriga myndigheten i det område varifrån transporten planeras starta eller inleds.
- (10) *behörig mottagarmyndighet*: den behöriga myndigheten i det område till vilket transporten planeras eller genomförs, eller där avfallet lagras inför återvinning eller bortskaffande i ett område som inte omfattas av något lands jurisdiktion.

- (11) *behörig transitmyndighet*: den behöriga myndigheten i ett annat land än det land där den behöriga avsändarmyndigheten eller den behöriga mottagarmyndigheten hör hemma och genom vilket transporten planeras eller genomförs.
- (12) *avsändarland*: ett land från vilket en transport av avfall planeras starta eller inleds.
- (13) *mottagarland*: ett land till vilket en avfallstransport planeras eller genomförs för återvinning eller bortskaffande i det landet, eller för lagring inför återvinning eller bortskaffande i ett område som inte omfattas av något lands jurisdiktion.
- (14) *transitland*: ett land, annat än avsändar- eller mottagarlandet, genom vilket transport av avfall planeras eller genomförs.
- (15) *område under ett lands nationella jurisdiktion*: varje land- eller havsområde, där en stat bär ansvar för administration eller lagstiftning i enlighet med internationell rätt avseende skyddet av människors hälsa och miljön.
- (16) *de utomeuropeiska länderna och territorierna*: de utomeuropeiska länder och territorier som anges i förteckningen i bilaga II till fördraget.
- (17) *exporttullkontor*: exporttullkontor enligt definitionen i artikel 1.16 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2446⁵⁸.
- (18) *utförseltullkontor*: det utförseltullkontor som har fastställts i enlighet med artikel 329 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2447⁵⁹.
- (19) *införseltullkontor*: tullkontor för första införsel enligt definitionen i artikel 1.15 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2446.
- (20) *import*: all import av avfall till unionen med undantag av transitering genom unionen.
- (21) *export*: all export av avfall från unionen med undantag av transitering genom unionen.
- (22) *transitering*: en transport eller planerad transport av avfall genom ett eller flera länder som inte är avsändar- eller mottagarlandet.
- (23) *befordran*: väg- och järnvägstransport, flygtransport, transport till havs och på inre vattenvägar av avfall.
- (24) *transport*: befordran av avfall som är avsett att återvinnas eller bortskaffas från lastningsorten fram till och med återvinningen eller bortskaffandet i mottagarlandet, som planeras att genomföras eller genomförs
- (a) mellan två länder,
 - (b) mellan ett land och de utomeuropeiska länderna och territorierna eller andra områden som står under det landets beskydd,
 - (c) mellan ett land och ett annat geografiskt område som inte utgör del av något land enligt internationell lagstiftning,
 - (d) mellan ett land och Antarktis,

⁵⁸ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2446 av den 28 juli 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex (EUT L 343, 29.12.2015, s. 1).

⁵⁹ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2447 av den 24 november 2015 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 343, 29.12.2015, s. 558).

- (e) från ett land genom något av de områden som avses i leden a–d,
 - (f) inom ett land genom något av de områden som avses i leden a–d och som inleds och avslutas i samma land, eller
 - (g) från ett geografiskt område som inte omfattas av något lands nationella jurisdiktion, till ett visst land.
- (25) *olaglig transport*: alla transporter av avfall
- (a) som utförs utan att de anmäls till de berörda behöriga myndigheterna i enlighet med denna förordning,
 - (b) som utförs utan godkännande från de berörda behöriga myndigheterna i enlighet med denna förordning,
 - (c) som utförs med ett godkännande som erhållits från de berörda behöriga myndigheterna i enlighet med denna förordning genom förfalskning, uppgivande av falska uppgifter eller bedrägeri,
 - (d) som utförs på ett sätt som inte överensstämmer med uppgifterna i anmälan eller i transportdokumentet,
 - (e) som utförs på sådant sätt att det leder till återvinning eller bortskaffande i strid mot unionsbestämmelser eller internationella bestämmelser,
 - (f) som utförs i strid mot artiklarna 11, 34, 36, 37, 42, 44, 45, 46 eller 47,
 - (g) på ett sätt som, i fråga om sådana transporter av avfall som avses i artikel 4.3 och 4.5, leder till något av följande:
 - i) Avfallet anges inte i förteckningen i bilaga III, bilaga IIIA eller bilaga IIIB.
 - ii) Bristande efterlevnad av artikel 4.5.
 - iii) Bristande efterlevnad av artikel 18.
- (26) *inspektion*: åtgärder som vidtas av en myndighet för att kontrollera om en anläggning, ett företag, en mäklare, en handlare, en avfallstransport eller avfallets återvinning eller bortskaffande följer de krav som fastställs i denna förordning.
- (27) *avfallshierarki*: den avfallshierarki som avses i artikel 4 i direktiv 2008/98/EG.

Dessutom ska definitionerna av *avfall*, *farligt avfall*, *behandling*, *bortskaffande*, *återvinning*, *förberedelse för återanvändning*, *återanvändning*, *materialåtervinning*, *avfallsproducent*, *avfallsinnehavare*, *handlare* och *mäklare* som fastställs i artikel 3 punkterna 1, 2, 14, 19, 15, 16, 13, 17, 5, 6, 7 respektive 8 i direktiv 2008/98/EG gälla.

Avdelning II

Transporter inom unionen med eller utan transitering genom ett tredjeland

Artikel 4

Allmänna förfaranden

1. Transporter av allt avfall avsett för bortskaffande är förbjudna, utom om de inte uttryckligen har godkänts i enlighet med artikel 11. För att erhålla godkännande i enlighet med artikel 11 för transporter av avfall avsett för bortskaffande ska förfarandet med skriftlig förhandsanmälan och skriftligt förhandsgodkännande enligt kapitel 1 gälla.
2. Transporter av följande avfallsslag avsedda för återvinning ska också omfattas av förfarandet med skriftlig förhandsanmälan och skriftligt förhandsgodkännande enligt kapitel 1:
 - (a) Avfall som anges i förteckningen i bilaga IV.
 - (b) Avfall som inte omfattas av en enskild avfallskod i bilaga III, IIIB eller IV.
 - (c) Blandningar av avfallsslag, om de inte är förtecknade i bilaga IIIA.
3. Transporter av följande avfall avsett för återvinning ska omfattas av de allmänna informationskrav som fastställs i artikel 18, om mängden transporterat avfall överstiger 20 kg:
 - (a) Avfall som anges i bilaga III eller IIIB.
 - (b) Blandningar av avfallsslag, under förutsättning att sammansättningen av dessa blandningar inte är till hinder för en miljöriktig återvinning av den och att sådana blandningar anges i bilaga IIIA.
4. Transporter av avfall som uttryckligen är avsett för laboratorieanalys eller försök med experimentell behandling i syfte att antingen undersöka dess fysikaliska eller kemiska egenskaper eller bestämma huruvida det är lämpat för återvinning eller bortskaffande ska omfattas av de allmänna informationskrav som fastställs i artikel 18 om samtliga följande villkor är uppfyllda:
 - (a) Mängden avfall överskrider inte den mängd som rimligen behövs för att utföra analysen eller försöket i varje enskilt fall.
 - (b) Mängden avfall överskrider inte 150 kilo eller en större mängd som de berörda behöriga myndigheterna och anmälaren har kommit överens om från fall till fall.
5. Punkt 2 ska vara tillämplig på transporter av blandat kommunalt avfall som samlats in från privata hushåll, från andra avfallsproducenter eller från båda, samt på blandat kommunalt avfall som har genomgått avfallsbehandling som inte väsentligen har ändrat dess egenskaper, där sådant avfall är avsett för återvinning. Transporter av sådant avfall avsett för bortskaffande ska vara förbjudna.

Kapitel 1

Skriftlig förhandsanmälan och skriftligt förhandsgodkännande

Artikel 5

Anmälan

1. Endast anmälare som har erhållit ett tillstånd eller är registrerade i enlighet med kapitel IV i direktiv 2008/98/EG får lämna in en skriftlig förhandsanmälan (*anmälan*).

Om sådana anmälare har för avsikt att transportera avfall enligt artikel 4.1 eller 4.2 ska de lämna in en anmälan till samtliga berörda behöriga myndigheter.

Om sådana anmälare lämnar in en allmän anmälan för flera transporter enligt vad som avses i artikel 13, ska de också uppfylla de krav som anges i den artikeln.

Om en transport är avsedd för en förhandsgodkänd anläggning i enlighet med artikel 14 ska förfarandereglerna i punkterna 6, 8 och 9 i den artikeln gälla.

2. Anmälan ska innehålla följande dokument:

(a) Anmälningsdokumentet i bilaga IA (*anmälningsdokumentet*).

(b) Transportdokumentet i bilaga IB (*transportdokumentet*).

Anmälararen ska fylla i uppgifterna i anmälningsdokumentet, och om det finns tillgängligt, i transportdokumentet.

Om anmälararen inte är den ursprungliga avfallsproducenten enligt artikel 3.6 a i, ska anmälararen se till att den ursprungliga avfallsproducenten eller någon av de personer som anges i artikel 3.6 a ii eller 3.6 a iii också undertecknar anmälningsdokumentet.

3. Anmälningsdokumentet eller en bilaga till detta ska innehålla den information och den dokumentation som anges i del 1 i bilaga II. Transportdokumentet eller en bilaga till detta ska innehålla den information och den dokumentation som anges i del 2 i bilaga II, om de finns tillgängliga.

4. En anmälan ska anses vara korrekt utförd när den behöriga avsändarmyndigheten har försäkrat sig om att anmälningsdokumentet och transportdokumentet har ifyllts i enlighet med punkt 3.

5. På begäran av någon av de berörda behöriga myndigheterna ska anmälararen tillhandahålla ytterligare information och dokumentation. En förteckning över ytterligare information och dokumentation som kan begäras återfinns i del 3 i bilaga II.

En anmälan ska anses vara korrekt ifylld när den behöriga mottagarmyndigheten har försäkrat sig om att anmälningsdokumentet och transportdokumentet har ifyllts korrekt i enlighet med punkt 3 och har kompletterats med eventuell ytterligare information och dokumentation i enlighet med punkt 3 i bilaga II.

6. Vid tidpunkten för anmälan ska bevis för att ett avtal har ingåtts i enlighet med artikel 6 eller en deklaration som intygar dess existens i enlighet med bilaga IA läggas fram för de berörda behöriga myndigheterna.

7. Anmälararen ska genom att fylla i lämplig del av anmälningsdokumentet tillhandahålla en deklaration om att en ekonomisk säkerhet eller motsvarande försäkring har ställts respektive tecknats i enlighet med artikel 7.

Vid tidpunkten för anmälan ska den ekonomiska säkerhet eller motsvarande försäkring som avses i artikel 7, eller om de berörda behöriga myndigheterna tillåter detta, en deklaration som intygar dess existens i enlighet med bilaga IA, lämnas till den behöriga myndigheten som en del av anmälan.

Genom undantag från första stycket får det bevis som avses i det stycket lämnas in efter det att anmälan har ingetts om de berörda behöriga myndigheterna tillåter detta, men senast innan transporten påbörjas.

8. Anmälan ska omfatta transporten av avfall från den ursprungliga avsändarplatsen och inbegripa behandling i avvaktan på återvinning eller bortskaffande, eller slutlig återvinning eller slutligt bortskaffande.

Om behandlingar i avvaktan på återvinning eller bortskaffande, eller slutlig återvinning eller slutligt bortskaffande därefter äger rum i ett annat land än första mottagarlandet, ska den slutliga behandlingen och destinationen anges i anmälan och artikel 15.6 ska vara tillämplig.

Varje anmälan ska endast täckas av en kod för identifiering av avfallet. Om avfallet inte omfattas av en enskild avfallskod i bilaga III, IIIB eller IV ska varje anmälan också endast täckas av en kod för identifiering av avfallet.

Om blandat avfall inte omfattas av en enskild avfallskod i bilaga III, IIIB eller IV, men anges i förteckningen i bilaga IIIA, ska koden för varje del av avfallet anges i storleksordning.

Artikel 6 *Avtal*

1. Alla avfallstransporter för vilka det krävs en anmälan ska omfattas av bestämmelsen om att avtal ska ingås mellan anmälaren och mottagaren om återvinning eller bortskaffande av det anmälda avfallet.
2. Avtalet ska vara ingått och ha verkan vid tidpunkten för anmälan och för hela den tid som transporten varar till dess ett intyg utfärdas i enlighet med artiklarna 15.5 och 16.4 eller, i erforderliga fall, artikel 15.4.
3. Av avtalet ska framgå
 - (a) att anmälaren ska återta avfallet om transporten, återvinningen eller bortskaffandet inte fullföljts som planerat eller om den genomförts som en olaglig transport i enlighet med artiklarna 22 och 24.2,
 - (b) att mottagaren vid olaglig transport ska återvinna eller bortskaffa avfallet, i enlighet med artikel 24.4,
 - (c) att den anläggning där avfallet återvinns eller bortskaffas ska tillhandahålla ett intyg i enlighet med artikel 16.4 om att avfallet har återvunnits eller bortskaffats i överensstämmelse med anmälan och villkoren i denna samt med kraven i denna förordning.
4. Om det avfall som transporteras är avsett för behandling i avvaktan på återvinning eller bortskaffande, ska avtalet även omfatta följande bestämmelser:
 - (a) Mottagningsanläggningen ska i enlighet med artikel 15.4 och i erforderliga fall artikel 15.5, tillhandahålla intyg från den eller de anläggningar som utför den slutliga återvinningen eller det slutliga bortskaffandet, om att allt avfall som har tagits emot i enlighet med anmälan och villkoren i denna samt kraven i

denna förordning har återvunnits eller bortskaffats, om möjligt med angivelse av mängden avfall och vilket avfallsslag som omfattas av varje intyg.

- (b) Mottagaren ska, i erforderliga fall, göra en anmälan till den ursprungliga behöriga myndigheten i det ursprungliga avsändarlandet i enlighet med artikel 15.6 b.
5. Om avfallet transporteras mellan två inrättningar som lyder under samma juridiska person, får det avtal som avses i punkt 1 ersättas med en deklaration från den juridiska personen. En sådan deklaration ska omfatta de krav som avses i punkt 3.

Artikel 7

Ekonomisk säkerhet eller motsvarande försäkring

1. Alla avfallstransporter för vilka det krävs en anmälan ska omfattas av bestämmelserna om ekonomisk säkerhet eller motsvarande försäkring, som ska täcka samtliga följande kostnader:
 - (a) Transportkostnaderna.
 - (b) Kostnaderna för återvinning eller bortskaffande, inklusive varje nödvändig behandling i avvaktan på återvinning eller bortskaffande.
 - (c) Kostnader för lagring i 90 dagar.
2. Den ekonomiska säkerheten eller motsvarande försäkring ska täcka kostnader som uppstår i samband med samtliga följande fall:
 - (a) Fall där transporter, återvinning eller bortskaffande inte kan genomföras som planerat i enlighet med artikel 22.
 - (b) Fall av olagliga transporter, återvinningar eller bortskaffanden i enlighet med artikel 24.
3. Den ekonomiska säkerheten eller den motsvarande försäkringen ska vara ställd respektive tecknad av anmälaren, eller en annan fysisk eller juridisk person på dennes vägnar, och ha verkan vid tidpunkten för anmälan eller, om den behöriga myndighet som godkänner den ekonomiska säkerheten eller motsvarande försäkring tillåter detta, senast när transporten inleds. Den ekonomiska säkerheten eller motsvarande försäkring ska täcka den anmälda transporten senast den dag då den inleds.
4. Den behöriga avsändarmyndigheten ska godkänna den ekonomiska säkerheten eller den motsvarande försäkringen, inbegripet säkerheten eller försäkringens form, lydelse och belopp.

Vid import till unionen ska den behöriga mottagarmyndigheten granska den ekonomiska säkerhetens eller försäkringens belopp och, i erforderliga fall, godkänna ytterligare ekonomisk säkerhet eller motsvarande försäkring.
5. Den ekonomiska säkerheten eller den motsvarande försäkringen ska vara giltig för och täcka anmäld transport och slutförande av det anmälda avfallets återvinning eller bortskaffande.

Den ekonomiska säkerheten eller den motsvarande försäkringen ska frisläppas när den behöriga myndigheten i fråga har erhållit det intyg som avses i artikel 16.4 eller, i erforderliga fall, det intyg som avses i artikel 15.5 vad gäller behandling i avvaktan på återvinning eller bortskaffande.

6. Genom undantag från punkt 5 och om det avfall som transporteras är avsett för behandling i avvaktan på återvinning eller bortskaffande och ytterligare en återvinning eller ett bortskaffande äger rum i mottagarlandet får den ekonomiska säkerheten eller den motsvarande försäkringen frisläppas när avfallet lämnar anläggningen för behandling i avvaktan på återvinning eller bortskaffande och den behöriga myndigheten i fråga har erhållit det intyg som anges i artikel 16.4. I detta fall ska varje ny transport till en anläggning för återvinning eller bortskaffande omfattas av en ny ekonomisk säkerhet eller motsvarande försäkring, såvida inte den behöriga mottagarmyndigheten meddelat att en sådan ekonomisk säkerhet eller motsvarande försäkring inte är nödvändig. Under sådana omständigheter ska den behöriga mottagarmyndigheten ansvara för att uppfylla de skyldigheter som uppstår vid återtagning om transporten eller den vidare återvinningen eller bortskaffandet inte kan avslutas som planerat enligt artikel 22, eller när det gäller en olaglig transport, enligt artikel 24.
7. Den berörda behöriga myndighet i unionen som har godkänt den ekonomiska säkerheten eller den motsvarande försäkringen ska ha tillgång till den ekonomiska säkerheten eller motsvarande försäkringen och använda medlen, bland annat för betalningar till andra berörda myndigheter, för att fullgöra sina skyldigheter i enlighet med artiklarna 23 och 25.
8. Vid en gemensam anmälan i enlighet med artikel 13 kan en ekonomisk säkerhet ställas eller motsvarande försäkring tecknas som täcker delar av den gemensamma anmälan, i stället för en säkerhet som täcker hela den gemensamma anmälan. I sådana fall ska den ekonomiska säkerheten eller motsvarande försäkring täcka den anmälda transporten senast den dag då den inleds.
9. Den ekonomiska säkerhet eller motsvarande försäkring som avses i punkt 1 ska frisläppas när den behöriga myndigheten i fråga har erhållit det intyg som avses i artikel 16.4 eller, i förekommande fall, artikel 15.5 när det gäller behandling i avvaktan på återvinning eller bortskaffande av ifrågavarande avfall. Punkt 6 ska vara tillämplig på motsvarande sätt.
10. Kommissionen ska senast den *[Publikationshandboken: För in datum två år från dagen för förordningens ikraftträdande]* bedöma huruvida det är genomförbart att införa en harmoniserad beräkningsmetod för att fastställa beloppet för ekonomiska säkerheter eller motsvarande försäkringar, och ska om så är lämpligt, anta en genomförandeakt för att fastställa en sådan harmoniserad beräkningsmetod. Denna genomförandeakt ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 77.2.

När kommissionen utför den bedömning som avses i första stycket ska den bland annat beakta medlemsstaternas relevanta regler för beräkning av de ekonomiska säkerheter eller motsvarande försäkringar som avses i denna artikel.

Artikel 8

Begäran om information och dokumentation från berörda behöriga myndigheter

1. Om anmälan inte har fyllts i korrekt enligt artikel 5.4 ska den behöriga avsändarmyndigheten begära information och dokumentation från anmälaren i enlighet med artikel 5.3.

Den begäran om information och dokumentation som avses i första stycket ska skickas till anmälaren inom tre arbetsdagar från det att anmälan mottagits.

2. Anmälaren ska inkomma med den information och dokumentation som avses i punkt 1 inom sju dagar efter den behöriga avsändarmyndighetens begäran.
3. Om den behöriga avsändarmyndigheten anser att anmälan fortfarande inte är korrekt ifylld enligt artikel 5.3 efter det att den begärda informationen och dokumentationen har lagts till i anmälan, eller om anmälaren inte har inkommit med information enligt punkt 2, ska avsändarmyndigheten besluta att anmälan inte är giltig och inte ska behandlas ytterligare.

Den behöriga avsändarmyndigheten ska informera anmälaren och övriga berörda behöriga myndigheter om det beslut som avses i första stycket inom sju dagar från det att den begärda informationen och dokumentationen har lagts till anmälan eller om anmälaren inte har inkommit med någon information enligt punkt 2.

4. Om anmälan har fyllts i korrekt enligt artikel 5.3 ska den behöriga avsändarmyndigheten omedelbart informera anmälaren och övriga berörda behöriga myndigheter om detta.

Om någon av de behöriga myndigheterna i fråga anser att ytterligare information och dokumentation krävs för att komplettera anmälan enligt artikel 5.4 ska den inom tre arbetsdagar från det att den mottagit den information som avses i första stycket begära sådan information och dokumentation från anmälaren och informera övriga berörda behöriga myndigheter om begäran.

5. Anmälaren ska inkomma med den information och dokumentation som avses i punkt 4 inom sju dagar efter den berörda behöriga myndighetens begäran.

Om någon av de behöriga myndigheterna anser att anmälan fortfarande inte är komplett, eller om anmälaren inte inkommit med den begärda informationen inom den tidsfrist som anges i första stycket, ska den berörda behöriga myndigheten inom tre dagar efter det att den tidsfrist som anges i första stycket löper ut besluta att anmälan inte är giltig och inte ska behandlas ytterligare.

Om inget beslut enligt andra stycket har fattats inom den fastställda tidsfristen ska anmälan anses vara komplett.

Den berörda behöriga myndigheten ska omedelbart informera anmälaren och övriga behöriga myndigheter om det beslut som avses i andra stycket.

6. Om den behöriga avsändarmyndigheten inte inom 30 dagar från det att anmälan ingavs har agerat i enlighet med punkt 3 eller punkt 4 första stycket ska den på anmälarens begäran ge anmälaren en motiverad förklaring till detta.

Om en behörig myndighet inte inom 30 dagar från det att anmälan ingavs har agerat enligt punkt 4 andra stycket eller punkt 5, och inte har godkänt en transport enligt artikel 11.2 eller har invänt mot en transport enligt artikel 12 på grund av att anmälan inte är komplett enligt vad som avses i artikel 5.4, ska den på anmälarens begäran ge anmälaren en motiverad förklaring till detta.

Artikel 9

De behöriga myndigheternas godkännande samt tidsfrister för befordran, återvinning och bortskaffande

1. De behöriga mottagar-, avsändar- och transitmyndigheterna ska inom 30 dagar från det att anmälan ingetts fatta ett av följande vederbörligen motiverade beslut om den anmälda transporten:

- (a) Godkännande utan villkor.
- (b) Godkännande med villkor i enlighet med artikel 10.
- (c) Invändningar i enlighet med artikel 12.

De behöriga avsändar- och transitmyndigheternas underförstådda samtycke kan anses föreligga om ingen invändning görs inom den tidsfrist på 30 dagar som avses i första stycket. Det underförstådda samtycket ska vara giltigt under den period som anges i den behöriga mottagarmyndighetens skriftliga godkännande.

2. De behöriga mottagarmyndigheterna och, i förekommande fall, avsändar- och transitmyndigheterna, ska till anmälaren vidarebefordra sitt beslut och skälen till detta inom den fastställda tidsfrist på 30 dagar som avses i punkt 1. Beslutet ska finnas tillgängligt för samtliga berörda behöriga myndigheter.

Om den behöriga mottagarmyndigheten inte inom 30 dagar från det att den har mottagit anmälan har fattat ett beslut enligt punkt 1 ska den på anmälarens begäran ge anmälaren en motiverad förklaring till detta.

3. Ett skriftligt godkännande av en planerad transport ska upphöra att vara giltigt från det senare datum som anges i anmälningsdokumentet. Det ska inte täcka en längre period än ett kalenderår eller en eventuell kortare period som de berörda myndigheterna anger i sitt beslut.
4. En planerad transport får endast genomföras när de krav som anges i artikel 16.1 a och b är uppfyllda och under den tidsperiod då samtliga behöriga myndigheters underförstådda eller skriftliga godkännanden är giltiga. Transporten ska ha lämnat avsändarlandet vid utgången av giltighetsperioden för de behöriga myndigheternas underförstådda eller skriftliga godkännanden.
5. Återvinning eller bortskaffande av avfall i samband med en planerad transport ska slutföras senast ett kalenderår efter det att den anläggning som ska återvinna eller bortskaffa det transporterade avfallet bekräftar att avfallet har tagits emot, såvida inte de berörda behöriga myndigheterna fastställer en kortare giltighetsperiod i sitt beslut.
6. De berörda behöriga myndigheterna ska dra tillbaka sitt underförstådda eller skriftliga godkännande om de får kännedom om något av följande:
 - a) Avfallets sammansättning avviker från det anmälda.
 - b) De villkor som fastställts för transporten är inte uppfyllda.
 - c) Avfallet inte återvinns eller bortskaffas i enlighet med det tillstånd som utfärdats för den anläggning som genomför återvinningen eller bortskaffningen.
 - d) avfallet ska transporteras, eller har transporterats, återvunnits eller bortskaffats på ett sätt som inte är förenligt med de uppgifter som tillhandahållits i anmälan och transportdokument eller som bilaga till dessa.

7. Om godkännandet dras in ska detta göras i form av ett officiellt meddelande till anmälaren, berörda behöriga myndigheter och till mottagaren.

Artikel 10 *Villkor för transporter*

1. De behöriga avsändar-, mottagar- och transitmyndigheterna får inom den tidsfrist på 30 dagar som avses i artikel 9.1 fastställa villkor för sitt godkännande av en anmäld transport. Sådana villkor ska grundas på ett eller flera av de skäl som anges i artikel 12.
2. De behöriga avsändar-, mottagar- och transitmyndigheterna får också inom den tidsfrist på 30 dagar som avses i artikel 9.1 fastställa villkor för avfallstransport inom områden under deras nationella jurisdiktion. Sådana transportvillkor får inte vara strängare än de som gäller för liknande transporter som uteslutande sker inom områden under deras nationella jurisdiktion och ska beakta gällande avtal, särskilt tillämpliga internationella avtal.
3. De behöriga avsändar-, mottagar- och transitmyndigheterna får också inom den tidsfrist på 30 dagar som avses i artikel 9.1 som villkor fastställa att deras godkännande ska anses vara upphävt om den ekonomiska säkerheten eller motsvarande försäkring inte är giltig senast när den anmälda transporten inleds, i enlighet med vad som krävs enligt artikel 7.3.
4. Villkoren ska anges i, eller bifogas till, anmälningsdokumentet av den behöriga myndighet som fastställer villkoren.
5. De behöriga mottagarmyndigheterna får också, inom den tidsfrist på 30 dagar som anges i artikel 9.1, föreskriva att mottagningsanläggningen regelbundet ska utarbeta en rapport om inkommande och avsänt avfall och/eller balansen däremellan samt därmed sammanhängande återvinning och bortskaffande i enlighet med anmälan och under dess giltighetsperiod. Rapporten ska undertecknas av en person som är juridiskt ansvarig för anläggningen och ska skickas till den behöriga mottagarmyndigheten inom en månad efter återvinningen eller bortskaffandet.

Artikel 11 *Förbud mot transporter av avfall avsett för bortskaffande*

1. Om en planerad transport av avfall avsett för bortskaffande i enlighet med artikel 5 anmäls får de behöriga avsändar- och mottagarmyndigheterna endast ge sitt skriftliga godkännande till den transporten inom den tidsfrist på 30 dagar som anges i artikel 9.1 om samtliga följande villkor är uppfyllda:
 - (a) Anmälaren ska visa att
 - i) avfallet inte kan återvinnas på ett tekniskt och ekonomiskt hållbart sätt eller måste bortskaffas på grund av rättsliga skyldigheter i unionen eller enligt internationell lagstiftning,
 - ii) avfallet inte kan återvinnas på ett tekniskt och ekonomiskt hållbart sätt i det land där det genererades,
 - iii) den planerade transporten eller det planerade bortskaffandet överensstämmer med avfallshierarkin och principerna om närhet och

tillräcklig egenkapacitet på unionsnivå och nationell nivå enligt direktiv 2008/98/EG,

- (b) anmälaren eller mottagaren har tidigare dömts för olagliga transporter eller någon annan olaglig handling på miljöskyddsområdet,
 - (c) anmälaren eller anläggningen har inte underlåtit att iaktta artiklarna 15 och 16 i samband med tidigare avfallstransporter.
 - (d) den planerade transporten eller bortskaffandet strider inte mot förpliktelser som följer av internationella konventioner som den berörda medlemsstaten, de berörda medlemsstaterna eller unionen har ingått,
 - (e) det berörda avfallet kommer att behandlas i enlighet med de rättsligt bindande miljöskyddsnormer i samband med bortskaffande som fastställs i unionens lagstiftning och, om anläggningen omfattas av direktiv 2010/75/EU, att anläggningen tillämpar bästa tillgängliga teknik enligt definitionen i artikel 3.10 i det direktivet och i enlighet med tillståndet för anläggningen,
 - (f) avfallet inte är blandat kommunalt avfall (avfallskod 20 03 01 eller 20 03 99) som samlats in från privata hushåll, andra avfallsproducenter eller båda, eller blandat kommunalt avfall som har genomgått avfallsbehandling som inte väsentligen har ändrat dess egenskaper.
2. De behöriga transitmyndigheterna ska endast godkänna transporten, inom den tidsfrist på 30 dagar som anges i artikel 9.1, om villkoren i punkt 1 b, c och d i denna artikel är uppfyllda.
3. Om de behöriga myndigheterna inte har godkänt en planerad transport av avfall avsett för bortskaffande inom den tidsfrist på 30 dagar som anges i artikel 9.1, ska anmälan av den transporten upphöra att gälla och transporten ska förbjudas i enlighet med artikel 4.1. Om anmälaren fortfarande avser att genomföra transporten ska en ny anmälan göras, såvida inte samtliga berörda behöriga myndigheter och anmälaren kommer överens om annat.
4. Behöriga myndigheters godkännanden i enlighet med punkt 1 ska omedelbart anmälas till kommissionen som ska informera de övriga medlemsstaterna.

Artikel 12

Invändningar mot transporter av avfall avsett för återvinning

1. Om en anmälan av en planerad transport av avfall avsett för återvinning i enlighet med artikel 5 lämnas in får de behöriga avsändar- och mottagarmyndigheterna, inom den tidsfrist på 30 dagar som anges i artikel 9.1, resa motiverade invändningar grundade på ett eller flera av nedanstående skäl:
- (a) Den planerade transporten eller återvinningen är inte förenlig med direktiv 2008/98/EG.
 - (b) Det berörda avfallet kommer inte att behandlas i enlighet med planer för avfallshantering eller avfallsförebyggande som har utarbetats enligt artikel 28 respektive artikel 29 i direktiv 2008/98/EG.
 - (c) Den planerade transporten eller återvinningen är inte förenlig med nationell lagstiftning om miljöskydd, allmän ordning, allmän säkerhet eller hälsoskydd vad avser åtgärder som vidtas i landet för den behöriga myndighet som reser invändningar.

- (d) Den planerade transporten eller återvinningen är inte förenlig med nationell lagstiftning om avfallsåtervinning i avsändarlandet, inbegripet när den planerade transporten avser avfall som är avsett för återvinning i en anläggning som har mindre strikta normer för behandling av det särskilda avfallet än de som har fastställts i avsändarlandet med iakttagande av behovet att säkerställa att den inre marknaden fungerar korrekt. Detta ska inte gälla när
- i) det finns motsvarande unionslagstiftning, särskilt sådan som hänför sig till avfall, och krav som är minst lika stränga som de som föreskrivs i unionslagstiftningen har införts i den nationella lagstiftningen vid införlivandet av sådan unionslagstiftning,
 - ii) återvinningen i mottagarlandet äger rum på villkor som i stort sett motsvarar de villkor som föreskrivs i avsändarlandets nationella lagstiftning,
 - iii) annan nationell lagstiftning i avsändarlandet än den som omfattas av led i inte har anmälts i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1535⁶⁰, enligt kraven i det direktivet.
- (e) det är nödvändigt för en medlemsstat att begränsa inkommande transporter av avfall avsett för annan återvinning än materialåtervinning och förberedelse för återanvändning för att skydda dess system för avfallshantering, om det fastställs att sådana transporter skulle leda till att inhemskt avfall måste bortskaffas eller behandlas på ett sätt som inte är förenligt med medlemsstatens avfallshanteringsplaner,
- (f) anmälaren eller mottagaren har tidigare dömts för olagliga transporter eller någon annan olaglig handling på miljöskyddsområdet,
- (g) anmälaren eller anläggningen har upprepade gånger underlåtit att iaktta artiklarna 15 och 16 i samband med tidigare transporter,
- (h) den planerade transporten eller återvinningen strider mot förpliktelser som följer av internationella konventioner som den berörda medlemsstaten, de berörda medlemsstaterna eller unionen har ingått,
- (i) förhållandet mellan vad som kan återvinnas och inte kan återvinnas, det uppskattade värdet för det material som slutligt återvinns eller kostnaderna för återvinning och bortskaffande av den del av avfallet som inte kan återvinnas medför att återvinning inte är försvarbar, med beaktande av ekonomiska eller miljömässiga skäl,
- (j) det avfall som planeras transporteras är avsett för bortskaffande och inte för återvinning,
- (k) det berörda avfallet kommer inte att behandlas i enlighet med rättsligt bindande miljöskyddsnormer för återvinning eller rättsligt bindande återvinnings- eller materialåtervinningskrav i unionslagstiftningen, eller avfallet kommer att behandlas i en anläggning som omfattas av direktiv 2010/75/EU men som inte tillämpar bästa tillgängliga teknik enligt artikel 3.10 i det direktivet.

⁶⁰

Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1535 av den 9 september 2015 om ett informationsförfarande beträffande tekniska föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster (EUT L 241, 17.9.2015, s. 1).

2. De behöriga transitmyndigheterna får inom den tidsfrist på 30 dagar som anges i punkt 1 endast resa motiverade invändningar mot en planerad transport av avfall avsett för återvinning på grundval av de skäl som anges i punkt 1 c, f, g och h i denna artikel.
3. Om de behöriga myndigheterna inom den tidsfrist på 30 dagar som anges i punkt 1 anser att de problem som gav upphov till deras invändningar är lösta, ska de omedelbart och skriftligen underrätta anmälaren.
4. Om de problem som har lett till att invändningar har rests inte löses inom den tidsfrist på 30 dagar som anges i punkt 1 ska anmälan av transporten av avfall avsett för återvinning upphöra att gälla. Om anmälaren fortfarande avser att genomföra transporten ska en ny anmälan göras, såvida inte samtliga berörda behöriga myndigheter och anmälaren kommer överens om annat.
5. Invändningar från de behöriga myndigheterna enligt de skäl som anges i punkt 1 c, d och e i denna artikel ska rapporteras av medlemsstaterna till kommissionen i enlighet med artikel 68.
6. Den behöriga avsändarmyndigheten ska underrätta kommissionen och övriga medlemsstater om den nationella lagstiftning som kan utgöra grund för invändningar som framförs av behöriga myndigheter enligt punkt 1 d och e och ska uppge på vilket avfall och vilken återvinningsverksamhet dessa invändningar är tillämpliga, innan sådan lagstiftning åberopas som skäl för motiverade invändningar.

Artikel 13 *Generell anmälan*

1. Anmälaren får lämna in en generell anmälan som omfattar flera transporter, förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:
 - (a) Avfallet i de olika transporterna har i huvudsak liknande fysikaliska och kemiska egenskaper.
 - (b) Avfallet i de olika transporterna transporteras till samma mottagare och samma anläggning.
 - (c) Samma transportväg som anges på anmälningsdokumentet används för de olika transporterna, särskilt utförsel- och införselplatser till varje berört land.
2. Om denna transportväg inte kan följas för samtliga transporter på grund av oförutsedda omständigheter ska anmälaren underrätta de behöriga myndigheter som berörs av den generella anmälan snarast möjligt och innan transporten påbörjas om den ändrade transportvägen redan då är känd.

Om den ändrade transportvägen är känd innan transporterna påbörjas och leder till att andra behöriga myndigheter berörs än de som berörs av den generella anmälan, får den generella anmälan inte användas, utan en ny anmälan ska lämnas in i enlighet med artikel 5.
3. De behöriga myndigheterna som berörs kan som villkor för att godkänna en generell anmälan begära att kompletterande uppgifter och dokumentation i enlighet med artikel 5.3 och 5.4 lämnas senare.

Artikel 14
Förhandsgodkända återvinningsanläggningar

1. En juridisk eller fysisk person som äger eller utövar kontroll över en återvinningsanläggning får lämna in en begäran om förhandsgodkännande av anläggningen till den behöriga myndighet som har jurisdiktion över anläggningen och har utsetts enligt artikel 71.
2. Den begäran som avses i punkt 1 ska omfatta följande uppgifter:
 - (a) Återvinningsanläggningens namn, registreringsnummer och adress.
 - (b) Kopior på de tillstånd som återvinningsanläggningen har beviljats för att utföra avfallsbehandling enligt artikel 23 i direktiv 2008/98/EG samt, i förekommande fall, standarder eller certifieringar som anläggningen uppfyller.
 - (c) En redogörelse för de metoder som används, inbegripet R-koder, för den återvinningsverksamhet som omfattas av begäran om förhandsgodkännande.
 - (d) De avfallsslag som omfattas av begäran om förhandsgodkännande, enligt förteckningen i bilaga IV till denna förordning, eller i tillämpliga fall, i bilagan till beslut 2000/532/EG.
 - (e) Sammanlagd mängd av varje avfallsslag som omfattas av begäran om förhandsgodkännande, jämfört med den hanteringskapacitet som anläggningen har tillstånd för.
 - (f) Rapporter om anläggningens avfallsåtervinningsverksamhet, som särskilt ska omfatta avfallsmängder och avfallsslag som har behandlats under de senaste tre åren, i förekommande fall.
 - (g) Bevis för eller intyg om att den juridiska eller fysiska person som äger eller utövar kontroll över anläggningen inte har dömts för olagliga transporter eller någon annan olaglig handling i samband med avfallshantering.
3. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 76 för att ändra punkt 2 vad gäller de uppgifter som ska ingå i begäran.
4. Det förfarande som avses i punkterna 5–10 i denna artikel ska vara tillämpligt på förhandsgodkännande av en anläggning för vilken en begäran har lämnats in i enlighet med punkt 1.
5. Den behöriga myndigheten ska, inom 45 dagar från den dag då den mottog den begäran som avses i punkt 1, bedöma begäran och besluta huruvida den ska godkännas.
6. Om den juridiska eller fysiska person som avses i punkt 1 har lämnat in alla uppgifter som avses i punkt 2 ska den behöriga myndigheten godkänna begäran och utfärda ett förhandsgodkännande för den berörda anläggningen. Förhandsgodkännandet får innehålla villkor för dess giltighetstid, de avfallsslag och avfallsmängder som omfattas av förhandsgodkännandet, de tekniker som används eller andra villkor som är nödvändiga för att säkerställa att avfallet hanteras på ett miljöriktigt sätt.
7. Genom undantag från punkt 6 får den behöriga myndigheten avslå en begäran om förhandsgodkännande om den inte kan försäkra sig om att utfärdandet av förhandsgodkännandet kommer att säkerställa en behandling av hög kvalitet av det berörda avfallet.

8. Den behöriga myndigheten ska underrätta den juridiska eller fysiska person som lämnade in begäran om förhandsgodkännande så snart den har fattat beslut om godkännande eller avslag av begäran och ska vederbörligen motivera sitt beslut.
9. Om inget annat anges i beslutet om godkännande av begäran om förhandsgodkännande ska förhandsgodkännandet vara giltigt i sju år.
10. Ett förhandsgodkännande av en återvinningsanläggning kan upphävas när som helst av den behöriga myndigheten. Ett beslut om att upphäva ett förhandsgodkännande ska vara vederbörligen motiverat och den berörda anläggningen ska underrättas om beslutet.
11. Den juridiska eller fysiska person som avses i punkt 1 ska omedelbart informera den berörda behöriga myndigheten om eventuella ändringar i den information som avses i punkt 2. Den berörda behöriga myndigheten ska vederbörligen beakta sådana ändringar när den bedömer begäran om förhandsgodkännande och ska vid behov uppdatera förhandsgodkännandet.
12. När det gäller en generell anmälan som har ingetts i enlighet med artikel 13 rörande transporter avsedda för en förhandsgodkänd anläggning ska giltighetstiden för godkännandet enligt artikel 9.3 och 9.4 förlängas till tre år. Genom undantag från denna regel får de berörda behöriga myndigheterna i vederbörligen motiverade fall besluta att förkorta denna period.
13. Behöriga myndigheter som har utfärdat ett förhandsgodkännande av en anläggning i enlighet med denna artikel ska, genom att använda det formulär som anges i bilaga VI, informera kommissionen, och i förekommande fall OECD-sekretariatet, om följande:
 - (a) Återvinningsanläggningens namn, registreringsnummer och adress.
 - (b) En redogörelse för de metoder som används, inbegripet R-koder.
 - (c) De avfallsslag som förtecknas i bilaga IV, eller de avfallsslag som förhandsgodkännandet gäller.
 - (d) Sammanlagd förhandsgodkänd mängd.
 - (e) Giltighetstiden.
 - (f) Eventuella ändringar i förhandsgodkännandet.
 - (g) Eventuella ändringar i den anmälda informationen.
 - (h) Eventuellt upphävande av förhandsgodkännandet.
14. Genom undantag från artiklarna 8, 9, 10 och 12 ska det förhandsgodkännande som beviljas i enlighet med artikel 9.1, de villkor som ställs i enlighet med artikel 10 eller de invändningar som reses i enlighet med artikel 12 av alla berörda behöriga myndigheter med avseende på anmälan av transporter som är avsedda för en förhandsgodkänd inrättning omfattas av den tidsfrist på sju arbetsdagar efter mottagandet av den information som avses i artikel 8.4 första stycket.
15. Om en eller flera behöriga myndigheter önskar begära ytterligare information i enlighet med artikel 8.4 andra stycket i fråga om en anmälan av transporter till en förhandsgodkänd anläggning ska de tidsfrister som anges i det stycket samt i artikel 8.5 första och andra stycket förkortas till en dag för artikel 8.4 andra stycket och artikel 8.5 andra stycket, respektive två dagar för artikel 8.5 första stycket.

16. Oavsett vad som anges i punkt 14 får den behöriga mottagarmyndigheten besluta att det krävs mer tid för att få in ytterligare information eller dokumentation från anmälaren.

I sådana fall ska den behöriga myndigheten inom sju arbetsdagar från mottagandet av den information som avses i artikel 8.4 första stycket skriftligen meddela anmälaren.

Den sammanlagda tiden för att fatta något av de beslut som avses i artikel 9.1 ska inte överskrida 30 dagar från den dag då anmälan lämnades in i enlighet med artikel 5.

Artikel 15

Ytterligare bestämmelser om behandling i avvaktan på återvinning eller bortskaffande

1. Om en transport av avfall är avsedd för behandling i avvaktan på återvinning eller bortskaffande ska alla anläggningar, där de därpå följande behandlingarna i avvaktan på återvinning eller bortskaffande och den slutliga återvinningen eller bortskaffningen planeras, också anges på anmälningsdokumentet utöver den inledande behandlingen i avvaktan på återvinning eller bortskaffande.
2. Den behöriga avsändar- och mottagarmyndigheten får godkänna en transport av avfall som är avsedd för behandling i avvaktan på återvinning eller bortskaffande endast om det inte finns några grunder för invändning i enlighet med artikel 12 mot transporten av avfall till de anläggningar som utför därpå följande behandling i avvaktan på återvinning eller bortskaffande eller slutlig återvinning eller bortskaffning.
3. Inom en dag från det att avfallet har nått den anläggning där behandlingen i avvaktan på återvinning eller bortskaffande ska äga rum, ska den anläggningen skicka en bekräftelse till anmälaren om att den har tagit emot avfallet. Denna bekräftelse ska införas i eller bifogas transportdokumentet.
4. Så snart som möjligt, men senast 30 dagar från det att behandlingen i avvaktan på återvinning eller bortskaffande slutförts och högst ett kalenderår, eller den kortare period som avses i artikel 9.5, från det att avfallet tagits emot, ska den anläggning som genomför verksamheten på eget ansvar tillhandahålla ett intyg om att behandlingen är avslutad.

Detta intyg ska lämnas in, infogas i och bifogas transportdokumentet.

5. När en bortskaffnings- eller återvinningsanläggning som genomför en behandling i avvaktan på återvinning eller bortskaffande levererar avfallet för därpå följande behandling i avvaktan på återvinning eller bortskaffande och slutlig återvinning eller slutligt bortskaffande i en anläggning i mottagarlandet ska den så snart som möjligt, och senast ett kalenderår eller den kortare period som avses i artikel 9.5, efter det att avfallet levererats erhålla ett intyg från denna anläggning om att avfallet slutligt har återvunnits eller bortskaffats.

Den anläggning som genomför en behandling i avvaktan på återvinning eller bortskaffande ska omgående vidarebefordra alla relevanta intyg till anmälaren och de berörda behöriga myndigheterna, och ange vilka transporter som intygen avser.

6. Om en leverans enligt artikel 5 görs till en anläggning som ligger i det ursprungliga avsändarlandet eller i en annan medlemsstat, ska en ny anmälan krävas i enlighet med denna förordning.

7. Om en leverans enligt artikel 5 görs till en anläggning som ligger i ett tredjeland, ska en ny anmälan krävas i enlighet med denna förordning och bestämmelserna om de berörda behöriga myndigheterna ska också gälla för den ursprungliga behöriga myndigheten i det ursprungliga avsändarlandet.

Artikel 16

Krav efter godkännande av en transport

1. Efter det att de berörda behöriga myndigheterna har godkänt en transport ska samtliga berörda företag fylla i transportdokumentet, eller vid gemensam anmälan transportdokumenten, de punkter som är aktuella. De ska säkerställa att informationen i transportdokumentet är elektroniskt tillgänglig, även under transporten, för de berörda myndigheterna.
2. När anmälaren har fått in skriftliga godkännanden från de behöriga avsändar-, mottagar- och transitmyndigheterna, eller kan utgå från de behöriga avsändar- och transitmyndigheternas underförstådda samtycke, ska anmälaren föra in det faktiska transportdatumet och i största möjliga utsträckning alla övriga uppgifter som krävs i transportdokumentet minst en dag innan transporten påbörjas.
3. Anläggningen ska inom en dag från det att avfallet har tagits emot skicka en bekräftelse till anmälaren och de berörda myndigheterna om att den har tagit emot avfallet.
4. Den anläggning som genomför en behandling i avvaktan på återvinning eller bortskaffande ska så snart som möjligt, men senast 30 dagar från det att behandlingen i avvaktan på återvinning eller bortskaffande har slutförts och högst ett kalenderår eller den kortare period som avses i artikel 9.5, från det att avfallet mottagits på eget ansvar intyga att avfallet slutligt har återvunnits eller bortskaffats.
5. Det intyg som avses i punkt 4 ska lämnas till anmälaren och de berörda myndigheterna, antingen av den anläggning som utför behandlingen eller, om anläggningen inte har tillgång till ett system enligt artikel 26, via anmälaren.

Artikel 17

Ändringar av transporten efter det att godkännandet utfärdats

1. Om väsentliga ändringar görs i fråga om detaljer och/eller villkor för en godkänd transport, ska anmälaren omedelbart meddela de berörda behöriga myndigheterna och mottagaren och detta, om möjligt, innan transporten inleds. Ändringar av den avsedda mängden, transportväg, vägval, transportdatum eller transportmedel ska utgöra väsentliga ändringar.
2. I fall av väsentliga ändringar enligt punkt 1 ska en ny anmälan göras, såvida inte alla berörda behöriga myndigheter anger att de föreslagna ändringarna inte kräver en ny anmälan.
3. Om sådana väsentliga ändringar som avses i punkt 1 berör andra behöriga myndigheter än de som berördes av den ursprungliga anmälan ska en ny anmälan göras.

Kapitel 2

Artikel 18

Allmänna informationskrav

1. Avfall som avses i artikel 4.3 och 4.4 och som är avsett för transport ska omfattas av de allmänna informationskrav som anges i punkterna 2–7 i denna artikel.
2. Den person under avsändarlandets jurisdiktion som organiserar transporten ska senast en dag innan transporten påbörjas fylla i och lämna in den relevanta information som återfinns i bilaga VII.
3. Den person som avses i punkt 2 ska säkerställa att informationen enligt den punkten är elektroniskt tillgänglig, även under transporten, för de berörda myndigheterna.
4. Återvinningsanläggningen eller laboratoriet och mottagaren, eller om de inte har tillgång till det system som avses i artikel 26, den person som avses i punkt 2, ska inom en dag från det att avfallet har mottagits skicka en bekräftelse till anmälaren och de berörda myndigheterna om att avfallet har tagits emot genom att fylla i den relevanta information som återfinns i bilaga VII.
5. Återvinningsanläggningen ska så snart som möjligt, men senast 30 dagar från det att återvinningen har slutförts och högst ett kalenderår från det att avfallet mottagits, på eget ansvar intyga att avfallet har återvunnits genom att fylla i den relevanta information som återfinns i bilaga VII.
6. Den person som avses i punkt 2 ska omedelbart informera den behöriga avsändarmyndigheten om en transport inte har kunnat importeras till mottagarlandet, har avvisats av mottagaren eller inte kan slutföras enligt de ursprungliga planerna.
7. Det avtal om återvinning som avses i bilaga VII mellan den person som organiserar transporten och mottagaren ska ha verkan när transporten inleds. Om transporten eller återvinningen av avfallet inte kan fullföljas som planerat eller om transporten genomförts som en olaglig transport ska detta avtal omfatta en skyldighet för den person som organiserar transporten eller, om den personen inte kan fullfölja avfallstransporten eller avfallsåtervinningen, mottagaren att återta avfallet eller säkerställa att det återvinns på ett alternativt sätt, och om så är nödvändigt, säkerställa att det lagras under mellantiden.
8. Den person som organiserar transporten eller mottagaren ska på begäran av den berörda behöriga myndigheten tillhandahålla en kopia av det avtal som avses i punkt 7.
9. Den information som krävs enligt bilaga VII ska finnas tillgänglig för medlemsstaternas och kommissionens inspektions-, efterlevnads-, planerings- och statistiksyften, i enlighet med artikel 26 och nationell lagstiftning.
10. De uppgifter som anges i punkt 2 ska behandlas konfidentiellt om det krävs enligt unionslagstiftningen eller nationell lagstiftning.
11. Om avfallet transporteras mellan två inrättningar som lyder under samma juridiska person, får det avtal som avses i punkt 7 ersättas med en deklaration från den juridiska personen. En sådan deklaration ska på motsvarande sätt omfatta de krav som avses i punkt 7.

Kapitel 3

Blandning av avfall, dokumentation och tillgång till information

Artikel 19

Förbud mot blandning av avfall under transport

Från den tidpunkt då avfallstransporten påbörjas och fram till mottagandet i en avfallsåtervinnings- eller bortskaffningsanläggning får det avfall som specificeras i anmälan eller som avses i artikel 18 inte blandas med annat avfall.

Artikel 20

Bevarande av dokumentation och information

1. All dokumentation som mottas av eller skickas från de behöriga myndigheterna i samband med en anmäld transport inom unionen ska av behöriga myndigheter, anmälare, mottagare och den anläggning som tar emot avfallet bevaras under minst fem år räknat från den dag då transporten inleds. Vad gäller generella anmälningar i enlighet med artikel 13 ska denna skyldighet gälla från den dag då den sista transporten inleds.
2. Den person som organiserar transporten, mottagaren och den anläggning som tar emot avfallet ska, under minst fem år räknat från den dag då transporten inleds, i unionen bevara information som tillhandahålls i enlighet med artikel 18.1.

Artikel 21

Allmänhetens tillgång till anmälningar

De behöriga myndigheterna i avsändar- eller mottagarmedlemsstaten ska på lämpligt sätt offentliggöra uppgifter om anmälningar om transporter som den godkänt eller avslagit samt om avfallstransporter som omfattas av de allmänna informationskraven, förutsatt att sådan information inte är sekretessbelagd enligt nationell lagstiftning eller unionslagstiftning.

Kapitel 4

Återtagningsskyldighet

Artikel 22

Återtagning av avfall om en transport inte kan fullföljas som planerat

1. Om någon av de behöriga myndigheterna har fått kännedom om att en avfallstransport, inbegripet avfallets återvinning och bortskaffande, inte kan fullföljas som planerat i enlighet med de bestämmelser som anges i anmälan och transportdokumentet och/eller det avtal som avses i artikel 6, ska den omgående underrätta den behöriga avsändarmyndigheten om detta. Om en återvinnings- eller bortskaffningsanläggning avvisar en mottagen transport, ska den omedelbart informera den behöriga mottagarmyndigheten om detta.
2. Den behöriga avsändarmyndigheten ska, utom i de fall som anges i punkt 3, se till att det berörda avfallet återförs till det område som omfattas av dess jurisdiktion eller till annan plats i avsändarlandet av anmälaren. Den behöriga avsändarmyndigheten ska identifiera anmälaren enligt den rangordning som anges i artikel 3.6. Om detta inte är möjligt ska den behöriga myndigheten själv eller en fysisk eller juridisk person på dess vägnar följa bestämmelserna i denna artikel.

Det återtagande som avses i första stycket ska äga rum inom 90 dagar, eller någon annan tidsperiod som överenskommits mellan de berörda behöriga myndigheterna, efter det att den behöriga avsändarmyndigheten har fått kännedom om eller underrättats av de behöriga mottagar- eller transitmyndigheterna om att den godkända avfallstransporten eller avfallets återvinning eller bortskaffande inte kan fullföljas som planerat och har informerats om skälen till detta. Sådana upplysningar kan härröra från information till de behöriga mottagar- eller transitmyndigheterna, bland annat från andra behöriga myndigheter.

3. Återtagningskravet i punkt 2 ska inte tillämpas om de behöriga avsändar-, transit- och mottagarmyndigheterna i fråga har försäkrat sig om att avfallet kan återvinnas eller bortskaffas på ett alternativt sätt i mottagarlandet eller på annat håll av anmälaren eller, om detta inte är möjligt, av den behöriga avsändarmyndigheten själv eller av en fysisk eller juridisk person på dess vägnar.

Återtagningskravet i punkt 2 ska inte tillämpas om det transporterade avfallet under behandlingen i berörd anläggning oåterkalleligt blandats med annat avfall innan en berörd behörig myndighet har fått kännedom om att den anmälda transporten inte kan fullföljas enligt punkt 1. Sådant blandat avfall ska återvinnas eller bortskaffas på något annat sätt i enlighet med första stycket i denna punkt.

4. Vid återtagning enligt punkt 2 ska en ny anmälan göras såvida inte de berörda behöriga myndigheterna kommer överens om att en vederbörligen motiverad begäran från den ursprungliga behöriga avsändarmyndigheten är tillräckligt.

Nya anmälningar ska i förekommande fall göras av den ursprungliga anmälaren eller, om detta inte är möjligt, av någon annan fysisk eller juridisk person som fastställs i enlighet med artikel 3.6 enligt den rangordning som anges i den bestämmelsen eller, om inte heller detta är möjligt, av den behöriga avsändarmyndigheten själv eller av en fysisk eller juridisk person på dess vägnar.

De behöriga myndigheterna får inte resa invändningar mot eller motsätta sig återföring av avfallet från en transport som inte kan fullföljas, eller mot därmed sammanhängande återvinning eller bortskaffande.

5. Om alternativa åtgärder vidtas utanför det ursprungliga mottagarlandet enligt punkt 3 ska det, i förekommande fall, göras en ny anmälan av den ursprungliga anmälaren eller, om detta inte är möjligt, av någon annan fysisk eller juridisk person som fastställs i enlighet med artikel 3.6 enligt den rangordning som anges i denna bestämmelse eller, om inte heller detta är möjligt, av den ursprungliga behöriga avsändarmyndigheten själv eller av en fysisk eller juridisk person på dess vägnar.

När en sådan ny anmälan görs av anmälaren ska denna anmälan också göras till den behöriga myndigheten i det ursprungliga avsändarlandet.

6. Om alternativa åtgärder vidtas i det ursprungliga mottagarlandet enligt punkt 3 ska ingen ny anmälan krävas, utan en vederbörligen motiverad begäran ska vara tillräcklig. Denna vederbörligen motiverade begäran om beviljande av den alternativa åtgärden ska lämnas till den behöriga mottagar- och avsändarmyndigheten av den ursprungliga anmälaren eller, om detta inte är möjligt, till den behöriga mottagarmyndigheten av den ursprungliga behöriga avsändarmyndigheten.

7. Om det inte ska göras någon ny anmälan i enlighet med punkterna 4 eller 6 ska ett nytt transportdokument fyllas i enlighet med artikel 15 eller artikel 16 av den ursprungliga anmälaren eller, om detta inte är möjligt, av någon annan fysisk eller juridisk person som fastställs i enlighet med artikel 3.6 enligt den rangordning som anges i den bestämmelsen eller, om inte heller detta är möjligt, av den ursprungliga behöriga avsändarmyndigheten själv eller av en fysisk eller juridisk person på dess vägnar.

Om en ny anmälan görs av den ursprungliga behöriga avsändarmyndigheten i enlighet med punkterna 4 eller 5 ska det inte krävas någon ny ekonomisk säkerhet eller motsvarande försäkring. Efter överenskommelse mellan alla berörda behöriga myndigheter får transportdokumentet för den ursprungliga transporten användas för återtagandet.

8. Anmälares skyldighet och avsändarlandets subsidiära skyldighet att återta avfallet eller organisera alternativ återvinning eller alternativt bortskaffande ska upphöra när anläggningen utfärdar det intyg om slutgiltig återvinning eller slutgiltigt bortskaffande som avses i artikel 16.4, eller i förekommande fall, i artikel 15.5. När det gäller den behandling i avvaktan på återvinning eller bortskaffande som avses i artikel 7.6 ska avsändarlandets subsidiära skyldighet upphöra att gälla när anläggningen utfärdar det intyg som avses i artikel 15.4.

Om en anläggning utfärdar ett intyg om återvinning eller bortskaffande på ett sätt som resulterar i en olaglig transport som i sin tur medför att den ekonomiska säkerheten frisläpps, ska artiklarna 24.4 och 25.2 tillämpas.

9. Om avfall från en transport som inte kunnat fullföljas, inbegripet avfallets återvinning och bortskaffande, upptäcks i en medlemsstat, ska den behöriga myndighet inom vars område avfallet upptäckts ha ansvar för att säkerställa att åtgärder vidtas för säker lagring av avfallet fram till dess att det kan återsändas eller slutligt återvinnas eller bortskaffas på ett alternativt sätt.

10. Om en anmälare som anges i artikel 3.6 a iv inte uppfyller återtagningsskyldigheterna i denna artikel och i artikel 23, ska den ursprungliga producenten, den nya producenten eller den insamlare som anges artikel 3.6 a i, ii

respektive iii och som bemyndigat handlaren eller mäklaren att agera för dennas räkning, betraktas som anmälare vad avser dessa återtagningsskyldigheter.

Artikel 23

Kostnader för återtagning av avfall om en transport inte kan fullföljas som planerat

1. Kostnader i samband med återsändandet av avfall från en transport som inte kunnat fullföljas, inbegripet transportkostnaderna och kostnaderna för återvinning eller bortskaffande i enlighet med artikel 22.2 och 22.3, samt från den dag då den behöriga avsändarmyndigheten har fått kännedom om att en avfallstransport eller avfallets återvinnande eller bortskaffande inte kan fullföljas, för lagring i enlighet med artikel 22.9 ska bäras i följande ordning:
 - (a) Av anmälaren, som fastställs i enlighet med rangordningen i artikel 3.6, eller, om detta inte är möjligt, av den person som avses i led b.
 - (b) Av andra passande fysiska eller juridiska personer eller, om inte heller detta är möjligt, av den person som avses i led c.
 - (c) Av den behöriga avsändarmyndigheten, eller, om inte heller detta är möjligt, i enlighet med led d.
 - (d) Enligt vad som överenskommits mellan de berörda behöriga myndigheterna.
2. Tillämpningen av denna artikel ska inte påverka unionsbestämmelser och nationella bestämmelser om ansvarsskyldighet.

Artikel 24

Återtagning vid olaglig transport

1. Om en behörig myndighet upptäcker en transport som den anser vara en olaglig transport ska den omgående informera övriga berörda behöriga myndigheter.
2. Om ansvaret för en sådan olaglig transport kan tillskrivas anmälaren ska den behöriga avsändarmyndigheten se till att avfallet
 - (a) tas tillbaka av den faktiska anmälaren för att organisera bortskaffande eller återvinning eller, om ingen anmälan har gjorts, i enlighet med led b,
 - (b) tas tillbaka av den rättsligt ansvariga anmälaren för att organisera bortskaffande eller återvinning eller, om detta inte är möjligt, i enlighet med led c,
 - (c) tas tillbaka av den behöriga avsändarmyndigheten själv, eller av en fysisk eller juridisk person på dess vägnar för att organisera bortskaffande eller återvinning eller, om inte heller detta är möjligt, i enlighet med led d,
 - (d) återvinns eller bortskaffas på alternativt sätt i mottagarlandet eller avsändarlandet av den behöriga avsändarmyndigheten själv, eller av en fysisk eller juridisk person på dess vägnar eller, om inte heller detta är möjligt, i enlighet med led c,
 - (e) återvinns eller bortskaffas på alternativt sätt i ett annat land efter överenskommelse mellan alla berörda behöriga myndigheter av den behöriga avsändarmyndigheten själv, eller av en fysisk eller juridisk person på dess vägnar.

Det återtagande, den återvinning eller det bortskaffande som avses i första stycket ska genomföras inom 30 dagar, eller någon annan tidsperiod som överenskommits

mellan de berörda behöriga myndigheterna, efter det att den behöriga avsändarmyndigheten har fått kännedom om eller underrättats av de behöriga mottagar- eller transitmyndigheterna om den olagliga transporten och har informerats om orsakerna till denna. Sådana upplysningar kan härröra från information till de behöriga mottagar- eller transitmyndigheterna, bland annat från andra behöriga myndigheter.

Vid återtagande enligt första stycket, leden a, b och c ska en ny anmälan göras såvida inte de behöriga myndigheter som berörs kommer överens om att en vederbörligen motiverad begäran från den ursprungliga behöriga avsändarmyndigheten är tillräcklig.

Den nya anmälan ska göras av den person eller myndighet som anges i första stycket, leden a, b eller c, i överensstämmelse med den ordningen.

De behöriga myndigheterna ska inte resa invändningar mot eller motsätta sig återföring av avfallet i en olaglig transport. Om alternativa åtgärder enligt första stycket, leden d och e har vidtagits av den behöriga avsändarmyndigheten ska den ursprungliga behöriga avsändarmyndigheten eller en fysisk eller juridisk person på dess vägnar göra en ny anmälan såvida inte de berörda behöriga myndigheterna kommer överens om att en vederbörligen motiverad begäran från den myndigheten är tillräcklig.

3. Om en anmälare som anges i artikel 3.6 a iv inte uppfyller återtagningsskyldigheterna i denna artikel och i artikel 25, ska den ursprungliga producenten, den nya producenten eller den insamlare som anges artikel 3.6 a i, ii respektive iii och som bemyndigat handlaren eller mäklaren att agera för dennas räkning, betraktas som anmälare vad avser dessa återtagningsskyldigheter.
4. Om ansvaret för en olaglig transport kan tillskrivas mottagaren ska den behöriga mottagarmyndigheten se till att avfallet återvinns eller bortskaffas på ett miljöriktigt sätt
 - (a) av mottagaren eller, om detta inte är möjligt, i enlighet med led b,
 - (b) av den behöriga myndigheten själv eller en fysisk eller juridisk person på dess vägnar.

Den återvinning eller det bortskaffande som avses i första stycket ska genomföras inom 30 dagar, eller annan tidsperiod som överenskommits mellan de berörda behöriga myndigheterna, från det att den behöriga mottagarmyndigheten har fått kännedom om eller informerats av de behöriga avsändar- eller transitmyndigheterna om den olagliga transporten och har informerats om orsakerna till denna. Sådana upplysningar kan härröra från information till de behöriga avsändar- eller transitmyndigheterna, bland annat från andra behöriga myndigheter.

De berörda behöriga myndigheterna ska vid behov samarbeta för att återvinna eller bortskaffa avfallet i enlighet med denna punkt.

5. Om det inte ska göras någon ny anmälan ska ett nytt transportdokument ifyllas i enlighet med artiklarna 15 eller 16 av den person som är ansvarig för återtagningen eller, om detta inte är möjligt, av den ursprungliga behöriga avsändarmyndigheten.

Om en ny anmälan görs av den ursprungliga behöriga avsändarmyndigheten ska det inte krävas någon ny ekonomisk säkerhet eller motsvarande försäkring.

6. I fall där varken anmälaren eller mottagaren är ansvarig för en sådan olaglig transport ska de berörda behöriga myndigheterna samarbeta för att återvinna eller bortskaffa avfallet.
7. När det gäller behandling i avvaktan på återvinning eller bortskaffande enligt artikel 7.6 och en olaglig transport upptäcks efter det att en sådan behandling avslutats, ska avsändarlandets subsidiära skyldighet att återta avfallet eller organisera alternativ återvinning eller alternativt bortskaffande upphöra att gälla när anläggningen har utfärdat det intyg som avses i artikel 15.4.

Om en anläggning utfärdar ett intyg på återvinning eller bortskaffande på ett sätt som resulterar i en olaglig transport som i sin tur medför att den ekonomiska säkerheten frisläpps, ska punkt 4 i denna artikel och artikel 25.2 tillämpas.
8. Om avfall från en olaglig transport upptäcks i en medlemsstat ska den behöriga myndighet inom vars område avfallet upptäckts ha ansvar för att säkerställa att åtgärder vidtas för säker lagring av avfallet fram till dess att det kan återsändas eller slutligt bortskaffas eller återvinnas på ett alternativt sätt.
9. Artiklarna 34 och 36 ska inte tillämpas på olagliga transporter som återsänds till avsändarlandet om avsändarlandet omfattas av förbuden i dessa artiklar.
10. Vid olaglig transport enligt artikel 3.25 g ska den person som organiserar transporten omfattas av samma skyldigheter enligt denna artikel som anmälaren.
11. Tillämpningen av denna artikel ska inte påverka unionsbestämmelser och nationella bestämmelser om ansvarsskyldighet.

Artikel 25

Kostnader för återtagning om en transport är olaglig

1. Kostnader i samband med återtagning av avfall från en olaglig transport, inbegripet transportkostnader och kostnaderna för återvinning eller bortskaffande i enlighet med artikel 24.2, från och med den dag då den behöriga avsändarmyndigheten har fått kännedom om att en transport är olaglig, för lagring i enlighet med artikel 24.8 ska bäras av
 - (a) den faktiska anmälare som avses i artikel 24.2 a som fastställs i enlighet med rangordningen i artikel 3.6 eller, om ingen anmälan har gjorts, i enlighet med led b,
 - (b) den person som rättsligt sett kan anses vara anmälare eller, i erforderliga fall, av andra fysiska eller juridiska personer eller, om detta inte är möjligt, i enlighet med led c,
 - (c) den behöriga avsändarmyndigheten.
2. Kostnader i samband med återvinning eller bortskaffande i enlighet med artikel 24.4, inbegripet kostnader för eventuella transporter och eventuell lagring i enlighet med artikel 24.7 ska bäras av mottagaren eller om detta inte är möjligt, av den behöriga mottagarmyndigheten.
3. Kostnader i samband med återvinning eller bortskaffande i enlighet med artikel 24.6, inbegripet kostnader för eventuella transporter och eventuell lagring i enlighet med artikel 24.8 ska bäras av

- (a) anmälaren som fastställs i enlighet med rangordningen i artikel 3.6 och/eller mottagaren, beroende på vad som beslutas av de berörda behöriga myndigheterna eller, om detta inte är möjligt, i enlighet med led b,
 - (b) av andra passande fysiska eller juridiska personer eller, om inte heller detta är möjligt, i enlighet med led c,
 - (c) de behöriga avsändar- och mottagarmyndigheterna.
4. Vid olaglig transport enligt artikel 3.25 g ska den person som organiserar transporten omfattas av samma skyldigheter enligt denna artikel som anmälaren.
5. Tillämpningen av denna artikel ska inte påverka unionsbestämmelser och nationella bestämmelser om ansvarsskyldighet.

Kapitel 5

Allmänna förvaltningsbestämmelser

Artikel 26

Elektroniskt inlämnande och informationsutbyte

1. Följande uppgifter och dokument ska lämnas in och utbytas på elektronisk väg, antingen via det centrala system som avses i punkt 2, eller via ett nationellt system i enlighet med punkt 3.
- (a) För avfall enligt artikel 4.1 och 4.2:
 - i) Anmälan av en planerad transport enligt artiklarna 5 och 13.
 - ii) Begäran om information och dokumentation enligt artiklarna 5 och 8.
 - iii) Inlämnande av information och dokumentation enligt artiklarna 5 och 8.
 - iv) Information och beslut enligt artikel 8.
 - v) Godkännande av en anmäld transport, och i tillämpliga fall, ett officiellt meddelande om att godkännandet har dragits tillbaka enligt artikel 9.
 - vi) Villkor för en transport enligt artikel 10.
 - vii) Invändningar om villkoren i artikel 11.2 inte är uppfyllda.
 - viii) Invändningar mot en transport enligt artikel 12.
 - ix) Information om beslut att förhandsgodkänna vissa särskilda återvinningsanläggningar enligt artikel 14.8 och 14.10.
 - x) Information och dokumentation enligt artikel 14.11 och 14.15.
 - xi) Bekräftelse av att avfallet mottagits i enlighet med artiklarna 15 och 16.
 - xii) Intyg om återvinning eller bortskaffande av avfall enligt artiklarna 15 och 16.
 - xiii) Förhandsinformation om när en transport faktiskt kommer att inledas i enlighet med artikel 16.
 - xiv) De dokument som ska åtfölja varje transport i enlighet med artikel 16.

- xv) Information om ändringar av transporten efter godkännande i enlighet med artikel 17.
- xvi) Om möjligt, godkännanden och transportdokument som ska sändas i enlighet med avdelningarna IV, V och VI.

- (b) För det avfall som avses i artikel 4.3, den information och dokumentation som krävs enligt artikel 18.

2. Kommissionen ska driva ett centralt system som möjliggör elektroniskt inlämnande och utbyte av de uppgifter och de dokument som avses i punkt 1. Detta centrala system ska fungera som ett nav som ska användas för utbyte i realtid av de uppgifter och dokument som avses i punkt 1 mellan befintliga nationella system för elektroniskt datautbyte.

Det centrala systemet ska även användas av de behöriga myndigheter i medlemsstaterna som inte har inrättat ett nationellt system för elektroniskt datautbyte, för att på elektronisk väg lämna in och direkt utbyta de uppgifter och dokument som avses i punkt 1.

Det centrala systemet ska även vara interoperabelt med den miljö för elektronisk godstransportinformation som inrättas genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/1056⁶¹.

Inom fyra år efter antagandet av de genomförandeakter som avses i punkt 4 ska detta centrala system vara interoperabelt med miljön med en enda kontaktpunkt för tullen i EU.

3. Medlemsstaterna får driva egna nationella system, men ska säkerställa att dessa system är interoperabla med det centrala system som avses i punkt 2 och att de drivs i enlighet med de krav och regler som fastställs i de genomförandeakter som antas av kommissionen i enlighet med punkt 4, och ska utbyta uppgifter och dokument i realtid med det centrala systemet.

4. Senast den [Publikationsbyrå: För in datum 12 månader från dagen för förordningens ikraftträdande] ska kommissionen anta genomförandakter i syfte att fastställa

- (a) nödvändiga krav för interoperabilitet mellan det centrala system som avses i punkt 2 och de nationella systemen, inbegripet en datamodell och ett protokoll för datautbyte,
- (b) eventuella andra tekniska och organisatoriska krav, bland annat om säkerhetsaspekter och dataförvaltning, som är nödvändiga för det praktiska genomförandet av elektroniskt inlämnande och utbyte av information och dokument som avses i punkt 1.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 77.2.

⁶¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/1056 av den 15 juli 2020 om elektronisk godstransportinformation (EUT L 249, 31.7.2020, s. 33).

Artikel 27

Språk

1. Anmälningar, information, dokumentation och andra meddelanden som lämnas in i enlighet med bestämmelserna i denna avdelning ska vara skrivna på ett språk som godtas av de berörda behöriga myndigheterna.
2. Anmälaren ska tillhandahålla auktoriserade översättningar av de dokument som avses i punkt 1 till ett språk som de berörda behöriga myndigheterna kan godta om de så begär.

Artikel 28

Twister i klassificeringsfrågor

1. När medlemsstaterna beslutar om huruvida ett föremål eller ett ämne som uppkommer genom en produktionsprocess vars huvudsyfte inte är att producera detta föremål eller ämne inte ska betraktas som avfall, ska de grunda sina beslut på de villkor som anges i artikel 5 i direktiv 2008/98/EG.

När medlemsstaterna beslutar om huruvida avfall som har genomgått materialåtervinning eller andra återvinningsförfaranden ska anses ha upphört att vara avfall, ska de grunda sina beslut på de villkor som fastställs i artikel 6 i direktiv 2008/98/EG.

Om de behöriga avsändar- och mottagarmyndigheterna är oense om huruvida innehållet ska klassificeras som avfall eller inte, ska föremålet eller ämnet vad gäller transport behandlas som om det vore avfall. Detta ska inte påverka mottagarlandets rätt att ta hand om det transporterade materialet i enlighet med dess nationella lagstiftning efter det att materialet har anlänt när sådan lagstiftning är förenlig med unionsrätten eller internationell rätt.

2. Om de behöriga avsändar- och mottagarmyndigheterna är oense om huruvida innehållet ska klassificeras som sådant avfall som förtecknas i bilaga III, IIIA, IIIB eller IV, eller inte är förtecknat i någon av dessa bilagor, ska transporten av detta avfall omfattas av artikel 4.1 och 4.2.
3. Om de behöriga avsändar- och mottagarmyndigheterna är oense om huruvida det anmälda avfallshanteringsförfarandet ska klassificeras som återvinning eller bortskaffande ska bestämmelserna om bortskaffande i denna förordning tillämpas.
4. För att underlätta en harmoniserad klassificering i unionen av det avfall som förtecknas i bilaga III, IIIA, IIIB eller IV, ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 76 i syfte att komplettera denna förordning genom att fastställa kriterier, såsom tröskelvärden för föreningar, på grundval av vilka vissa avfallsslag ska klassificeras i bilaga III, IIIA, IIIB eller IV.

Kommissionen ges också befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 76 i syfte att komplettera denna förordning genom att fastställa kriterier för att göra åtskillnad mellan begagnade varor och avfall avseende specifika kategorier av råvaror för vilka denna åtskillnad är av särskild vikt för export av avfall från unionen.

Artikel 29 *Förvaltningskostnader*

De berörda myndigheterna får debitera anmälaren rimliga och proportionerliga förvaltningskostnader för genomförandet av anmälnings- och övervakningsförfaranden samt sedvanliga kostnader för lämpliga analyser och inspektioner.

Artikel 30 *Överenskommelser för gränsområden*

1. Medlemsstaterna kan i undantagsfall, och när den geografiska eller demografiska situationen så kräver, bilateralt överenskomma om ett mindre strikt anmälningsförfarande för transporter av särskilda avfallsflöden vad avser gränsöverskridande transporter till den närmast lämpliga anläggning som befinner sig i gränsområdet mellan de båda berörda medlemsstaterna.
2. De bilaterala överenskommelser som avses i punkt 1 kan också ingå om avfallet transporteras från och behandlas i avsändarlandet men transiteras genom en annan medlemsstat.
3. Medlemsstaterna kan även ingå de bilaterala överenskommelser som avses i punkt 1 med länder som är parter i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.
4. De överenskommelser som avses i denna artikel ska anmälas till kommissionen innan de får verkan.

Kapitel 6 **Transporter inom unionen med transitering genom tredjeland**

Artikel 31 *Transporter av avfall avsett för bortskaffande*

Om en avfallstransport avsedd för bortskaffande genomförs i unionen med transitering genom ett eller flera länder utanför unionen, ska den behöriga avsändarmyndigheten fråga de behöriga myndigheterna i dessa länder utanför unionen om de önskar ge ett skriftligt godkännande av den planerade transporten

- (a) inom 60 dagar om tredjelandet är part i Baselkonventionen, om parten inte har avstått från denna rätt i enlighet med bestämmelserna i konventionen, eller
- (b) inom en mellan de behöriga myndigheterna avtalad tid vad avser länder som inte är parter i Baselkonventionen.

Artikel 32 *Transporter av avfall avsett för återvinning*

1. När en avfallstransport avsedd för återvinning äger rum i unionen med transitering genom ett eller flera länder utanför unionen som inte omfattas av rådets beslut om kontroll av gränsöverskridande transporter av avfall avsett för återvinning (OECD-beslutet) ska artikel 31 tillämpas.
2. När en avfallstransport avsedd för återvinning äger rum i unionen, inbegripet transporter mellan platser i samma medlemsstat, med transitering genom ett eller

flera länder utanför unionen som omfattas av OECD-beslutet, får det godkännande som avses i artikel 9 ges i form av underförstått samtycke, och om ingen invändning har rests eller inga villkor har fastställts för transporten får denna inledas inom 30 dagar från den dag då den behöriga mottagarmyndigheten skickade sin bekräftelse i enlighet med artikel 5.

Avdelning III

Transporter uteslutande inom medlemsstaterna

Artikel 33

System för transporter uteslutande inom medlemsstaterna

1. Medlemsstaterna ska upprätta ett lämpligt system för övervakning och kontroll av transporter som uteslutande sker inom deras nationella jurisdiktion. Detta system ska beakta behovet av samordning med det unionssystem som införs genom avdelningarna II och VII.
2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om sina system för övervakning och kontroll av avfallstransporter. Kommissionen ska underrätta de övriga medlemsstaterna om detta.

Avdelning IV

Export från unionen till tredjeländer

Kapitel 1

Export av avfall avsett för bortskaffande

Artikel 34 *Exportförbud*

1. Export från unionen av avfall avsett för bortskaffande är förbjuden.
2. Förbudet i punkt 1 ska inte tillämpas på export av avfall avsett för bortskaffande i Eftaländer som också är parter i Baselkonventionen.
3. Genom undantag från punkt 2 är export av avfall avsett för bortskaffande till ett Eftaland som är part i Baselkonventionen förbjuden
 - (a) om det berörda Eftalandet förbjuder import av sådant avfall,
 - (b) om villkoren i artikel 11.2 inte är uppfyllda,
 - (c) om den behöriga avsändarmyndigheten har anledning att tro att avfallet inte kommer att omfattas av en miljöriktig hantering enligt artikel 56 i det berörda mottagarlandet.
4. Förbudet i punkt 1 ska inte tillämpas på avfall som omfattas av ett återtagandekrav enligt artiklarna 22 eller 24.

Artikel 35 *Förfaranden vid export till Eftaländer*

1. Om avfall exporteras från unionen till ett Eftaland som är part i Baselkonventionen och avfallet är avsett för bortskaffande i det landet ska bestämmelserna i avdelning II tillämpas på motsvarande sätt, men med de anpassningar och kompletterande bestämmelser som anges i punkterna 2 och 3.
2. Följande anpassningar ska tillämpas:
 - (a) Anmälaren ska i enlighet med artikel 26 lämna in anmälan samt information och dokumentation i enlighet med artikel 5.3 och samtidigt per post, fax eller e-post med digital signatur skicka den till de berörda behöriga myndigheterna i transit- och mottagarländerna utanför unionen, såvida inte dessa myndigheter är anslutna till det centrala system som avses i artikel 26.2.
 - (b) Anmälaren ska i enlighet med artikel 26 lämna in all ytterligare information och dokumentation i enlighet med artikel 5.4 och samtidigt per post, fax eller e-post med digital signatur skicka den till de berörda behöriga myndigheterna i transit- och mottagarländerna utanför unionen, såvida inte dessa myndigheter är anslutna till det centrala system som avses i artikel 26.2.
 - (c) Den behöriga avsändarmyndigheten ska per post, fax eller e-post med digital signatur underrätta de berörda behöriga myndigheterna i transit- och mottagarländerna utanför unionen om varje begäran om information och dokumentation från dess sida och om sitt beslut avseende den planerade

transporten, såvida inte dessa behöriga myndigheter är anslutna till det centrala system som avses i artikel 26.2.

- (d) Den behöriga transitmyndigheten utanför unionen ska ha 60 dagar på sig efter den dag då den skickade sin bekräftelse på mottagandet av anmälan för att, om landet i fråga har beslutat att inte kräva skriftligt förhandsgodkännande och underrättat övriga parter i Baselkonventionen om detta i enlighet med artikel 6.4 i Baselkonventionen, ge sitt underförstådda samtycke eller skriftliga godkännande med eller utan villkor.
- (e) Den behöriga avsändarmyndigheten i unionen ska inte fatta beslut om godkännande av transporten enligt artikel 9 innan den har erhållit ett skriftligt godkännande från den behöriga mottagarmyndigheten och, i förekommande fall, den utanför unionen belägna transitmyndighetens underförstådda eller skriftliga godkännande tidigast 61 dagar efter den dag då den behöriga transitmyndigheten skickar bekräftelse på mottagandet av anmälan, såvida inte den behöriga avsändarmyndigheten har det skriftliga godkännandet från de andra berörda behöriga myndigheterna, i vilket fall den kan fatta det beslut som avses i artikel 9 inom denna tidsfrist.

3. Följande ytterligare bestämmelser ska tillämpas:

- (a) Den behöriga transitmyndigheten i unionen ska sända ett mottagningsbevis till anmälaren och kopior till övriga berörda behöriga myndigheter.
- (b) De behöriga avsändarmyndigheterna och i förekommande fall de behöriga transitmyndigheterna i unionen, ska se till att exporttullkontoret och utförseltullkontoret informeras om sina beslut att godkänna transporten.
- (c) Transportören ska lämna en kopia av transportdokumentet till exporttullkontoret och utförseltullkontoret antingen per post, fax eller e-post med digital signatur eller via det centrala system som avses i artikel 26.2 om exporttullkontoret har tillgång till detta.
- (d) Så snart avfallet har lämnat unionen ska utförseltullkontoret underrätta den behöriga avsändarmyndigheten i unionen om att avfallet har lämnat unionen.
- (e) Om den behöriga avsändarmyndigheten i unionen inte inom 42 dagar från det att avfallet lämnat unionen har fått något meddelande från anläggningen om att denna har mottagit avfallet, ska den utan dröjsmål underrätta den behöriga myndigheten i mottagarlandet.
- (f) Det avtal som avses i artikel 6 ska innehålla följande villkor:
 - i) Om anläggningen utfärdar ett felaktigt intyg om bortskaffande som får till följd att den ekonomiska säkerheten frisläpps, ska mottagaren själv bära de kostnader som följer av förpliktelsen att återsända avfallet till den behöriga avsändarmyndighetens område och kostnaderna för avfallets återvinning eller bortskaffande på ett alternativt, miljöriktigt sätt.
 - ii) Anläggningen ska inom tre dagar från mottagandet av avfallet för bortskaffande sända undertecknade kopior av det ifyllda transportdokumentet, med undantag för det intyg om bortskaffande som avses i led iii, till anmälaren och de berörda behöriga myndigheterna.
 - iii) Anläggningen ska så snart som möjligt men senast 30 dagar efter slutförandet av bortskaffandet, och under alla omständigheter senast ett

kalenderår efter mottagandet av det avfall som den ansvarar för, intyga att bortskaffandet har slutförts och sända undertecknade kopior av transportdokumentet som innehåller detta intyg till anmälaren och de berörda behöriga myndigheterna.

- (g) Anmälaren ska inom tre arbetsdagar från mottagandet av de kopior som avses i led f ii och iii på elektronisk väg göra uppgifterna i dessa kopior tillgängliga i enlighet med artikel 26.
- 4. Transporten får endast äga rum om samtliga följande villkor är uppfyllda:
 - (a) Anmälaren har erhållit skriftligt godkännande från den behöriga avsändarmyndigheten, mottagarmyndigheten och, i förekommande fall, transitmyndigheterna utanför unionen och om villkoren i dessa beslut är uppfyllda,
 - (b) En miljöriktig hantering av avfallet enligt artikel 56 säkerställs.
- 5. När avfall exporteras ska det vara avsett för bortskaffande i en anläggning som bedriver verksamheten i enlighet med gällande nationell lagstiftning eller som har tillstånd att bedriva verksamhet i mottagarlandet.
- 6. Om ett exporttullkontor eller ett utförseltullkontor i unionen upptäcker en olaglig transport ska kontoret omedelbart informera den behöriga myndigheten i det land där tullkontoret är beläget om detta. Den behöriga myndigheten ska
 - (a) omedelbart informera den behöriga avsändarmyndigheten i unionen om den olagliga transporten,
 - (b) se till att avfallet hålls kvar fram till dess att den behöriga avsändarmyndigheten har beslutat att det kan släppas och skriftligen har meddelat detta till den behöriga myndigheten i det land där tullkontoret är beläget och i vilket avfallet kvarhålls.

Kapitel 2

Export av avfall för återvinning

AVSNITT 1

EXPORT AV FARLIGT OCH VISST ANNAT AVFALL TILL LÄNDER SOM INTE OMFATTAS AV OECD-BESLUTET

Artikel 36 *Exportförbud*

- 1. Export från unionen av följande avfallsslag avsett för återvinning i länder som inte omfattas av OECD-beslutet är förbjuden:
 - (a) Avfall som förtecknas som farligt i del 1 i bilaga V till denna förordning.
 - (b) Avfall som förtecknas som farligt i den förteckning över avfall som avses i artikel 7 i direktiv 2008/98/EG.
 - (c) Avfall som förtecknas i del 2 i bilaga V till denna förordning.

- (d) Farligt avfall som inte omfattas av en enskild avfallskod i bilaga V till denna förordning eller i den förteckning över avfall som avses i artikel 7 i direktiv 2008/98/EG.
 - (e) Blandningar av farligt avfall och blandningar av farligt avfall med icke-farligt avfall som inte omfattas av en enskild avfallskod i bilaga V till denna förordning eller i den förteckning över avfall som avses i artikel 7 i direktiv 2008/98/EG.
 - (f) Avfall som mottagarlandet har anmält som farligt enligt artikel 3 i Baselkonventionen.
 - (g) Avfall vars import mottagarlandet har förbjudit.
 - (h) Avfall som den behöriga avsändarmyndigheten har anledning att tro inte kommer att hanteras på ett miljöriktigt sätt enligt artikel 56 i det berörda mottagarlandet.
 - (i) Avfall som avses i artikel 4.5.
- 2. Punkt 1 ska inte tillämpas på avfall som omfattas av ett återtagandekrav enligt artiklarna 22 eller 24.
 - 3. Medlemsstaterna får i undantagsfall, på grundval av de styrkande handlingar som anmälaren lämnat, föreskriva att ett särskilt farligt avfall som förtecknas i bilaga V till denna förordning eller i den förteckning över avfall som avses i artikel 7 i direktiv 2008/98/EG, inte omfattas av exportförbudet i punkt 1, om det inte visar någon av de egenskaper som förtecknas i bilaga III till direktiv 2008/98/EG, med beaktande av kriterierna och tillämpliga brytpunkter och koncentrationsgränser för klassificeringen av avfall som farligt som föreskrivs i denna bilaga. Om en farlig egenskap hos avfall har bedömts i ett test och genom att använda koncentrationerna av farliga ämnen enligt bilaga III till direktiv 2008/98/EG ska testresultaten gälla.
 - 4. Det faktum att avfall inte förtecknas som farligt i bilaga V eller i den förteckning över avfall som avses i artikel 7 i direktiv 2008/98/EG, eller att det förtecknas i del 1 förteckning B i bilaga V, ska i undantagsfall inte utesluta att sådant avfall karakteriseras som farligt och därför omfattas av exportförbudet om det uppvisar någon av de egenskaper som förtecknas i bilaga III till direktiv 2008/98/EG, med beaktande av kriterierna och tillämpliga brytpunkter och koncentrationsgränser för klassificeringen av avfall som farligt som föreskrivs i den. Om en farlig egenskap hos avfall har bedömts i ett test och genom att använda koncentrationerna av farliga ämnen enligt bilaga III till direktiv 2008/98/EG ska testresultaten gälla.
 - 5. I de fall som anges i punkterna 3 och 4 ska den berörda medlemsstaten informera det tilltänkta mottagarlandet innan ett beslut fattas om godkännande av planerade transporter till det landet. Medlemsstaterna ska anmäla sådana fall till kommissionen före varje kalenderårs utgång. Kommissionen ska vidarebefordra den informationen till alla medlemsstaterna och till Baselkonventionens sekretariat. Med utgångspunkt i den information som lämnats kan kommissionen göra anmärkningar eller i förekommande fall anpassa bilaga V till denna förordning i enlighet med artikel 72.

AVSNITT 2

EXPORT AV ICKE-FARLIGT AVFALL TILL LÄNDER SOM INTE OMFATTAS AV OECD-BESLUTET

Artikel 37 *Exportförbud*

1. Export från unionen av följande avfallsslag avsett för återvinning i länder som inte omfattas av OECD-beslutet är förbjuden:
 - (a) Avfall som anges i förteckningen i bilaga III, bilaga IIIA eller bilaga IIIB.
 - (b) Icke-farligt avfall som ingår i den förteckning över avfall som avses i artikel 7 i direktiv 2008/98/EG, om det inte redan förtecknas i bilaga III, bilaga IIIA eller bilaga IIIB.
2. Punkt 1 ska inte tillämpas på export av avfall avsett för återvinning till ett land som är upptaget i den förteckning över länder som upprättats i enlighet med artikel 38 för det avfall som anges i den förteckningen.

Sådan export får endast ske under förutsättning att avfallet är avsett för en anläggning med tillstånd enligt det berörda landets nationella lagstiftning att återvinna avfallet. Dessutom ska sådan export omfattas av de allmänna informationskraven i artikel 18 eller, om det berörda landet i den begäran som avses i artikel 39 anger detta, förfarandet med skriftlig förhandsanmälan och skriftligt förhandsgodkännande enligt artikel 35.

Artikel 38

Upprättande av en förteckning över länder till vilka export av icke-farligt avfall från unionen för återvinning är tillåten

1. Kommissionen ska ges befogenhet att anta en delegerad akt i enlighet med artikel 76 för att komplettera denna förordning genom att upprätta en förteckning över länder som inte omfattas av OECD-beslutet och till vilka export av icke-farligt avfall från unionen för återvinning är tillåten (nedan kallad *förteckning över länder till vilka export är tillåten*). Denna förteckning ska omfatta länder som har lämnat in en ansökan enligt artikel 39.1 och som har visat att de uppfyller kraven i artikel 39.3, på grundval av en bedömning som kommissionen gjort i enlighet med artikel 40.
2. De uppgifter som avses i punkt 1 ska omfatta följande:
 - (a) En förteckning över länder till vilka export av icke-farligt avfall från unionen för återvinning är tillåten.
 - (b) Det specifika avfall som får exporteras från unionen till varje land som avses i led a.
 - (c) Information, t.ex. en internetadress, som ger tillgång till en förteckning över anläggningar som enligt den nationella lagstiftningen i varje land som avses i led a har tillstånd att återvinna det avfall som avses i led b.
 - (d) Om sådan finns tillgänglig, information om eventuella särskilda kontrollförfaranden som tillämpas enligt den nationella lagstiftningen i varje land som avses i led a för import av det avfall som avses i led b, inbegripet

uppgift om huruvida sådan import omfattas av förfarandet med skriftlig förhandsanmälan och skriftligt förhandsgodkännande enligt artikel 35.

3. Den förteckning som avses i punkt 1 ska antas senast den [*Publikationsbyrå: För in datum 30 månader från dagen för förordningens ikraftträdande*], såvida inte något land lämnar in en ansökan enligt artikel 39.1 eller inget land vid den tidpunkten uppfyller kraven i artikel 39.3.

Senast den [*Publikationsbyrå: För in datum tre månader från dagen för förordningens ikraftträdande*] ska kommissionen kontakta alla länder som inte omfattas av OECD-beslutet för att förse dem med nödvändig information om möjligheten för dessa länder att föras upp på förteckningen över länder till vilka export är tillåten.

För att tas upp i förteckningen över länder för vilka exporttillstånd har beviljats senast den [*Publikationsbyrå: För in datum 30 månader från dagen för förordningens ikraftträdande*] ska de länder som inte omfattas av OECD-beslutet lämna in sin ansökan enligt artikel 39.1 senast den [*Publikationsbyrå: För in datum 9 månader från dagen för förordningens ikraftträdande*].

4. Kommissionen ska regelbundet, och minst vartannat år efter det att den upprättats, uppdatera förteckningen över länder till vilka export är tillåten för att
 - (a) lägga till ett land som tas upp i förteckningen genom beslut i enlighet med punkt 1,
 - (b) ta bort länder inte längre uppfyller kraven i artikel 39,
 - (c) uppdatera den information som avses i punkt 2 b, c och d på grundval av en begäran som mottagits från det berörda landet och, om denna begäran gäller tillägg av nytt avfall, förutsatt att det berörda landet har visat att det uppfyller kraven i artikel 39 med avseende på det nya avfallet i fråga,
 - (d) inkludera eller ta bort andra uppgifter som är relevanta för att säkerställa att förteckningen innehåller korrekt och uppdaterad information.
5. Om den information som lämnats till kommissionen enligt artikel 39.3 ändras ska de länder som är upptagna i den förteckning som avses i punkt 1 utan dröjsmål tillhandahålla en uppdatering av den information som anges i formuläret i bilaga VIII, tillsammans med relevanta styrkande handlingar.

De länder som är upptagna i den förteckning som avses i punkt 1 ska under alla omständigheter, det femte året efter det att de först tagits med i den, till kommissionen lämna en uppdatering av de uppgifter som anges i formuläret i bilaga VIII tillsammans med relevanta styrkande handlingar.

Efter att ha mottagit de uppgifter och bevis som avses i första och andra styckena i denna punkt får kommissionen begära ytterligare uppgifter från det berörda landet för att visa att det fortsätter att uppfylla kraven i artikel 39.
6. Om information blir tillgänglig som på ett rimligt sätt visar att kraven i artikel 39 inte längre är uppfyllda för ett land som redan finns med i den förteckning som avses i punkt 1, ska kommissionen uppmana landet att lämna synpunkter på denna information inom högst två månader från det att landet uppmanats att lämna synpunkter, tillsammans med relevanta styrkande handlingar som visar att kraven fortfarande är uppfyllda. Denna period får förlängas med ytterligare två månader om det berörda landet lämnar en motiverad begäran om en sådan förlängning.

7. Om det berörda landet inte lämnar sina synpunkter och de begärda styrkande handlingarna inom den tidsfrist som avses i första stycket i denna punkt, eller om de framlagda bevisen inte är tillräckliga för att visa att kraven i artikel 39 fortfarande är uppfyllda, ska kommissionen utan onödigt dröjsmål avföra landet från förteckningen.
8. Kommissionen får när som helst kontakta ett land som är upptaget i den förteckning som avses i punkt 1 för att få information som är relevant för att säkerställa att landet fortsätter att uppfylla kraven i artikel 39.

Artikel 39

Krav för införande i förteckningen över länder till vilka export är tillåten

1. Länder som inte omfattas av OECD-beslutet och som avser att ta emot visst avfall i enlighet med artikel 37.1 från unionen för återvinning ska lämna in en begäran till kommissionen om att de är villiga att ta emot detta avfall och att upptas i den förteckning som avses i artikel 38. En sådan begäran och all relaterad dokumentation eller andra meddelanden ska tillhandahållas på engelska.
2. Den begäran som avses i punkt 1 ska lämnas in på blanketten i bilaga VIII och innehålla alla de uppgifter som anges där.
3. Det land som framställer begäran ska visa att det har infört och genomför alla nödvändiga åtgärder för att se till att det berörda avfallet hanteras på ett miljöriktigt sätt enligt artikel 56.

För detta ändamål ska det land som framställer begäran visa att följande villkor är uppfyllda:

- (a) Det har en omfattande strategi eller plan för avfallshantering som omfattar hela dess territorium och visar dess förmåga och beredskap att säkerställa en miljöriktig avfallshantering. Denna strategi ska innehålla minst följande:
 - i) Mängden totalt avfall som genereras i landet på årsbasis samt mängden avfall som omfattas av denna begäran ("avfall som berörs av begäran") och uppskattningar av hur dessa mängder skulle utvecklas under de kommande tio åren.
 - ii) En uppskattning av landets nuvarande avfallshanteringskapacitet i allmänhet samt en uppskattning av landets hanteringskapacitet för det avfall som berörs av begäran och en utvärdering av hur denna kapacitet skulle utvecklas under de kommande tio åren.
 - iii) Andelen inhemskt avfall som samlas in separat samt eventuella mål och åtgärder för att öka denna andel i framtiden.
 - iv) Uppgift om hur stor andel av det inhemska avfallet som berörs av begäran som deponeras samt om eventuella mål och åtgärder för att minska denna andel i framtiden.
 - v) Uppgift om hur stor andel av det inhemska avfallet som materialåtervinns och möjliga mål och åtgärder för att öka denna andel i framtiden.
 - vi) Uppgift om mängden avfall som utgör nedskräpning och om åtgärder som vidtagits för att förebyggande och sanering.
 - vii) En strategi för hur man ska säkerställa en miljöriktig hantering av avfall som importeras till dess territorium, inbegripet den eventuella inverkan

av sådan import på hanteringen av avfall som genereras på den inhemska marknaden.

- viii) Uppgifter om den metod som använts för att beräkna de data som avses i leden i-vi.
- (b) Det har en rättslig ram för avfallshantering som omfattar åtminstone följande:
 - i) Tillstånds- eller licensieringssystem för avfallshanteringsanläggningar.
 - ii) Tillstånds- eller licensieringssystem för transport av avfall.
 - iii) Bestämmelser som är utformade för att säkerställa att det restavfall som genereras genom återvinningen av det avfall som berörs av begäran hanteras på ett miljöriktigt sätt i enlighet med artikel 56.
 - iv) Lämpliga föroreningskontroller för avfallshantering, inbegripet utsläppsgränser för skydd av luft, mark och vatten, och åtgärder för att minska utsläppen av växthusgaser från dessa verksamheter.
 - v) Bestämmelser om genomförande, inspektion och sanktioner för att säkerställa genomförandet av nationella och internationella krav på avfallshantering och avfallstransport.
- (c) Det är part i de multilaterala miljöavtal som avses i bilaga VIII och har vidtagit nödvändiga åtgärder för att fullgöra sina skyldigheter enligt dessa avtal.
- (d) Det har infört en strategi för att se till att den nationella lagstiftningen om avfallshantering och avfallstransporter efterlevs, som omfattar kontroll- och övervakningsåtgärder, inklusive information om antalet utförda inspektioner av avfallstransporter och av anläggningar för avfallshantering och om sanktioner vid överträdelser av relevanta nationella bestämmelser.

Artikel 40

Bedömning av begäran om införande i förteckningen över länder till vilka export är tillåten

1. Kommissionen ska utan onödigt dröjsmål bedöma de ansökningar som lämnats in i enlighet med artikel 39 och, om den anser att kraven i den artikeln är uppfyllda, inkludera det land som lämnar in begäran i förteckningen över länder till vilka export är tillåten. Bedömningen ska grunda sig på den information och de styrkande handlingar som tillhandahållits av det land som lämnar in begäran, samt på annan relevant information, och syftar till att avgöra om det land som lämnar begäran har infört och genomför alla nödvändiga åtgärder för att se till att det berörda avfallet hanteras på ett miljöriktigt sätt i enlighet med artikel 56. För att göra denna bedömning ska kommissionen som referenspunkter använda de relevanta bestämmelserna i den lagstiftning och de riktlinjer som avses i bilaga IX.
2. Om kommissionen under sin bedömning anser att de uppgifter som tillhandahållits av det land som lämnat begäran är ofullständiga eller otillräckliga för att visa att kraven i artikel 39 är uppfyllda, ska den ge landet möjlighet att tillhandahålla ytterligare uppgifter inom högst tre månader. Denna period får förlängas med ytterligare två månader om det begärande landet lämnar en motiverad begäran om en sådan förlängning.
3. Om det land som lämnar in begäran inte tillhandahåller de kompletterande uppgifterna inom den tidsfrist som avses i punkt 2 i den här artikeln, eller om de tillhandahållna kompletterande uppgifterna fortfarande anses vara ofullständiga eller otillräckliga för att visa att kraven i artikel 39 är uppfyllda, ska kommissionen utan onödigt dröjsmål underrätta det land som lämnat begäran om att det inte kan föras upp på förteckningen över länder till vilka export är tillåten och att dess begäran inte längre kommer att behandlas. I sådana fall ska kommissionen också underrätta landet som lämnat in begäran och ange skälen till varför denna slutsats dragits. Detta påverkar inte möjligheten för det land som gör begäran att lämna in en ny ansökan enligt artikel 39.

AVSNITT 3

EXPORT TILL LÄNDER SOM OMFATTAS AV OECD-BESLUTET

Artikel 41

Allmän ordning för export av avfall

1. Om avfall som anges i förteckningarna i bilagorna III, IIIA, IIIB och IV, avfall som inte är klassificerat eller blandat avfall som inte omfattas av en enskild avfallskod i bilaga III eller bilaga IV, exporteras från unionen för återvinning i andra länder som omfattas av OECD-beslutet och/eller kommer att transiteras genom länder som omfattas av OECD-beslutet, ska bestämmelserna i avdelning II tillämpas på motsvarande sätt, med de anpassningar och kompletterande bestämmelser som anges i punkterna 2, 3 och 5.
2. Följande anpassningar ska tillämpas:
 - (a) Blandat avfall som anges i bilaga IIIA och som är avsett för en mellanliggande behandling ska omfattas av förfarandet för skriftlig förhandsanmälan och skriftligt förhandsgodkännande, om någon därpå följande mellanliggande behandling i avvaktan på återvinning eller bortskaffande, eller slutlig

återvinning eller slutligt bortskaffande, ska äga rum i ett land som inte omfattas av OECD-beslutet.

- (b) Avfall som förtecknas bilaga IIIB ska omfattas av förfarandet med skriftlig förhandsanmälan och skriftligt förhandsgodkännande.
- (c) Export av avfall enligt artikel 4.5 ska vara förbjuden.
- (d) Den behöriga mottagarmyndigheten utanför unionen får ge sitt godkännande enligt artikel 9 i form av underförstått samtycke.

3. När det gäller export av avfall som förtecknas i bilaga IV ska de anpassningar och kompletterande bestämmelser som anges i artikel 35.2 och 35.3 a–e tillämpas.

Dessutom ska det avtal som avses i artikel 6 innehålla följande villkor:

- (a) Om anläggningen utfärdar ett felaktigt intyg om återvinning som får till följd att den ekonomiska säkerheten frisläpps, ska mottagaren själv bära de kostnader som följer av förpliktelsen att återsända avfallet till den behöriga avsändarmyndighetens jurisdiktion och kostnaderna för avfallets återvinning eller bortskaffande på ett alternativt, miljöriktigt sätt.
- (b) Anläggningen ska inom tre dagar från mottagandet av avfallet för återvinning sända undertecknade kopior av det ifyllda transportdokumentet, med undantag för det intyg om återvinning som avses i led iii, till anmälaren och de berörda behöriga myndigheterna.
- (c) Anläggningen ska så snart som möjligt men senast 30 dagar efter slutförandet av återvinningen, och under alla omständigheter senast ett kalenderår efter mottagandet av det avfall som den ansvarar för, intyga att återvinningen har slutförts och sända undertecknade kopior av transportdokumentet som innehåller detta intyg till anmälaren och de berörda behöriga myndigheterna.

Anmälaren ska inom tre arbetsdagar från mottagandet av de kopior som avses i led b och c göra uppgifterna i dessa kopior tillgängliga via elektroniska medel i enlighet med artikel 26.

4. Transport av avfall som omfattas av skriftlig förhandsanmälan och skriftligt förhandsgodkännande får ske endast om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- (a) Anmälaren har mottagit ett skriftligt medgivande från de behöriga avsändar-, mottagar- och, i förekommande fall, transitmyndigheterna eller de behöriga mottagar- och transitmyndigheterna utanför unionen, har lämnat ett tyst medgivande eller ett sådant underförstått samtycke kan antas och villkoren i respektive beslut har uppfyllts.
- (b) Artikel 35.4 b, c och d uppfylls.

5. Om export enligt punkt 1 av avfall som avses i bilaga IV transiteras genom ett land som inte omfattas av OECD-beslutet ska följande anpassningar tillämpas:

- (a) Den behöriga transitmyndigheten i det land som inte omfattas av OECD-beslutet ska ha 60 dagar på sig efter den dag då den skickade sin bekräftelse på mottagandet av anmälan för att, om landet i fråga har beslutat att inte kräva skriftligt förhandsgodkännande och underrättat övriga parter i Baselkonventionen om detta i enlighet med artikel 6.4 i Baselkonventionen, ge sitt underförstådda samtycke eller skriftliga godkännande med eller utan villkor.

- (b) Den behöriga avsändarmyndigheten i unionen ska inte fatta beslut om godkännande av transporten enligt artikel 9 innan den har erhållit ett underförstått eller skriftligt godkännande från den behöriga transitmyndigheten i det land som inte omfattas av OECD-beslutet tidigast 61 dagar efter den dag då den behöriga transitmyndigheten skickade en bekräftelse på mottagandet, såvida inte den behöriga avsändarmyndigheten har mottagit det skriftliga godkännandet från de andra berörda behöriga myndigheterna, i vilket fall den kan fatta det beslut som avses i artikel 9 inom denna tidsfrist.
- 6. När avfall exporteras ska det vara avsett för återvinning i en anläggning som bedriver verksamheten i enlighet med gällande nationell lagstiftning eller som har tillstånd att bedriva verksamhet i mottagarlandet.
- 7. Om ett exporttullkontor eller ett utförseltullkontor i unionen upptäcker en olaglig transport ska kontoret omedelbart informera den behöriga myndigheten i det land där detta tullkontor är beläget om detta. Den behöriga myndigheten ska
 - (a) omedelbart informera den behöriga avsändarmyndigheten i unionen om den olagliga transporten,
 - (b) se till att avfallet hålls kvar fram till dess att den behöriga avsändarmyndigheten har beslutat att det kan släppas och skriftligen har meddelat detta till den behöriga myndigheten i det land där tullkontoret är beläget och i vilket avfallet kvarhålls.

Artikel 42

Övervakning av export- och skyddsåtgärder

- 1. Kommissionen ska övervaka nivån på exporten av avfall från unionen till länder som omfattas av OECD-beslutet, i syfte att säkerställa att sådan export inte leder till allvarliga miljö- eller hälsoskador i mottagarlandet. Som ett led i övervakningen ska kommissionen bedöma fysiska och juridiska personers begäranden åtföljda av relevant information och data som visar att export av avfall från unionen leder till allvarliga miljö- eller hälsoskador i ett land för vilket OECD-beslutet är tillämpligt.
- 2. Om exporten av avfall från unionen till ett land som omfattas av OECD-beslutet har ökat avsevärt inom en kort tidsperiod och det inte finns tillräckliga bevis för att det berörda landet har möjlighet att återvinna detta avfall på ett miljöriktigt sätt enligt artikel 56, ska kommissionen begära att de behöriga myndigheterna i det berörda landet inom 60 dagar lämnar information om de förhållanden under vilka det berörda avfallet återvinns och det berörda landets förmåga att hantera avfallet. Kommissionen får bevilja en förlängning av denna tidsfrist om det berörda landet gör en motiverad begäran om en förlängning.
- 3. Den begäran som avses i punkt 2 ska syfta till att kontrollera att det berörda landet har
 - (a) infört och genomfört en lämplig rättslig ram för import och hantering av det berörda avfallet samt lämpliga åtgärder för att säkerställa en miljöriktig hantering av det restavfall som genereras genom återvinning av det berörda avfallet,

- (b) tillräcklig kapacitet på sitt territorium för att det berörda avfallet ska kunna hanteras på ett miljöriktigt sätt, med beaktande av den ökade mängden avfall som importeras till dess territorium,
 - (c) infört en lämplig strategi för att ta itu med den eventuella negativa inverkan av en ökning av importen av det berörda avfallet på insamling och hantering av det avfall som genereras på den inhemska marknaden, och
 - (d) infört och genomfört lämpliga verkställighetsåtgärder för att hantera eventuella olagliga transporter eller olaglig behandling av det berörda avfallet.
4. Om det berörda landet på grund av den begäran som avses i punkt 2 inte lägger fram tillräckliga bevis enligt punkt 3 för att avfallet hanteras på ett miljöriktigt sätt i enlighet med artikel 56, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 76 för att komplettera denna förordning genom att förbjuda export av det berörda avfallet till detta land.

Detta förbud ska upphävas av kommissionen när kommissionen har tillräckliga bevis för att det berörda avfallet kommer att hanteras på ett miljöriktigt sätt.

Kapitel 3

Ytterligare skyldigheter

Artikel 43 *Exportörernas skyldigheter*

1. En fysisk eller juridisk person får endast exportera avfall från unionen om den kan visa att de anläggningar som ska ta emot avfallet i mottagarlandet kommer att hantera det på ett miljöriktigt sätt enligt artikel 56.
2. För att uppfylla den skyldighet som avses i punkt 1 ska en fysisk eller juridisk person som avser att exportera avfall från unionen se till att de anläggningar som kommer att hantera avfallet i mottagarlandet har genomgått en revision av en oberoende och ackrediterad tredje part med lämpliga kvalifikationer.
3. Den revision som avses i punkt 2 ska kontrollera att den berörda anläggningen uppfyller kriterierna i bilaga X. En juridisk eller fysisk person får inte exportera avfall till en anläggning som inte uppfyller dessa kriterier.
4. En fysisk eller juridisk person som avser att exportera avfall ska se till att den anläggning som kommer att hantera avfallet i mottagarlandet har genomgått en sådan revision som avses i punkt 2 innan avfallet exporteras till den berörda anläggningen och att revisionen upprepas regelbundet, enligt en riskbaserad metod, med en minsta frekvens på tre år efter den första revisionen.

En fysisk eller juridisk person som exporterar avfall från unionen ska också utan dröjsmål utföra en ad hoc-revision om den får rimlig information om att en anläggning inte längre uppfyller kriterierna i bilaga X.
5. En fysisk eller juridisk person som har beställt eller utfört en revision för en viss anläggning i enlighet med punkt 2 ska se till att denna revision görs tillgänglig för andra fysiska eller juridiska personer som avser att exportera avfall till anläggningen i fråga på rättvisa kommersiella villkor.

6. På begäran av en behörig myndighet eller en myndighet som deltar i inspektioner ska en fysisk eller juridisk person tillhandahålla dokumentation som styrker att de revisioner som avses i punkt 2 har utförts vid alla anläggningar dit de exporterar avfallet i fråga. Sådana styrkande handlingar ska tillhandahållas på ett språk som godtas av de berörda behöriga myndigheterna.
7. Fysiska eller juridiska personer som exporterar avfall utanför unionen ska årligen offentliggöra information om hur de uppfyller sina skyldigheter enligt denna artikel på elektronisk väg.
8. Om det finns ett internationellt avtal mellan unionen och ett tredjeland som omfattas av OECD-beslutet, där det erkänns att anläggningarna i det tredjelandet kommer att hantera avfall på ett miljöriktigt sätt, i enlighet med kriterierna i bilaga X, ska fysiska och juridiska personer som avser att exportera avfall till det tredjelandet undantas från skyldigheten i punkt 2.
9. På begäran från en behörig myndighet eller en myndighet som deltar i inspektioner ska en fysisk eller juridisk person som är undantagen enligt punkt 8 lämna styrkande handlingar om det relevanta internationella avtalet enligt den punkten på ett språk som de berörda behöriga myndigheterna kan godta.

Artikel 44

Exportmedlemsstaternas skyldigheter

1. Medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att juridiska och fysiska personer som omfattas av deras nationella jurisdiktion inte exporterar avfall om villkoren i artiklarna 36-43 för sådan export inte är uppfyllda.
2. Medlemsstaterna ska genomföra regelbundna kontroller, enligt en riskbaserad metod, för att säkerställa att fysiska och juridiska personer som exporterar avfall från unionen uppfyller de skyldigheter som avses i artikel 43.

Om medlemsstaterna förfogar över rimlig information som visar att fysiska eller juridiska personer som exporterar avfall från unionen inte uppfyller sina skyldigheter enligt artikel 43 ska de utföra de nödvändiga kontrollerna.

Kapitel 4

Allmänna bestämmelser

Artikel 45 *Export till Antarktis*

Export av avfall från unionen till Antarktis ska vara förbjuden.

Artikel 46 *Export till de utomeuropeiska länderna och territorierna*

1. All export från unionen till ett utomeuropeiskt land eller territorium av avfall avsett för bortskaffande i det landet eller territoriet ska vara förbjuden.
2. För avfall avsett för återvinning i de utomeuropeiska länderna och territorierna ska förbudet i artikel 36 tillämpas på motsvarande sätt.
3. Bestämmelserna i avdelning II ska tillämpas på motsvarande sätt för export till de utomeuropeiska länderna och territorierna av avfall avsett för återvinning som inte omfattas av förbudet i artikel 36.

Avdelning V

Import till unionen från tredjeländer

Kapitel 1

Import av avfall för bortskaffande

Artikel 47 *Förbud mot import*

1. Import till unionen av avfall avsett för bortskaffande ska vara förbjuden med undantag för import som kommer från
 - (a) länder som är parter i Baselkonventionen,
 - (b) andra länder med vilka unionen, eller unionen och dess medlemsstater, har slutit bi- eller multilaterala avtal eller överenskommelser som är förenliga med unionslagstiftningen och med artikel 11 i Baselkonventionen,
 - (c) andra länder med vilka enskilda medlemsstater har ingått bilaterala avtal eller överenskommelser i enlighet med punkt 2,
 - (d) andra områden i sådana fall då det på grund av exceptionella omständigheter i krissituationer, fredsskapande, fredsbevarande eller krig inte är möjligt att sluta bilaterala avtal eller överenskommelser enligt led b eller c eller när ingen behörig myndighet i avsändarlandet har utsetts eller kan agera.
2. I undantagsfall får medlemsstater sluta bilaterala avtal och överenskommelser om bortskaffande av specifikt avfall i dessa medlemsstater, om detta avfall inte kommer att hanteras på ett miljöriktigt sätt i avsändarlandet.

Dessa avtal och överenskommelser ska

 - (a) vara förenliga med unionslagstiftningen och med artikel 11 i Baselkonventionen,
 - (b) garantera att bortskaffandet kommer att ske vid en anläggning med tillstånd och att det kommer att uppfylla kraven på en miljöriktig hantering enligt artikel 56,
 - (c) garantera att avfallet producerats i avsändarlandet och att bortskaffandet uteslutande kommer att äga rum i den medlemsstat som har slutit avtalet eller överenskommelsen,
 - (d) anmälas till kommissionen innan de ingås eller, i nödsituationer, senast en månad efter det att de ingåtts.
3. Bilaterala eller multilaterala avtal och överenskommelser som avses i punkt 1 b och c ska grundas på förfarandereglerna i artikel 48.
4. De länder som avses i punkt 1 a, b och c ska vara skyldiga att till den behöriga myndigheten i den mottagande medlemsstaten i förväg lämna en vederbörligen motiverad begäran av vilken framgår att de inte har eller rimligen kan förvärva den tekniska kapacitet och de anläggningar som är nödvändiga för att bortskaffa avfallet på ett miljöriktigt sätt enligt artikel 56.

Artikel 48
Förfarandekrav för import

1. Om avfall avsett för bortskaffande importeras till unionen från länder som är parter i Baselkonventionen ska bestämmelserna i avdelning II tillämpas på motsvarande sätt, men med de anpassningar och kompletterande bestämmelser som anges i punkterna 2 och 3.
2. Följande anpassningar ska tillämpas:
 - (a) Anmälaren ska lämna in anmälan i enlighet med artikel 26, såvida anmälaren inte är etablerad inom unionen och inte har tillgång till ett system som avses i artikel 26, i vilket fall anmälan, och i synnerhet den information och dokumentation som avses i artikel 5.3, ska lämnas till de berörda behöriga myndigheterna per post, fax eller e-post med digital signatur.
 - (b) Anmälaren ska lämna in all ytterligare information, särskilt den information och dokumentation som avses i artikel 5.4 i enlighet med artikel 26, med undantag för om anmälaren inte är etablerad inom unionen och inte har tillgång till ett system som avses i artikel 26, i vilket fall informationen ska lämnas per post, fax eller e-post med digital signatur till de berörda behöriga myndigheterna.
 - (c) Anmälaren, eller om anmälaren inte är etablerad inom unionen och inte har tillgång till ett system som avses i artikel 26 den behöriga mottagarmyndigheten i unionen, ska se till att all relevant information ingår i systemet.
 - (d) De behöriga transit- och mottagarmyndigheterna i unionen ska per post, fax eller e-post med digital signatur underrätta de berörda behöriga myndigheterna i transit- och avsändarländerna utanför unionen om varje begäran om information och dokumentation från dess sida och om sitt beslut avseende den planerade transporten, såvida inte de behöriga myndigheterna i de berörda länderna är anslutna till det centrala system som avses i artikel 26.2.
 - (e) Den behöriga transitmyndigheten utanför unionen ska ha 60 dagar på sig efter den dag då den skickade sin bekräftelse på mottagandet av anmälan för att, om landet i fråga har beslutat att inte kräva skriftligt förhandsgodkännande och underrättat övriga parter i Baselkonventionen om detta i enlighet med artikel 6.4 i Baselkonventionen, ge sitt underförstådda samtycke eller skriftliga godkännande med eller utan villkor.
 - (f) I sådana krissituationer, fredsskapande, fredsbevarande och krig som avses i artikel 46.1 d ska det inte krävas något godkännande från de behöriga avsändarmyndigheterna.
3. Följande ytterligare bestämmelser ska tillämpas:
 - (a) Den behöriga transitmyndigheten i unionen ska tillhandahålla ett mottagningsbevis till anmälaren och kopior till övriga berörda behöriga myndigheter.
 - (b) De behöriga mottagarmyndigheterna och i förekommande fall de behöriga transitmyndigheterna i unionen, ska se till att införseltullkontoret informeras om deras beslut att godkänna transporten.

- (c) Transportören ska lämna en kopia av transportdokumentet till införseltullkontoret antingen per post, fax eller e-post med digital signatur eller via det centrala system som avses i artikel 26.2 om införseltullkontoret har tillgång till detta.
 - (d) Så snart avfallet har frisläppts för ett tullförfarande av tullmyndigheterna vid införseln ska införseltullkontoret underrätta de behöriga mottagar- och transitmyndigheterna i unionen om att avfallet har förts in i unionen.
4. Transporten får endast äga rum om samtliga följande villkor är uppfyllda:
- (a) Anmälaren har erhållit skriftligt godkännande från den behöriga avsändarmyndigheten, mottagarmyndigheten och, i förekommande fall, transitmyndigheterna och om villkoren i detta godkännande är uppfyllda.
 - (b) Ett avtal mellan anmälaren och mottagaren enligt artikel 6 har ingåtts och är effektivt.
 - (c) En ekonomisk säkerhet eller motsvarande försäkring enligt artikel 7 har ställts och är effektiv.
 - (d) En miljöriktig hantering enligt artikel 33 säkerställs.
5. Om ett införseltullkontor i unionen upptäcker en olaglig transport ska kontoret omedelbart informera den behöriga myndigheten i det land där detta tullkontor är beläget om detta. Den behöriga myndigheten ska
- (a) omedelbart informera den behöriga mottagarmyndigheten i unionen om den olagliga transporten, som i sin tur ska informera den behöriga avsändarmyndigheten utanför unionen,
 - (b) se till att avfallet hålls kvar fram till dess att den behöriga avsändarmyndigheten utanför unionen har beslutat att det kan släppas och skriftligen har meddelat detta till den behöriga myndigheten i det land där tullkontoret är beläget och i vilket avfallet kvarhålls.
6. Om avfall som genereras av väpnade styrkor eller hjälporganisationer i krissituationer, fredsskapande eller fredsbevarande operationer transporteras, av dessa väpnade styrkor eller hjälporganisationer eller för deras räkning, ska varje behörig transiteringsmyndighet och den behöriga mottagande myndigheten i unionen underrättas i förväg om transporten och dess destination.

Kapitel 2

Import av avfall för återvinning

Artikel 49 *Förbud mot import*

1. All import till unionen av avfall avsett för återvinning ska vara förbjuden med undantag för import som kommer från
- (a) länder som omfattas av OECD-beslutet,
 - (b) andra länder som är parter i Baselkonventionen,
 - (c) andra länder med vilka unionen, eller unionen och dess medlemsstater, har slutit bi- eller multilaterala avtal eller överenskommelser som är förenliga med unionslagstiftningen och med artikel 11 i Baselkonventionen,

- (d) andra länder med vilka enskilda medlemsstater har ingått bilaterala avtal eller överenskommelser i enlighet med punkt 2,
 - (e) andra områden i sådana fall då det på grund av exceptionella omständigheter i krissituationer, fredsskapande, fredsbevarande eller krig inte är möjligt att sluta bilaterala avtal eller överenskommelser enligt leden c eller d eller när ingen behörig myndighet i avsändarlandet har utsetts eller kan agera.
2. I undantagsfall får enskilda medlemsstater sluta bilaterala avtal och överenskommelser om återvinning av specifikt avfall i dessa medlemsstater, om detta avfall inte kommer att hanteras på ett miljöriktigt sätt i avsändarlandet.
- I sådana fall ska artikel 47.2 andra stycket tillämpas.
3. Bi- eller multilaterala avtal och överenskommelser som slutits i enlighet med punkt 1 c och d ska grundas på förfaranderegler som fastställs i artikel 48 i den mån det är relevant.

Artikel 50

Förfarandekrav för import från ett land som omfattas av OECD-beslutet

1. Om avfall avsett för återvinning importeras till unionen från länder och genom länder som omfattas av OECD-beslutet, ska bestämmelserna i avdelning II tillämpas på motsvarande sätt, men med de anpassningar och kompletterande bestämmelser som anges i punkterna 2 och 3.
2. Följande anpassningar ska tillämpas:
 - (a) Den behöriga avsändarmyndigheten utanför unionen får ge sitt godkännande enligt artikel 9 i form av underförstått samtycke.
 - (b) I sådana krissituationer, fredsskapande, fredsbevarande och krig som avses i artikel 49.1 e ska det inte krävas något godkännande från de behöriga avsändarmyndigheterna.
3. Följande ytterligare bestämmelser ska tillämpas: Artikel 48.2 a–e och artikel 48.3 b–d.
4. Transporten får endast äga rum om samtliga följande villkor är uppfyllda:
 - (a) Anmälaren har erhållit skriftligt godkännande från de behöriga avsändar-, mottagar- och, i förekommande fall, transitmyndigheterna eller de behöriga avsändarmyndigheterna utanför unionen har givit sitt samtycke, eller kan anses ha gjort det, och villkoren i respektive beslut är uppfyllda.
 - (b) Ett avtal mellan anmälaren och mottagaren enligt artikel 6 har ingåtts och är effektivt.
 - (c) En ekonomisk säkerhet eller motsvarande försäkring enligt artikel 7 har ställts och är effektiv.
 - (d) En miljöriktig hantering enligt artikel 56 säkerställs.
5. Om ett införseltullkontor i unionen upptäcker en olaglig transport ska kontoret omedelbart informera den behöriga myndigheten i det land där detta tullkontor är beläget om detta. Den behöriga myndigheten ska

- (a) omedelbart informera den behöriga mottagarmyndigheten i unionen, som i sin tur ska informera den behöriga avsändarmyndigheten utanför unionen om den olagliga transporten,
- (b) se till att avfallet hålls kvar fram till dess att den behöriga avsändarmyndigheten utanför unionen har beslutat att det kan släppas och skriftligen har meddelat detta till den behöriga myndigheten i det land där tullkontoret är beläget och i vilket avfallet kvarhålls.

Artikel 51

Förfarandekrav för import från eller genom ett land som inte omfattas av OECD-beslutet

Om avfall avsett för återvinning importeras till unionen från ett land som inte omfattas av OECD-beslutet eller genom något land som inte omfattas av OECD-beslutet och som också är part i Baselkonventionen, ska artikel 48 gälla i tillämpliga delar.

Kapitel 3

Ytterligare skyldigheter

Artikel 52

Exportmedlemsstaternas skyldigheter

1. Vid import till unionen ska den behöriga mottagarmyndigheten i unionen kräva och vidta nödvändiga åtgärder för att se till att allt avfall som transporteras till dess behörighetsområde hanteras utan fara för människors hälsa och utan att processer eller metoder används som kan skada miljön, och i enlighet med artikel 13 i direktiv 2008/98/EG och annan unionslagstiftning om avfall under hela transporten, inklusive vid återvinning eller bortskaffande i mottagarlandet,
2. Den behöriga myndighet som avses i punkt 1 ska också förbjuda import av avfall från tredjeländer om den har skäl att anta att avfallet inte kommer att hanteras i enlighet med kraven i punkt 1.

Kapitel 4

Import från de utomeuropeiska länderna och territorierna

Artikel 53

Import från de utomeuropeiska länderna och territorierna

1. Om avfall importeras till unionen från de utomeuropeiska länderna och territorierna ska avdelning II tillämpas på motsvarande sätt.
2. Ett utomeuropeiskt land eller territorium och den medlemsstat till vilken det är knutet får tillämpa den medlemsstatens nationella förfaranden på transporter från det utomeuropeiska landet eller territoriet till den medlemsstaten om inga andra länder deltar i transporten som transitland.
3. De medlemsstater som tillämpar bestämmelserna i punkt 2 ska meddela kommissionen om de nationella förfaranden som tillämpas.

Avdelning VI

Transitering genom unionen från och till tredjeländer

Artikel 54

Transitering av avfall genom unionen för bortskaffande

Om avfall avsett för bortskaffande transporteras genom medlemsstater till och från tredjeländer ska artikel 48 tillämpas på motsvarande sätt, men med följande anpassningar och kompletterande bestämmelser:

- (a) Den första och sista behöriga transitmyndigheten i unionen ska vid behov se till att införseltullkontoret och utförseltullkontoret informeras om deras respektive beslut att godkänna transporten eller, om de har lämnat sitt underförstådda samtycke, om bekräftelsen i enlighet med artikel 48.3 a.
- (b) Utförseltullkontoret ska så snart avfallet har lämnat unionen underrätta den eller de behöriga transitmyndigheterna i unionen om att avfallet har lämnat unionen.

Artikel 55

Transitering av avfall genom unionen för återvinning

- 1. Om avfall avsett för återvinning transporteras genom medlemsstater till och från ett land som inte omfattas av OECD-beslutet ska artikel 54 tillämpas på motsvarande sätt.
- 2. Om avfall avsett för återvinning transporteras genom medlemsstater till och från ett land som omfattas av OECD-beslutet ska artikel 50 tillämpas på motsvarande sätt, med följande anpassningar och kompletterande bestämmelser:
 - (a) Den första och sista behöriga transitmyndigheten i unionen ska vid behov se till att införseltullkontoret och utförseltullkontoret informeras om deras respektive beslut att godkänna transporten eller, om de har lämnat sitt underförstådda samtycke, om bekräftelsen i enlighet med artikel 48.3 a.
 - (b) Utförseltullkontoret ska så snart avfallet har lämnat unionen underrätta de behöriga transitmyndigheterna i unionen om att avfallet har lämnat unionen.
- 3. Om avfall avsett för återvinning transporteras genom medlemsstater från ett land som inte omfattas av OECD-beslutet till ett land som omfattas av OECD-beslutet eller tvärtom, ska punkt 1 gälla det land som inte omfattas av OECD-beslutet och punkt 2 gälla det land som omfattas av OECD-beslutet.

Avdelning VII

Miljöriktig hantering och efterlevnad

Kapitel 1

Artikel 56 *Miljöriktig hantering*

1. Avfallsproducenten, anmälaren och alla andra företag som är delaktiga i en avfallstransport och/eller avfallets återvinning eller bortskaffande, ska vidta de åtgärder som krävs för att se till att det avfall de transporterar hanteras utan fara för människors hälsa och på ett miljöriktigt sätt under hela transporten och under återvinningen och bortskaffandet.
2. Vid export av avfall ska det transporterade avfallet anses vara miljöriktigt hanterat när det gäller berörda återvinnings- eller bortskaffandeförfaranden, om det kan visas att avfallet kommer att hanteras i enlighet med hälso- och miljöskydds krav som i stort sett motsvarar de krav på människors hälsa och miljöskydd som fastställs i unionslagstiftningen. Vid bedömningen av sådan bred likvärdighet ska fullständig överensstämmelse med de krav som följer av unionslagstiftningen inte krävas, men det bör visas att de krav som tillämpas i bestämmelselandet säkerställer en liknande skyddsnivå för människors hälsa och miljön som de krav som följer av unionslagstiftningen.

Kapitel 2

Verkställighet

AVSNITT 1

MEDLEMSSTATERNAS INSPEKTIONER OCH SANKTIONER

Artikel 57 *Inspektioner*

1. För att genomföra denna förordning ska medlemsstaterna besluta om inspektioner av anläggningar, företag, mäklare och handlare i enlighet med artikel 34 i direktiv 2008/98/EG samt om inspektioner av avfallstransporter och av avfallets återvinning eller bortskaffande.
2. Inspektioner av transporter ska ske på minst en av följande platser:
 - (a) På den plats där avfallet uppkommit, tillsammans med producenten, innehavaren eller anmälaren.
 - (b) På platsen för mottagande, inbegripet vid behandling i avvaktan på återvinning eller bortskaffande, eller slutlig återvinning eller slutligt bortskaffande, tillsammans med mottagaren eller anläggningen.
 - (c) Vid unionens gränser.
 - (d) Under transporten inom unionen.

Artikel 58
Dokumentation och bevis

1. Inspektionerna av transporter ska minst omfatta inspektion av dokument, identitetskontroll av de aktörer som deltar i dessa transporter, och vid behov fysisk kontroll av avfallet.
2. För att kontrollera att ett ämne eller föremål som transporteras på väg, järnväg, med flyg, till havs eller på inre vattenvägar inte är avfall, får de myndigheter som deltar i inspektioner kräva att den fysiska eller juridiska person som innehar ämnet eller föremålet i fråga eller som organiserat transporten av detta lämnar in dokumentation som styrker
 - (a) det berörda ämnets eller föremålets ursprung och destination,
 - (b) att det inte är avfall, inklusive vid behov dokumentation avseende dess funktionalitet.

Vid tillämpningen av det första stycket ska det också konstateras att det berörda ämnet eller föremålet är skyddat mot skador under transport, lastning och lossning genom att det exempelvis har förpackats och lastats på ett lämpligt sätt.

Bestämmelserna i denna punkt bör inte påverka tillämpningen av artikel 23.2 och bilaga VI till Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/19/EG⁶².

3. De myndigheter som deltar i inspektioner får konstatera att ämnet eller föremålet är avfall om någondera av följande uppfylls:
 - (a) De bevis som avses i punkt 2 eller som krävs i enlighet med annan unionslagstiftning för att kontrollera om ett ämne eller ett föremål inte är avfall har inte inlämnats inom den tidsfrist som myndigheterna har fastställt.
 - (b) Myndigheterna anser att de bevis och de uppgifter som de har tillgång till är otillräckliga för att en slutsats ska kunna dras eller att det skydd mot skador som avses i punkt 2 andra stycket är otillräckligt.

Om myndigheterna har konstaterat att ett ämne eller föremål är avfall i enlighet med första stycket ska transporten av ämnet eller föremålet i fråga eller transporten av avfallet i fråga betraktas som en olaglig transport. Den ska följaktligen hanteras i enlighet med artiklarna 24 och 25 och de myndigheter som deltar i inspektionerna ska utan dröjsmål informera den behöriga myndigheten i det land där inspektionen i fråga ägde rum om detta.

4. För att kontrollera om en transport följer denna förordning får de myndigheter som deltar i inspektioner kräva att anmälaren, personen som ordnar transporten, avfallsinnehavaren, transportören, mottagaren och mottagningsanläggningen lämnar in relevant dokumentation till dem inom en tidsfrist som dessa myndigheter fastställer.
5. För att kontrollera om en avfallstransport som omfattas av de allmänna informationskraven som fastställs i artikel 18 är avsedd för återvinning som är

⁶² Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/19/EU av den 4 juli 2012 om avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning (EUT L 197, 24.7.2012, s. 38).

förenlig med artikel 56, får de myndigheter som deltar i inspektioner kräva att den person som organiserar transporten lämnar in relevant dokumentation från anläggningen för behandling i avvaktan på återvinning och anläggningen för slutlig återvinning, och som vid behov har godkänts av den behöriga mottagarmyndigheten.

6. I de fall den dokumentation som avses i punkt 4 inte har inlämnats till de myndigheter som deltar i inspektioner inom den tidsfrist som de har fastställt, eller de bedömer att den dokumentation och de uppgifter som de har tillgång till är otillräckliga för att en slutsats ska kunna dras, ska transporten i fråga anses vara en olaglig transport och ska hanteras i enlighet med artiklarna 24 och 25. De myndigheter som deltar i inspektionerna ska utan dröjsmål informera den behöriga myndigheten i det land där inspektionen i fråga ägde rum om detta.
7. Kommissionen ska ges befogenhet att genom genomförandeakter anta en jämförelsetabell för koderna i den kombinerade nomenklatur som fastställs i rådets förordning (EEG) nr 2658/87⁶³ och koderna för avfall som förtecknas i bilagorna III, IIIA, IIIB, IV och V till denna förordning. Kommissionen ska hålla denna akt uppdaterad för att avspegla ändringar i den nomenklaturen och i de koder som förtecknas i de bilagorna samt för att inkludera eventuella nya avfallsrelaterade koder i nomenklaturen för harmoniserad varubeskrivning och kodifiering som Världstullorganisationen kan komma att anta. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 77.2. Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1245⁶⁴ ska fortsätta att gälla tills den befogenhet som avses i denna artikel utövas av kommissionen.

Artikel 59 *Inspektionsplaner*

1. Medlemsstaterna ska för hela sitt geografiska territorium upprätta en eller flera planer, antingen separat eller som en tydligt avgränsad del av andra planer, för inspektioner som ska utföras i enlighet med artikel 57.1 (*inspektionsplanen*).

Inspektionsplanerna ska baseras på en riskbedömning som omfattar särskilda avfallsströmmar och källor till olagliga transporter, resultaten av tidigare inspektioner och i förekommande fall beakta underrättelsebaserade uppgifter, såsom utredningar av polis- och tullmyndigheter och analyser av kriminell verksamhet. Riskbedömningen ska bland annat ha som syfte att fastställa det lägsta antal och den minsta frekvens för inspektioner som krävs, inklusive fysiska kontroller av anläggningar, företag, mäklare, handlare och avfallstransporter eller av avfallets återvinning eller bortskaffande.
2. Inspektionsplanerna ska minst omfatta följande:
 - (a) Mål och prioriteringar för inspektionerna, inklusive en beskrivning av hur målen och prioriteringarna har fastställts.

⁶³ Rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, 7.9.1987, s. 1).

⁶⁴ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1245 av den 28 juli 2016 om fastställandet av en preliminär jämförelsetabell för koderna i den kombinerade nomenklatur som fastställs i rådets förordning (EEG) nr 2658/87 och koderna för avfall som förtecknas i bilagorna III, IV och V till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 om transport av avfall (EUT L 204, 29.7.2016, s. 11).

- (b) Geografiskt område som omfattas av inspektionsplanen.
 - (c) Information om planerade inspektioner, inklusive fysiska kontroller.
 - (d) Uppgifter som tilldelats varje myndighet som deltar i inspektioner.
 - (e) Förfaranden för samverkan mellan de myndigheter som deltar i inspektioner.
 - (f) Information om utbildning av inspektörer i frågor som rör inspektioner.
 - (g) Information om de personella, finansiella och andra resurser som krävs för genomförandet av inspektionsplanen.
3. Inspektionsplanen ska ses över minst vart tredje år och vid behov uppdateras. Den översynen ska innehålla en bedömning av i vilken utsträckning inspektionsplanens mål och andra aspekter har genomförts.
 4. Utan att det påverkar tillämpningen av tillämpliga sekretesskrav ska medlemsstaterna till kommissionen anmäla de inspektionsplaner som avses i punkt 1 och alla väsentliga ändringar av dessa vart tredje år, och för första gången ett år efter den dag då denna förordning träder i kraft.
 5. Kommissionen ska se över de inspektionsplaner som anmälts av medlemsstaterna i enlighet med punkt 4 och vid behov utarbeta rapporter, på grundval av översynen av dessa planer, om genomförandet av denna artikel. Sådana rapporter får bland annat innehålla rekommendationer om prioriteringar för inspektioner och om samarbete och samordning av tillsynen mellan de berörda myndigheter som deltar i inspektionerna. Sådana rapporter får också vid behov läggas fram vid mötena i den efterlevnadsgrupp för avfallstransporter som inrättats enligt artikel 63.

Artikel 60 *Sanktioner*

1. Medlemsstaterna ska fastställa regler om administrativa sanktioner för överträdelse av denna förordning och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna ska snarast underrätta kommissionen om sådana regler och åtgärder samt eventuella ändringar som berör dem.
2. Vid fastställandet av typ av sanktioner och nivån på dessa vid överträdelser ska medlemsstaternas behöriga myndigheter ta vederbörlig hänsyn till följande kriterier:
 - (a) Överträdelsens karaktär, allvar och varaktighet.
 - (b) I förekommande fall, om överträdelsen skett med uppsåt eller genom oaktsamhet.
 - (c) Den finansiella ställningen för den fysiska eller juridiska person som hålls ansvarig, med till exempel den totala omsättningen för den juridiska person som hålls ansvarig eller årsinkomsten för den fysiska person som hålls ansvarig som indikation.
 - (d) De ekonomiska fördelar som den fysiska eller juridiska person som hålls ansvarig har erhållit genom överträdelsen, i den mån de kan fastställas.
 - (e) De miljöskador som överträdelsen har orsakat, i den mån det kan fastställas.
 - (f) Varje åtgärd som vidtas av den fysiska eller juridiska person som är ansvarig för att mildra eller avhjälpa den skada som orsakats,

- (g) Den vilja att samarbeta med den behöriga myndigheten som den fysiska eller juridiska person som hålls ansvarig visar.
 - (h) Tidigare överträdelser som begåtts av den fysiska eller juridiska person som hålls ansvarig.
 - (i) Varje åtgärd som syftar till att kringgå eller hindra administrativa kontroller.
 - (j) Eventuella andra försvårande eller förmildrande omständigheter som är tillämpliga på ärendet.
3. Medlemsstaterna ska åtminstone kunna ålägga följande sanktioner vid överträdelser av denna förordning:
- (a) Böter.
 - (b) Förverkande av den fysiska eller juridiska personens inkomster från en transaktion som har samband med överträdelsen.
 - (c) Tillfälligt upphävande eller återkallande av tillstånd att bedriva verksamhet med anknytning till hantering och transport av avfall, i den mån denna verksamhet omfattas av denna förordning.
 - (d) Uteslutning från offentliga upphandlingsförfaranden.

AVSNITT 2

TILLSYNSSAMARBETE

Artikel 61 *Tillsynssamarbete på nationell nivå*

Medlemsstaterna ska, när det gäller alla relevanta behöriga myndigheter som deltar i genomförandet av denna förordning, inrätta effektiva mekanismer för att göra det möjligt för dem att samarbeta och samordna på nationell nivå när det gäller utarbetande och genomförande av tillsynsstrategier och tillsynsverksamhet för att ta itu med olagliga avfallstransporter, inbegripet för att upprätta och genomföra inspektionsplanerna.

Artikel 62 *Tillsynssamarbete mellan medlemsstaterna*

1. Medlemsstaterna ska samarbeta med varandra, bilateralt och multilateralt, för att underlätta förebyggande och upptäckt av olagliga transporter. De ska inom etablerade strukturer, särskilt inom ramen för den efterlevnadsgrupp för avfallstransporter som inrättats enligt artikel 59.1, utbyta relevant information om avfallstransporter, avfallsströmmar, aktörer och anläggningar och dela med sig av erfarenheter och kunskaper om åtgärder inom ramen för efterlevnadskontroll, inklusive sådan riskbedömning som genomförs enligt punkt 2a i artikel 63.
2. Medlemsstaterna ska ange vilka medlemmar av deras fasta personal som ska ansvara för det samarbete som anges i punkt 1 och fastställa kontaktpunkten eller kontaktpunkterna för de fysiska kontroller som anges i artikel 58.1. Denna information ska lämnas till kommissionen, som ska skicka ut en sammanställd förteckning till dessa personer.

3. På begäran av en annan medlemsstat får en medlemsstat vidta åtgärder för att se till att personer som misstänks vara inblandade i olaglig transport av avfall och som befinner sig i den berörda medlemsstaten efterlever bestämmelserna.

Artikel 63

Efterlevnadsgrupp för avfallstransporter

1. En efterlevnadsgrupp ska inrättas för att underlätta och förbättra samarbetet och samordningen mellan medlemsstaterna för att förebygga och upptäcka olagliga transporter (*efterlevnadsgrupp för avfallstransporter*).
2. Efterlevnadsgruppen för avfallstransporter ska bestå av den utsedda fasta personal som ansvarar för det samarbete som avses i artikel 62.2 och får också inbegripa ytterligare företrädare för varje medlemsstats berörda myndigheter som ansvarar för att denna förordning efterlevs. Den ska ha kommissionens företrädare som ordförande.
3. Efterlevnadsgruppen för avfallstransporter ska fungera som ett forum för utbyte av information och underrättelser om allmänna trender i samband med olagliga transporter av avfall, riskbaserade bedömningar som utförs av medlemsstaterna och tillsynsverksamhet, samt för utbyte av synpunkter om bästa praxis och för att underlätta samarbete och samordning mellan relevanta myndigheter. Efterlevnadsgruppen för avfallstransporter får behandla alla tekniska frågor som rör tillämpningen av denna förordning och som tas upp av ordföranden, antingen på eget initiativ eller på begäran av gruppens medlemmar eller den kommitté som avses i artikel 77.
4. Efterlevnadsgruppen för avfallstransporter ska sammanträda minst två gånger om året. Förutom de ledamöter som avses i punkt 2 får ordföranden vid behov bjuda in företrädare för andra relevanta institutioner, organ, kontor, byråer eller nätverk till mötena.
5. Kommissionen ska vidarebefordra de synpunkter som uttrycks i efterlevnadsgruppen för avfallstransporter till den kommitté som avses i artikel 77.

AVSNITT 3

KOMMISSIONENS ÅTGÄRDER

Artikel 64

Allmänna bestämmelser

1. För att bekämpa överträdelser av bestämmelserna i denna förordning, stödja och komplettera medlemsstaternas tillsynsverksamhet och bidra till en enhetlig tillämpning av denna förordning i hela unionen ska kommissionen utöva de befogenheter som den tilldelas genom artiklarna 64-68.
2. Dessa befogenheter påverkar inte
 - (a) medlemsstaternas primära ansvar för att säkerställa och se till att denna förordning efterlevs,
 - (b) de befogenheter som tilldelas kommissionen eller Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) i andra rättsakter, särskilt i Europaparlamentets

och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013⁶⁵, rådets förordning 515/97⁶⁶ eller rådets förordning 2185/96⁶⁷.

3. Kommissionen får utöva de befogenheter som den tilldelas genom denna förordning på eget initiativ, på begäran av en eller flera medlemsstater eller efter klagomål om det finns tillräcklig misstanke om att transporten av ämnet eller föremålet i fråga eller transporten av avfallet utgör en olaglig transport.
4. Kommissionen får utöva de befogenheter som den tilldelas genom denna förordning när det gäller transporter av avfall som omfattas av denna förordnings tillämpningsområde i enlighet med artikel 2.1, särskilt när det gäller transporter som påverkar flera länder eller som har allvarliga negativa effekter på människors hälsa och/eller miljön.
5. När kommissionen utövar sina befogenheter ska den ta hänsyn till pågående eller redan genomförda inspektioner av samma transporter som utförts av en medlemsstat i enlighet med denna förordning.
6. När kommissionen har slutfört sina åtgärder ska den utarbeta en rapport. Om kommissionen drar slutsatsen att transporten av ämnet eller föremålet i fråga eller transporten av avfall utgör en olaglig transport, ska den underrätta de behöriga myndigheterna i det eller de berörda länderna om detta och rekommendera att en sådan olaglig transport hanteras i enlighet med artiklarna 24 och 25. Sådana myndigheter får tillämpa sanktioner i enlighet med artikel 60. Kommissionen får också rekommendera viss uppföljning till de berörda myndigheterna och vid behov informera berörda unionsinstitutioner, unionsorgan och unionsbyråer.
7. Rapporter som har upprättats på grundval av punkt 6, tillsammans med all stödande bevisning som bifogas rapporterna, ska utgöra tillåten bevisning
 - (a) i rättsliga förfaranden som inte är av straffrättslig karaktär inför nationella domstolar och i administrativa förfaranden i medlemsstaterna,
 - (b) i straffrättsliga förfaranden i den medlemsstat där det visar sig nödvändigt att använda dem, på samma sätt och på samma villkor som administrativa rapporter som upprättas av nationella administrativa inspektörer och ska bedömas enligt samma regler som de som gäller för administrativa rapporter som upprättas av nationella administrativa inspektörer och ha samma bevisvärde som sådana rapporter,
 - (c) i förfaranden vid Europeiska unionens domstol.

⁶⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁶⁶ Rådets förordning 515/97 av den 13 mars 1997 om ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaternas administrativa myndigheter och om samarbete mellan dessa och kommissionen för att säkerställa en korrekt tillämpning av tull- och jordbrukslagstiftningen (EGT L 82, 22.3.1997, s. 1).

⁶⁷ Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

Artikel 65
Kommissionens inspektioner

1. Kommissionen får genomföra inspektioner av transporter enligt artikel 57.2 i denna förordning.
2. Kommissionen ska förbereda och genomföra inspektioner i nära samarbete med de berörda myndigheterna i den berörda medlemsstaten.

Kommissionen ska i god tid anmäla föremålet, syftet och den rättsliga grunden för inspektionerna till de kontaktpunkter som avses i artikel 62.2 i den berörda medlemsstat på vars territorium inspektionen ska genomföras, så att dessa myndigheter kan tillhandahålla erforderligt bistånd. För detta ändamål får tjänstemän från den berörda medlemsstaten delta i inspektionerna.

Dessutom får inspektionerna på begäran av den berörda medlemsstaten utföras gemensamt av kommissionen och de berörda myndigheterna i den medlemsstaten.

3. Den personal och andra medföljande personer som bemyndigats av kommissionen att utföra en inspektion ska utöva sina befogenheter mot uppvisande av ett skriftligt tillstånd som anger föremålet för och syftet med inspektionen.
4. Kommissionens personal som utför en inspektion ska ha befogenhet att
 - (a) tillträda lokaler, mark och transportmedel för den person som organiserar transporten, innehavaren, transportören, mottagaren eller den anläggning som tar emot avfallet,
 - (b) granska alla relevanta handlingar som rör föremålet för och syftet med inspektionerna, oavsett i vilket medium de lagras, och att i någon form ta eller erhålla kopior av eller utdrag ur sådana handlingar,
 - (c) uppmana anmälaren, den person som organiserar transporten, innehavaren, transportören, mottagaren eller den anläggning som tar emot avfallet att redogöra för fakta eller handlingar som rör föremålet för och syftet med inspektionerna samt att registrera svaren,
 - (d) inhämta och registrera uppgifter från anmälaren, den person som organiserar transporten, innehavaren, transportören, mottagaren eller den anläggning som tar emot avfallet som är relaterat till föremålet för och syftet med inspektionerna,
 - (e) fysiskt kontrollera avfallet och ta prover av avfallet för laboratorietester, där så är lämpligt.
5. Anmälaren, den person som organiserar transporten, avfallsinnehavaren, avfallstransportören, mottagaren och den anläggning som tar emot avfallet ska samarbeta med kommissionen under inspektionerna.
6. De myndigheter i medlemsstaterna som deltar i inspektioner av avfallstransporter på vars territorium kommissionens inspektion ska genomföras ska på kommissionens begäran bistå kommissionens personal med det stöd som krävs.
7. Anmälaren, den person som organiserar transporten, avfallsinnehavaren, avfallstransportören, mottagaren och den anläggning som tar emot avfallet ska underkasta sig kommissionens inspektioner.
8. Om kommissionen finner att anmälaren, den person som organiserar transporten, avfallsinnehavaren, avfallstransportören, mottagaren eller den anläggning som tar

emot avfallet motsätter sig en inspektion, ska den berörda medlemsstaten ge kommissionen nödvändigt bistånd och vid behov begära bistånd från tillsynsmyndigheterna, så att kommissionen kan genomföra sin inspektion. Om sådant bistånd förutsätter bemyndigande från en rättslig myndighet i enlighet med nationella bestämmelser ska en ansökan om sådant tillstånd göras.

Artikel 66

Begäran om information

1. Kommissionen får intervjua varje fysisk eller juridisk person som samtycker till att intervjuas för att samla in all nödvändig information om de relevanta avfallstransporterna.
2. Om en sådan intervju genomförs i ett företags, en mäklares eller en handlares lokaler ska kommissionen informera de kontaktpunkter som avses i artikel 62.2 i den berörda medlemsstaten på vars territorium intervjun äger rum. På begäran av myndigheten i den medlemsstaten får dess tjänstemän bistå kommissionens personal med att genomföra intervjun.
3. Kommissionen får begära att juridiska eller fysiska personer som ansvarar för en anläggning eller ett företag, eller mäklare och handlare, lämnar all nödvändig information om de relevanta avfallstransporterna. Kommissionen ska ange den rättsliga grunden för och syftet med begäran, ange vilka uppgifter som krävs och fastställa den tidsfrist inom vilken uppgifterna ska lämnas.
4. Kommissionen ska utan dröjsmål vidarebefordra en kopia av begäran till de berörda myndigheterna i den medlemsstat på vars territorium anläggningen, företaget, mäklaren eller handlaren har sitt säte och till myndigheterna i den medlemsstat vars territorium berörs.
5. Om anläggningen, företaget, mäklaren eller handlaren inte tillhandahåller den begärda informationen, eller om kommissionen anser att den mottagna informationen inte är tillräcklig för att kunna dra någon slutsats, ska artikel 58.5 gälla i tillämpliga delar.

Artikel 67

Förfarandegarantier

1. Kommissionen ska genomföra inspektioner och begära information med full respekt för de förfarandemässiga garantierna för den person som organiserar transporten, avfallsinnehavaren, avfallstransportören, mottagaren eller den anläggning som tar emot avfallet, inbegripet
 - (a) rätten att inte lämna upplysningar där vederbörande röjer sig själv,
 - (b) rätten att biträdas av en valfri person,
 - (c) rätten att använda något av de officiella språken i den medlemsstat där inspektionen äger rum,
 - (d) rätten att yttra sig om fakta som rör dem,
 - (e) rätten att få en kopia av intervjuupptagningen och antingen godkänna den eller lägga till observationer.

Kommissionen ska söka bevis för och mot den person som organiserar transporten, avfallsinnehavaren, avfallstransportören, mottagaren eller den anläggning som tar

emot avfallet, utföra inspektioner och begära information objektivt och opartiskt och i enlighet med principen om oskuldspresumtion.

2. Kommissionen ska genomföra inspektioner och begära information med full respekt för tillämplig sekretess och unionens dataskyddsregler.

Artikel 68

Ömsesidigt bistånd

1. För att säkerställa att de relevanta kraven i denna förordning uppfylls ska medlemsstaterna och kommissionen bistå varandra i enlighet med denna artikel.
2. Inom ramen för tillämpningsområdet för artikel 2.1 och utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 61 och 62 i denna förordning ska bestämmelserna i artikel 2.1 strecksatserna 3–5, 7 och 8 samt artiklarna 3, 4.1 fram till ”följs”, 4.2, 5–14, 15.1 och 16–18 i förordning (EG) nr 515/97 tillämpas i tillämpliga delar på samarbetet mellan de behöriga nationella myndigheterna och unionsmyndigheterna vid tillämpningen av denna förordning. Hänvisningar till ”tull- och jordbrukslagstiftning” ska förstås som hänvisningar till denna förordning.

Avdelning VIII

Slutbestämmelser

Artikel 69

Rapportering

1. Före utgången av varje kalenderår ska varje medlemsstat till kommissionen sända en kopia av den rapport som medlemsstaten, i enlighet med artikel 13.3 i Baselkonventionen har utarbetat och lagt fram inför Baselkonventionens sekretariat för det föregående kalenderåret.
2. Före utgången av varje kalenderår ska medlemsstaterna dessutom utarbeta en rapport över det föregående året utgående från det extra frågeformulär för rapportering som ingår i bilaga XI, och lägga fram denna rapport inför kommissionen. Medlemsstaterna ska, inom en månad från det att rapporten har översänts till kommissionen, göra den del av rapporten som avser artiklarna 57.1 och 60.1, inklusive tabell 5 i bilaga XI, tillgänglig för allmänheten, inbegripet i elektronisk form via internet, tillsammans med eventuella förklaringar som medlemsstaterna anser lämpliga. Kommissionen ska sammanställa en förteckning över de länkar från medlemsstaterna som avses i avsnittet rörande artikel 57.1 och bilaga XI och göra den tillgänglig för allmänheten på sin webbplats.
3. De rapporter som medlemsstaterna utarbetar i enlighet med punkterna 1 och 2 ska skickas till kommissionen på elektronisk väg.
4. Kommissionen ska granska de uppgifter som rapporteras i enlighet med den här artikeln och offentliggöra en rapport med resultatet av granskningen.

Europeiska miljöbyrån ska stödja kommissionen i uppgiften att övervaka genomförandet av förordningen genom att vid behov utarbeta rapporter med analyser av transporter av specifika avfallsflöden och deras miljöpåverkan.

Den rapport som avses i första stycket ska utarbetas för första gången senast den [Publikationsbyrå: För in datum för slutet av det femte året efter dagen för förordningens ikraftträdande] och därefter vart fjärde år.

Artikel 70

Internationellt samarbete

Medlemsstaterna ska, vid behov och om det är lämpligt i samverkan med kommissionen, samarbeta med andra parter i Baselkonventionen och med mellanstatliga organisationer, bland annat genom att utbyta och/eller dela med sig av upplysningar, främja miljöriktig teknik och utforma lämpliga riktlinjer för hanteringen.

Artikel 71

Utnämmande av behöriga myndigheter

Medlemsstaterna ska utse en eller flera behöriga myndigheter som skal svara för tillämpningen av denna förordning. Varje medlemsstat ska endast utse en behörig transitmyndighet.

Artikel 72
Utnämmande av kontaktorgan

Medlemsstaterna och kommissionen ska utse ett eller flera kontaktorgan som ska informera och vägleda personer eller företag som vänder sig till det med förfrågningar avseende genomförandet av denna förordning. Kommissionens kontaktorgan ska sända eventuella förfrågningar som inkommit och som berör medlemsstaterna till dessas kontaktorgan, och omvänt.

Artikel 73
Utnämmande av införsel- och utförseltullkontor

Medlemsstaterna får utse särskilda införsel- och utförseltullkontor för avfallstransporter till och från unionen. Om medlemsstaterna beslutar att utse sådana tullkontor, ska avfallstransporter till och från unionen inte tillåtas vid andra gränsövergångar i en medlemsstat.

Artikel 74
Meddelande och information om utnämningar

1. Medlemsstaterna ska till kommissionen anmäla när de utser
 - (a) behöriga myndigheter enligt artikel 71,
 - (b) kontaktorgan i enlighet med artikel 72,
 - (c) i förekommande fall införsel- och utförseltullkontor enligt artikel 73.
2. I samband med de utnämningar som avses i punkt 1 ska medlemsstaterna delge kommissionen följande uppgifter:
 - (a) Namn.
 - (b) Postadress.
 - (c) E-postadress.
 - (d) Telefonnummer.
 - (e) Språk som kan godtas av de behöriga myndigheterna.
3. Medlemsstaterna ska omedelbart underrätta kommissionen om eventuella ändringar av den information som avses i punkt 2.
4. Den information som avses i punkt 2 samt eventuella ändringar av denna information ska lämnas till kommissionen på elektronisk väg.
5. Kommissionen ska på sin webbplats offentliggöra förteckningar över de utsedda behöriga myndigheterna, kontaktorganen och, i förekommande fall, införsel- och utförseltullkontoren, och ska vid behov uppdatera dessa förteckningar.

Artikel 75
Ändring av bilagorna I–X

1. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 76 för att ändra bilagorna IA, IB, IC, II, III, IIIA, IIIB, IV, V, VI och VII för att ta hänsyn till ändringar som överenskommits enligt Baselkonventionen och OECD-beslutet, eller när det gäller bilaga IC, i syfte att anpassa den till genomförandet av

artikel 26 efter den [*Publikationsbyrå: För in datum två år från dagen för förordningens ikraftträdande*].

2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 76 för att ändra bilaga IIIA i syfte att, till följd av en medlemsstats begäran eller på eget initiativ, i den bilagan inkludera blandningar av två eller flera avfallsslag som förtecknas i bilaga III, om dessa avfallsslag inte blandas i en omfattning som förhindrar materialåtervinning av dem på ett miljöriktigt sätt, och vid behov föreskriva att en eller flera av posterna i bilaga IIIA inte ska tillämpas på export till länder som inte omfattas av OECD-beslutet.
3. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 76 för att ändra bilaga IIIB i syfte att, efter det att en medlemsstat har lämnat in en begäran eller på eget initiativ, i den bilagan inkludera avfall som inte förtecknas i bilaga III, bilaga IV eller bilaga V, och föreskriva att en eller flera av posterna i bilaga IIIB inte ska tillämpas på export till länder som inte omfattas av OECD-beslutet.
4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 76 för att ändra formen för och innehållet i den information som avses i den bilagan.
5. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 76 för att ändra bilaga IX i syfte att uppdatera förteckningarna över unionslagstiftning och internationella riktlinjer för miljöriktig hantering.
6. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 76 för att ändra bilaga X vad gäller kriterierna i den bilagan.

Artikel 76

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 14.3, 28.4, 38.1, 42.4 och 75 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med dagen för denna förordnings ikraftträdande. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 14.3, 38.1, 42.4 och 75 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 14.3, 28.4, 38.1, 42.4 och 75 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 77 *Kommittéförfarande*

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som inrättats genom artikel 39 i direktiv 2008/98/EG. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Om kommittén inte avger något yttrande, ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

Artikel 78 *Ändring av förordning (EU) nr 1257/2013*

I artikel 6.2 i förordning (EU) nr 1257/2013 ska punkt a ersättas med följande:

”a) materialåtervinns endast vid fartygsåtervinningsanläggningar som ingår i den europeiska förteckningen och, när det gäller fartyg som blir avfall i unionen, endast vid de anläggningar som ingår i den europeiska förteckningen och som är belägna i länder som förtecknas i bilaga VII till Baselkonventionen.”

Artikel 79 *Ändring av förordning (EU) 2020/1056*

I artikel 2.1 a i förordning (EU) 2020/1056 ska led iv ersättas med följande:

”iv) Artiklarna 16.1 och 18.3 i förordning (EU) nr [Publikationsbyrå: För in numret på denna rättsakt]. Denna förordning påverkar inte de kontroller som utförs av tullkontor enligt relevanta bestämmelser i unionsrättsakter.”

Artikel 80 *Översyn*

Senast den 31 december 2035 ska kommissionen, med beaktande av bland annat de rapporter som utarbetats i enlighet med artikel 69 och den översyn som avses i artikel 59.5, genomföra en översyn av denna förordning och överlämna en rapport om resultaten till Europaparlamentet och rådet, åtföljd av ett lagstiftningsförslag om kommissionen anser det vara lämpligt.

Artikel 81
Upphävande samt övergångsbestämmelser

1. Förordning (EG) nr 1013/2006 ska upphöra att gälla från och med den [Publikationsbyrå: För in datum två månader från dagen för förordningens ikraftträdande].

Bestämmelserna i artiklarna 4, 7, 8, 9, 14.4, 14.5, 15, 16, 18, 26, 35, 38, 41, 42, 43, 44, 45, 47, 48, 50, 51, 54 och 55 i förordning (EG) nr 1013/2006 ska dock fortsätta att gälla till och med den [Publikationsbyrå: För in datum två år från dagen för förordningens ikraftträdande] och artikel 37 i den förordningen ska fortsätta att gälla till och med den [Publikationsbyrå: För in datum tre år från dagen för förordningens ikraftträdande].

Hänvisningar till de upphävda förordningarna ska anses som hänvisningar till den här förordningen och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga X.

2. Förordning (EG) nr 1013/2006 ska också fortsätta att gälla för transporter som har anmälts i enlighet med artikel 4 i den förordningen och för vilka den behöriga mottagarmyndigheten har givit sin bekräftelse enligt artikel 8 i den förordningen före den [Publikationsbyrå: För in datum två månader från dagen för förordningens ikraftträdande]. För dessa transporter ska bestämmelserna i denna förordning inte tillämpas.
3. Transporter som de berörda behöriga myndigheterna har godkänt i enlighet med artikel 9 i förordning (EG) nr 1013/2006 ska slutföras inom ett år från och med den [Publikationsbyrå: För in datum ett år från dagen för förordningens ikraftträdande].

Artikel 82
Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med två månader efter denna förordnings ikraftträdande.

Artiklarna 5, 8, 9, 14.14, 14.15, 15, 16, 18, 26.1, 26.2, 26.3, 35, 41, 47, 48, 49, 50, 51, 54 och 55 ska dock tillämpas från och med den [Publikationsbyrå: För in datum två år från förordningens ikraftträdande] och artiklarna 37, 38, 39, 40, 43 och 44 från och med den [Publikationsbyrå: För in datum tre år från dagen för förordningens ikraftträdande].

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslagets eller initiativets titel

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om transport av avfall och om ändring av förordningarna (EU) nr 1257/2013 och (EU) 2020/1056.

1.2. Berörda politikområden

Politikområde: 09 Miljö

Verksamhet: 09 02 02 Program för miljö och klimatpolitik (Life) – Cirkulär ekonomi och livskvalitet

1.3. Förslaget eller initiativet avser

☐ en ny åtgärd

☐ en ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd⁶⁸

☒ en förlängning av en befintlig åtgärd

☐ en sammanslagning eller omdirigering av en eller flera åtgärder mot en annan/en ny åtgärd

1.4. Mål

1.4.1. Allmänt/allmänna mål:

Syftet med denna förordning är att skydda miljön och människors hälsa mot de negativa effekter som transport av avfall kan medföra.

I detta syfte föreslår kommissionen bestämmelser för att underlätta en miljöriktig avfallshantering i enlighet med avfallshierarkin och för att minska de totala effekterna av resursanvändningen, bland annat genom att förbättra resursanvändningens effektivitet. De föreslagna åtgärderna är avgörande för övergången till en cirkulär ekonomi.

1.4.2. Specifikt/specifika mål:

- Underlätta transporter inom EU, särskilt för att anpassa förordningen till målen för den cirkulära ekonomin.
- Säkerställa att avfall som exporteras från EU hanteras på ett miljöriktigt sätt.
- Bättre hantering av olagliga avfallstransporter inom samt från och till EU.

1.4.3. Verkan eller resultat som förväntas

Beskriv den verkan som förslaget eller initiativet förväntas få på de mottagare eller den del av befolkningen som berörs.

Den nya förordningen förväntas leda till att större mängder material och produkter återanvänds och att större mängder avfall materialåtervinns. Den förväntas också förbättra standarderna och metoderna för avfallshantering i länder som importerar avfall från EU. Slutligen förväntas den leda till en minskning av olagliga normer och

⁶⁸

I den mening som avses i artikel 58.2 a eller b i budgetförordningen.

metoder för avfallshantering i länder som importerar avfall från EU. Alla dessa effekter kommer att bidra till att skapa stabila och dynamiska marknader för sekundära material och öka övergången till en cirkulär ekonomi i EU och tredjeländer.

1.4.4. Prestationsindikatorer

Ange indikatorer för övervakning av framsteg och resultat.

Indikatorerna för framsteg och resultat kommer att vara följande:

- Mängden avfall som transporteras för materialåtervinning under ett visst år.
- Antalet godkännanden av anmälningar under ett visst år, avsedda för materialåtervinning.
- Antalet förhandsgodkända anläggningar i hela EU.
- Mängden avfall som transporteras till anläggningar med förhandsgodkännande under ett visst år.
- Antalet godkännanden av anmälningar under ett visst år, avsedda för förhandsgodkända anläggningar.
- Mängden avfall som årligen exporteras från EU, per relevant avfallsflöde.
- Antalet icke-OECD-länder som finns med på EU:s förteckning över länder som har tillstånd att importera avfall från EU och mängden avfall som exporteras till dessa länder.
- Antalet inspektioner som genomförts av en medlemsstat under ett visst år.
- Antalet rapporterade olagliga fall och sanktioner.
- Mängden avfall som är inblandat i dessa olagliga fall.
- Antalet utrednings- och samordningsåtgärder som genomförs av Olaf för olagliga avfallstransporter samt antalet rekommendationer från Olaf som medlemsstaterna har vidtagit.

1.5. Grunder för förslaget eller initiativet

1.5.1. Krav som ska uppfyllas på kort eller lång sikt, inbegripet en detaljerad tidsplan för genomförandet av initiativet

Genomförandet av förordningen kommer att kräva att ett antal detaljerade bestämmelser antas genom genomförandeakter/delegerade akter inom en tidsperiod på två till fem år från och med den dag då förordningen börjar tillämpas. Dessutom kommer kommissionen att behöva ta på sig en viktigare roll i övervakningen av genomförandet av den nya förordningen för att se till att dess mål uppfylls.

Följande delegerade akter eller genomförandeakter behöver antas för att förordningen ska kunna genomföras korrekt:

- Detaljerade förfarande- och driftskrav för att säkerställa att det elektroniska datautbytet fungerar.
- Utarbeta en harmoniserad beräkningsmetod för ekonomiska säkerheter.
- Fastställa kontamineringsströsklar för vissa avfallsflöden för att klargöra om de ska klassificeras som ofarliga eller inte.

- Bedöma införandet av nya avfallsflöden eller blandningar av ”grönlistat” avfall.
- Fastställa kriterier för att för vissa föremål eller material skilja mellan begagnade varor och avfall.
- Bedömning av och förteckning över tredjeländer som är kapabla att utföra en miljöriktig hantering av avfall.
- Övervaka avfallsexporten till OECD-länder och vidta åtgärder vid behov för att begränsa sådan export, när det finns en risk för miljöskador på grund av dessa transporter.

1.5.2. *Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå (som kan följa av flera faktorer, t.ex. samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med ”mervärdet i unionens intervention” i denna punkt avses det värde en åtgärd från unionens sida tillför utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna.*

EU-omfattande regler för avfallstransporter säkerställer att EU:s övergripande avfallslagstiftning inte kringgås genom transport av avfall till tredjeländer, där standarder och resultat för avfallshantering skiljer sig avsevärt från EU:s. Det är viktigt att gemensamma regler för kontroll av gränsöverskridande transporter av avfall fastställs på EU-nivå, för att undvika en situation där olagliga aktörer skulle välja att transportera sitt avfall genom EU-länder med mindre stränga nationella regler än andra och sedan exportera detta avfall från EU (s.k. port-hopping). EU-regler är också motiverade för transporter av avfall inom EU, med tanke på att EU:s avfallsindustri är starkt integrerad och för att säkerställa likabehandling och rättslig klarhet för alla ekonomiska aktörer inom denna sektor.

Mervärdet med en EU-strategi för avfallstransporter är också att den säkerställer enhetlighet i varje medlemsstats genomförande av Baselkonventionen och OECD-beslutet. De detaljerade bestämmelserna i förordningen gör att man kan undvika att medlemsstaterna utvecklar olika tolkningar av dessa bestämmelser, vilket skulle försvåra avfallstransporterna inom EU.

1.5.3. *Erfarenheter från tidigare liknande åtgärder*

Denna förordning skulle bygga på och förbättra funktionen hos den nuvarande förordningen om avfallstransporter (EG) nr 1013/2006, som i sig bygger på rådets förordning (EEG) nr 259/93 om övervakning och kontroll av avfallstransporter inom, till och från Europeiska gemenskapen. Förordningen bygger framför allt på utvärderingen av förordning (EG) nr 1013/2006, som offentliggjordes av kommissionen i januari 2020.

1.5.4. *Förenlighet med den fleråriga budgetramen och eventuella synergieffekter med andra relevanta instrument*

Den föreslagna förordningen är ett svar på uppmaningen i den gröna given, den nya handlingsplanen för den cirkulära ekonomin och handlingsplanen för nollutsläpp om att kommissionen bör föreslå en ambitiös översyn av EU:s regler för avfallstransporter.

Målen med denna förordning stöds av den [fleråriga budgetramen](#) och [EU:s återhämtningsinstrument](#) (Next Generation EU), som båda lägger stor vikt vid finansiering och investeringar för att stödja den europeiska ekonomins övergång till

klimatneutrala och cirkulära modeller. Detta inbegriper investeringar för att modernisera avfallshanteringen, öka materialåtervinningskapaciteten för vissa avfallsflöden och främja materialåtervinning och innovation av hög kvalitet.

Den cirkulära ekonomin ingår också i matrisen för Horisont Europas forskningsprogram, särskilt dess partnerskap om cirkularitet och är en av pelarna i programmet för miljö och klimatpolitik (Life) 2021–2027.

1.5.5. *En bedömning av de olika finansieringsalternativ som finns att tillgå, inbegripet möjligheter till omfördelning*

För närvarande är EU:s exportörer skyldiga att följa kontrollförfarandet i tredjeländer som omfattas av förordning (EG) nr 1418/2007 när de exporterar avfall dit. Denna förordning måste uppdateras regelbundet, vilket tar mänskliga och ekonomiska resurser i anspråk från kommissionen. För närvarande utförs denna deluppgift att genomföra EU:s regler för avfallstransporter av GD Handel. Med den föreslagna förordningen skulle kommissionens förordning (EG) nr 1418/2007 upphävas och ersättas med nya regler, vars genomförande också kräver resurser från kommissionen. Denna uppgift förväntas inte längre utföras av GD Handel utan av GD Miljö och därför föreslås en överföring av heltidsekvivalenter från GD Handel till GD Miljö. Det skulle behövas ungefär en ny heltidsekvivalent i GD Miljö för att utföra dessa nya uppgifter.

1.6. **Beräknad varaktighet för och beräknade budgetkonsekvenser av förslaget eller initiativet**

☐ **begränsad varaktighet**

- ☐ verkan från och med den [DD/MM]ÅÅÅÅ till och med den [DD/MM]ÅÅÅÅ
- ☐ budgetkonsekvenser från och med ÅÅÅÅ till och med ÅÅÅÅ för åtagandebemyndiganden och från och med ÅÅÅÅ till och med ÅÅÅÅ för betalningsbemyndiganden.

☒ **obegränsad varaktighet**

- Efter en startfas 2024–2027
- beräknas genomförandetakten nå en stabil nivå.

1.7. **Planerad metod för genomförandet⁶⁹**

☒ **Direkt förvaltning** som sköts av kommissionen

- ☒ av dess avdelningar, vilket också inbegriper personalen vid unionens delegationer
- ☐ av genomförandeorgan

☐ **Delad förvaltning** med medlemsstaterna

⁶⁹ Närmare förklaringar av de olika metoderna för genomförande med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen återfinns på BudgWeb:
<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>.

☐ **Indirekt förvaltning** genom att uppgifter som ingår i budgetgenomförandet anförtros

- ☐ tredjeländer eller organ som de har utsett
- ☐ internationella organisationer och organ kopplade till dem (ange vilka)
- ☐ EIB och Europeiska investeringsfonden
- ☐ organ som avses i artiklarna 70 och 71 i budgetförordningen
- ☐ offentligrättsliga organ
- ☐ privaträttsliga organ som har anförtrotts offentliga förvaltningsuppgifter i den utsträckning som de lämnar tillräckliga ekonomiska säkerheter
- ☐ organ som omfattas av privaträtten i en medlemsstat, som anförtrotts genomförandeuppgifter inom ramen för ett offentlig-privat partnerskap och som lämnar tillräckliga ekonomiska säkerheter
- ☐ personer som anförtrotts genomförandet av särskilda åtgärder inom Gusp enligt avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som fastställs i den relevanta grundläggande rättsakten

2. FÖRVALTNING

2.1. Regler om uppföljning och rapportering

Ange intervall och andra villkor för sådana åtgärder:

Finansieringsöversikten gäller personalutgifter och upphandling, och standardregler för denna typ av utgifter gäller.

2.2. Förvaltnings- och kontrollsystem

Finansieringsöversikten gäller personalutgifter och upphandling, och standardregler för denna typ av utgifter gäller.

2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter

Finansieringsöversikten gäller personalutgifter och upphandling, och standardregler för denna typ av utgifter gäller.

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

- Befintliga budgetrubriker (även kallade ”budgetposter”)

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av utgifter	Bidrag			
	Nummer	Diff./Icke-diff. ⁷⁰	från Eftaländer ⁷¹	från kandidatländer	från tredjeländer	enligt artikel 21.2 b i budgetförordningen

⁷⁰

Diff. = differentierade anslag / Icke-diff. = icke-differentierade anslag.

				der ⁷²	er	n
3.2	09 02 02 – Cirkulär ekonomi och livskvalitet	Diff.	JA	NEJ	NEJ	NEJ
7.2	20 01 02 01 – Ersättning och utsläppsrätter	Icke-diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
7.2	20 02 01 01 – Kontraktsanställda	Icke-diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
7.2	20 02 06 02 – Kostnader för konferenser och möten	Icke-diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
7.2	20 03 17 – Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf)	Icke-diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

⁷¹ Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.

⁷² Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidatländer i västra Balkan.

3.2. Förslagets beräknade budgetkonsekvenser på anslagen

3.2.1. Sammanfattning av beräknad inverkan på driftsanslagen

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen	3	Naturresurser och miljö
------------------------------------	---	-------------------------

GD: Miljö			År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	TOTALT (2024–2027)
• Driftsanslag							
09 02 02 – Cirkulär ekonomi och livskvalitet	Åtaganden	(1a)	1,260	1,080	0,780	0,540	3,660
	Betalningar	(2a)	1,260	1,080	0,780	0,540	3,660
09 02 02 – Cirkulär ekonomi och livskvalitet ⁷³	Åtaganden	(1a)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
	Betalningar	(2a)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
Anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program ⁷⁴							
Budgetrubrik		(3)					

⁷³ Enligt förslaget kommer driftskompatibiliteten hos det föreslagna elektroniska systemet för datautbyte med EU:s gemensamma kontaktpunkter för tullfrågor att säkerställas i framtiden. Ett sådant arbete kommer att kräva att ekonomiska resurser avsätts och görs tillgängliga för GD Skatter och tullar, för att möjliggöra den sammankoppling som beslutats. För närvarande kan resursnivån för ett sådant arbete inte fastställas med säkerhet, men man uppskattar att en maximal beräknad budget på 0,950 miljoner euro under en femårsperiod kommer att krävas, och att en underhållsavgift på 0,100 miljoner euro därefter kommer att behövas årligen. Det uppskattas dessutom att GD Skatter och tullar skulle behöva 0,6 heltidsekvivalenter under de första fem åren av genomförandet och 0,2 heltidsekvivalenter för underhåll av sammankopplingen med EU:s gemensamma kontaktpunkter för tullfrågor. Eftersom utvecklingsinvesteringen kommer att genomföras under en femårsperiod kommer det belopp som ska tas ut under perioden 2024–2027 att stå i proportion till de insatser som görs.

⁷⁴ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

TOTALA anslag för GD Miljö	Åtaganden	= 1a + 1b + 3	1,260	1,080	0,780	0,540	3,660
	Betalningar	= 2a + 2b + 3	1,260	1,080	0,780	0,540	3,660

• TOTALA driftsanslag	Åtaganden	(4)	1,260	1,080	0,780	0,540	3,660
	Betalningar	(5)	1,260	1,080	0,780	0,540	3,660
• TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program		(6)					
TOTALA anslag för RUBRIK 3 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	= 4 + 6	1,260	1,080	0,780	0,540	3,660
	Betalningar	= 5 + 6	1,260	1,080	0,780	0,540	3,660

Upprepa avsnittet ovan om flera rubriker avseende driftsanslag i budgetramen påverkas av förslaget eller initiativet:

• TOTALA driftsanslag (alla rubriker avseende driftsanslag)	Åtaganden	(4)	1,260	1,080	0,780	0,540	3,660
	Betalningar	(5)	1,260	1,080	0,780	0,540	3,660
TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program (alla driftsrelaterade rubriker)		(6)					
TOTALA anslag för RUBRIKERN 1–6 i den fleråriga budgetramen (referensbelopp)	Åtaganden	= 4 + 6	1,260	1,080	0,780	0,540	3,660
	Betalningar	= 5 + 6	1,260	1,080	0,780	0,540	3,660

Det belopp som anges ovan i 09.02.02 kommer att behövas för att stödja olika genomförandeuppgifter med anknytning till lagstiftningsbestämmelserna, som kommer att utföras av GD Miljö (med stöd av andra tjänster).

De upphandlade verksamheterna (se förteckningen nedan) omfattar beställning av förberedande studier till stöd för antagandet av genomförandeakter och delegerade akter för att genomföra ett antal åtgärder i förordningen, nämligen att harmonisera beräkningen av ekonomiska säkerheter och klargöra

klassificeringen av visst avfall och skillnaden mellan använt gods och avfall för vissa produktgrupper. Denna verksamhet kommer att intensifieras under de första två åren efter antagandet av den nya förordningen.

Utöver den upphandlade verksamheten finns det ett behov av att inkludera IKT-stöd i utvecklingen och underhållet av systemet för elektroniskt datautbyte och stöd från externa experter för att genomföra förfarandet för länder utanför OECD att importera EU-avfall. Detta innebär att informera länder utanför OECD om de nya bestämmelserna, bedöma anmälningarna från dessa länder och upprätta och uppdatera förteckningen över länder utanför OECD som har tillstånd att importera grönt avfall från EU.

I förslaget förutses också driftskompatibiliteten hos det föreslagna systemet för elektroniskt datautbyte med EU:s gemensamma kontaktpunkter för tullfrågor. Ett sådant arbete kommer att kräva ytterligare ekonomiska resurser, som kommer att frigöras för GD Skatter och tullar av GD Miljö från Life, så att den beslutade sammankopplingen blir möjlig. För närvarande kan nivån på lämpliga resurser för sådant arbete inte fastställas med säkerhet, men se fotnot 69 om kostnadsuppskattningen.

Förteckning över föreslagna upphandlingsstudier och tjänstekontrakt (ämnena kan behöva finjusteras ytterligare)

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Förteckning över föreslagna upphandlingsstudier och tjänstekontrakt (ämnena kan behöva finjusteras ytterligare)	2024	2025	2026	2027 ⁷⁵	Period 2024–2027
Slutförande och underhåll av det centrala systemet för elektroniskt datautbyte för avfallstransporter (IKT-utveckling och IKT-underhåll inom GD Energi)	0,260	0,380	0,180	0,140	0,960
Förberedande studie för en harmoniserad beräkningsmetod för den ekonomiska säkerheten	0,100				0,100
Förberedande studie för att identifiera avfallsflöden för vilka kommissionen måste fastställa tröskelvärden för kontaminering av avfall	0,200				0,200
Förberedande studie för att fastställa en föroreningströskel för varje avfallsflöde		0,100	0,100	0,100	0,300
Förberedande studie för att identifiera avfallsflöden för vilka	0,200				0,200

⁷⁵

Det förväntas att vissa studier som planeras för 2027 kommer att fortsätta under perioden som inleds 2028.

kommissionen måste fastställa kriterier för att skilja mellan begagnade varor och avfall					
Förberedande studie för att fastställa kriterier för att skilja mellan begagnade varor och avfall för varje avfallsflöde		0,100	0,100	0,100	0,300
Externa experter stöder genomförandet av förfarandet för icke-OECD-länder att importera EU-avfall. Detta innebär att informera länder utanför OECD om de nya bestämmelserna, bedöma anmälningarna från dessa länder och upprätta och uppdatera förteckningen över länder utanför OECD som har tillstånd att importera grönt avfall från EU.	0,500	0,500	0,400	0,200	1,600
Totalt för upphandlingskontrakt (som omfattar studier och IKT-kostnader). (Utan de planerade kostnaderna för kopplingen till den gemensamma kontaktpunktsmiljön för tullar för GD Tullar.)	1,260	1,080	0,780	0,540	3,660

Rubrik i den fleråriga budgetramen	7	”Administrativa utgifter”
---	----------	---------------------------

Detta avsnitt ska fyllas i med hjälp av det datablad för budgetuppgifter av administrativ natur som först ska föras in i [bilagan till finansieringsöversikt för rättsakt](#) (bilaga V till de interna bestämmelserna), vilken ska laddas upp i DECIDE som underlag för samråden mellan kommissionens avdelningar.

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	TOTALT (2024–2027)
GD: Miljö och Olaf⁷⁶						
• Personalresurser		0,509	0,509	0,468	0,193	1,679
• Övriga administrativa utgifter		0,040	0,040	0,040	0,040	0,160
GD TOTALT <.....>	Anslag	0,549	0,549	0,508	0,233	1,839

TOTALA anslag för RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden = summa betalningar)	0,549	0,549	0,508	0,233	1,839
---	---------------------------------------	-------	-------	-------	-------	--------------

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	TOTALT (2024–2027)
TOTALA anslag	Åtaganden	1,809	1,629	1,288	0,773	5,499

⁷⁶ Observera att GD Skatter och tullar uppskattar att det skulle behöva 0,6 heltidsekvivalenter under de första fem åren av genomförandet och 0,2 heltidsekvivalenter för underhåll av sammankopplingen med EU:s gemensamma kontaktpunkter för tullfrågor.

för RUBRIKERNÄ 1–7 i den fleråriga budgetramen	Betalningar	1,809	1,629	1,288	0,773	5,499
---	-------------	-------	-------	-------	-------	--------------

3.2.2. Beräknad output som finansieras med driftsanslag

Åtagandebemyndiganden i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Mål- och resultatbeteckning ↓			År n		År n+1		År n+2		År n+3		För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)								TOTALT	
	OUTPUT																			
	Typ ⁷⁷	Genomsnittliga kostnader	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Totalt antal	Total kostnad		
SPECIFIKT MÅL nr 1 ⁷⁸ ...																				
– Output																				
– Output																				
– Output																				
Delsumma för specifikt mål nr 1																				
SPECIFIKT MÅL nr 2...																				
– Output																				
Delsumma för specifikt mål nr 2																				

⁷⁷ Output som ska anges är de produkter eller tjänster som levererats (t.ex. antal studentutbyten som har finansierats eller antal kilometer väg som har byggts).

⁷⁸ Mål som redovisats under punkt 1.4.2: "Specifikt/specifika mål...".

TOTALT																
--------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

3.2.3. Sammanfattning av beräknad inverkan på de administrativa anslagen

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	TOTALT (2024–2027)
--	------------	------------	------------	------------	-----------------------

AVSNITT 7 i den fleråriga budgetramen					
Personalresurser	0,509	0,509	0,468	0,193	1,679
Övriga administrativa utgifter	0,040	0,040	0,040	0,040	0,160
Delsumma RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	0,549	0,549	0,508	0,233	1,839

Utanför RUBRIK 7⁷⁹ of the multiannual financial framework					
Personalresurser					
Övriga utgifter av administrativ natur					
Delsumma utanför RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen					

TOTALT	0,549	0,549	0,508	0,233	1,839
---------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

Personalbehov och andra administrativa kostnader ska täckas genom anslag inom generaldirektoratet vilka redan har avdelats för förvaltningen av åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av anslag inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

⁷⁹

Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

3.2.3.1. Beräknat personalbehov

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Beräkningarna ska anges i heltidsekvivalenter

	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)		
• Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)							
20 01 02 01 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)	1,0	1,0	1,0	1,0			
20 01 02 03 (vid delegationer)							
01 01 01 01 (indirekta forskningsåtgärder)							
01 01 01 11 (direkta forskningsåtgärder)							
20 03 17 – Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf)	1,0	1,0	1,0				
• Extern personal (i heltidsekvivalenter) ⁸⁰							
20 02 01 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier finansierade genom ramanslaget)	2,5	2,5	2,0	0,5			
20 02 03 (kontraktsanställda, lokalanställda, nationella experter, vikarier och unga experter som tjänstgör vid delegationerna)							
XX 01 xx yy zz ⁸¹	– vid huvudkontoret						
	– vid delegationer						
01 01 01 02 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier som arbetar med indirekta forskningsåtgärder)							
01 01 01 12 (kontraktsanställda, vikarier och nationella experter som arbetar med direkta forskningsåtgärder)							
TOTALT	4,5	4,5	4,0	2,5			

Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet vilka redan har avdelats för förvaltningen av åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

Beskrivning av arbetsuppgifter:

Tjänstemän och tillfälligt anställda	För GD ENV behövs en AD-tjänst utöver den personal som för närvarande finns tillgänglig för det allmänna genomförandet av förordningen och för att säkerställa kontinuitet för de olika förberedelserna och utarbetandet av sekundärlagstiftning i enlighet med de tidsfrister som föreslås i förordningen. För Olaf behövs en AD-tjänst utöver den personal som för närvarande finns tillgänglig för att utföra de kompletterande utrednings- och samordningsåtgärder i Olaf som rör avfallstransporter.
Extern personal	Genomförandeorganet behövs för att stödja det allmänna genomförandet, och i synnerhet genomförandet av de nya reglerna om export av avfall från unionen, och för att utföra tekniskt arbete med att förbereda den nödvändiga

⁸⁰ [Denna fotnot förklarar vissa initialförkortningar som inte används i den svenska versionen].

⁸¹ Särskilt tak för finansiering av extern personal genom driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster).

	sekundärlagstiftningen för genomförandet av förordningen inom GD Miljö (delegerade akter och genomförandeakter).
--	--

3.2.4. Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen

Förslaget/initiativet

- ☒ kan finansieras fullständigt genom omfördelningar inom den berörda rubriken i den fleråriga budgetramen.

De kostnader som förutses inom ramen för budgetpost 09 02 02 kommer att bäras av Life-programmet och kommer att planeras inom ramen för den årliga förvaltningsplanen för GD Miljö. För de personalresurser som krävs ska helst ytterligare anslag avsättas inom ramen för det årliga förfarandet för tilldelning av anslag, eventuellt i kombination med en omfördelning av resurser från GD Handel till GD Miljö.

- ☐ kräver användning av den outnyttjade marginalen under den relevanta rubriken i den fleråriga budgetramen och/eller användning av särskilda instrument enligt definitionen i förordningen om den fleråriga budgetramen.
- ☐ kräver en översyn av den fleråriga budgetramen.

3.2.5. Bidrag från tredje part

Förslaget/initiativet

- ☒ innehåller inga bestämmelser om samfinansiering från tredje parter
- ☐ innehåller bestämmelser om samfinansiering från tredje parter enligt följande uppskattning:

Anslag i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År n ⁸²	År n+1	År n+2	År n+3	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			Totalt
Ange vilket organ som deltar i samfinansieringen								
TOTALA anslag som tillförs genom samfinansiering								

⁸²

Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras. Ersätt ”n” med det förväntade första genomförandeåret (till exempel 2021). Detsamma för följande år.

3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

- ☒ Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.
- ☐ Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:
 - ☐ Påverkan på egna medel
 - ☐ Påverkan på andra inkomster
 - ange om inkomsterna har avsatts för utgiftsposter ☐

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Budgetrubrik i den årliga budgetens inkomstdel:	Belopp som förts in för det innevarande budgetåret	Förslagets/initiativets inverkan på inkomsterna ⁸³						
		År n	År n+1	År n+2	År n+3	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)		
Artikel								

För inkomster avsatta för särskilda ändamål, ange vilka budgetrubriker i utgiftsdelen som berörs.

--

Övriga anmärkningar (t.ex. vilken metod/formel som har använts för att beräkna inverkan på inkomsterna eller andra relevanta uppgifter).

[...]

⁸³ Vad gäller traditionella egna medel (tullar, sockeravgifter) ska nettobeloppen anges, dvs. bruttobeloppen minus 20 % avdrag för uppbördskostnader.